

கஸ்கி

KALKI

28.1.1968

40௫௮௬

சுவனுக்கு 5வயதுதான் ஆகிறது

அதற்குள் சம்பாதிக்க
ஆரம்பித்து விட்டான்!

அவன் கெட்டிக்காரனோ இல்லையோ, அவனுடைய பெற்றோர்கள் நிச்சயம் கெட்டிக்காரர்கள் தான். எனவேதான், அவனுடைய சென்ற பிறந்தநாளில் தங்களுடைய அன்பளிப்பாக, பரோடா பாங்கில் அவன் பெயரில் வயதுவராதோர் சேமிப்புக் கணக்கை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். பெரியவளுக்கும் போது. அவன் தன் கிரூப்பிப்படி டாக்டருகோ, வக்கீலுக்கோ, என்ஜினியராக ஆவதற்கோ, எதற்கு வேண்டுமானாலும் படிக்கலாம். அதற்குத் தேவையான பணம் சேர்ந்திருக்கும். ஒளிமயமான எதிர்காலத்திற்குத் தேவையான பணத்தைச் சேமிக்க உங்கள் குழந்தைக்கும் பாங்க் ஆஃப் பரோடா உதவும். இன்றே அவன் பெயரில் வயதுவராதோர் சேமிப்பு கணக்கை ஆரம்பியுங்கள்!

- ரூ. 1/- மட்டுமே செலுத்தி வயதுவராதோர் சேமிப்புக் கணக்கை ஆரம்பிக்கலாம்.
4% வட்டி சம்பாதிக்கலாம்!
- உங்கள் குழந்தைகளுக்கு 14 வயது ஆகும் வரை இந்தக் கணக்கை நீங்களே கையாளலாம்.
பிறகு அவன் கையாகக் கையாள முடியும்—இல்லாது, அவன் சேமிப்புப் பழக்கத்தைக் கற்கத் தொடங்குவான்.

என்பதற்கும் வணங்குபட்டன் வாழ உங்களுக்கு உதவுகிறது—

தி பாங்க் ஆஃப் பரோடா லிமிடெட்

புதுவகம், (1908) ரெஜிஸ்ட்டர் ஆஃப் மான்ட்ரி, பரோடா

இத்தியமிலும், வெளிநாடுகளிலும் 300க்கு மேற்பட்ட கிளைகள் உள்ளன

“உங்கள் சேவை எங்கள் கடமைய” என்றும் சிறுவசைந்த உங்களுக்கு அருகிலுள்ள

கிளைக்கு அலுவலியோ, ரொடாபாகையோ, இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

shilpi b06 12/67A TAM

இந்திய உலக வர்த்தகத் தொழில் பொருட்காட்சி-1968

அண்ணா நகர்

ஷெனாய் நகர் அருகில் :: சென்னை - 30
21 ஜனவரி 1968 . 25 பிப்ரவரி 1968

பொருட்காட்சியைச் சுற்றிப் பார்க்கவும், சென்னை நகரத்தின் பல பாகங்களிலிருந்து பொருட்காட்சிக்கு வந்து போகவும் பிரத்தியேக பஸ் வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

பல வெளிநாடுகளும், இந்திய அரசாங்கத்தின் பல்வேறு அமைச்சு களும் பல மாணில அரசாங்கங்களும், பொது ஸ்தாபனங்களும் தனியார் ஸ்தாபனங்களும் கலந்துகொள்ளும் இந்தப் பொருட் காட்சியை அகில இந்திய உற்பத்தியாளர்கள் ஸ்தாபனம் ஏற்பாடு செய்துள்ளது.

தினசரி நுழைவுக் கட்டணம் :

பெரியவர் 1 ரூபாய் :: சிறுவர் 50 பைசா

கூட கோபுரத்தின் உச்சிக்குச் சென்று சென்னை நகரின் எழில் மிகுக் காட்சியைக் கண்டு ரசிக்க தனிக் கட்டணம்.

[பொருட்காட்சி நேரம் :

சனி, குவீர விடுமுறை நாட்கள் மணி 11 முதல் இரவு 11 மணி வரை
மற்ற நாட்கள் மணி 2 முதல் இரவு 10-30 மணி வரை

இம் மாபெரும் உலகப் பொருட்காட்சியைக் கண்டு பயன் அடையுங்கள்.

தினசரி கலா திகழ்ச்சிகளும் உண்டு

கல்யாண விசேஷ விற்பனை !

காஞ்சீபுரம், பனூரஸ்

பட்டுச் சேலைகள்

மற்றும்

மில் ஜவுளிகளுக்கு

நம்பிக்கையான இடம்

P. B. லக்ஷ்மண ஸா & பிரதர்ஸ்

(ஏர் - கன்டிஷனர்)

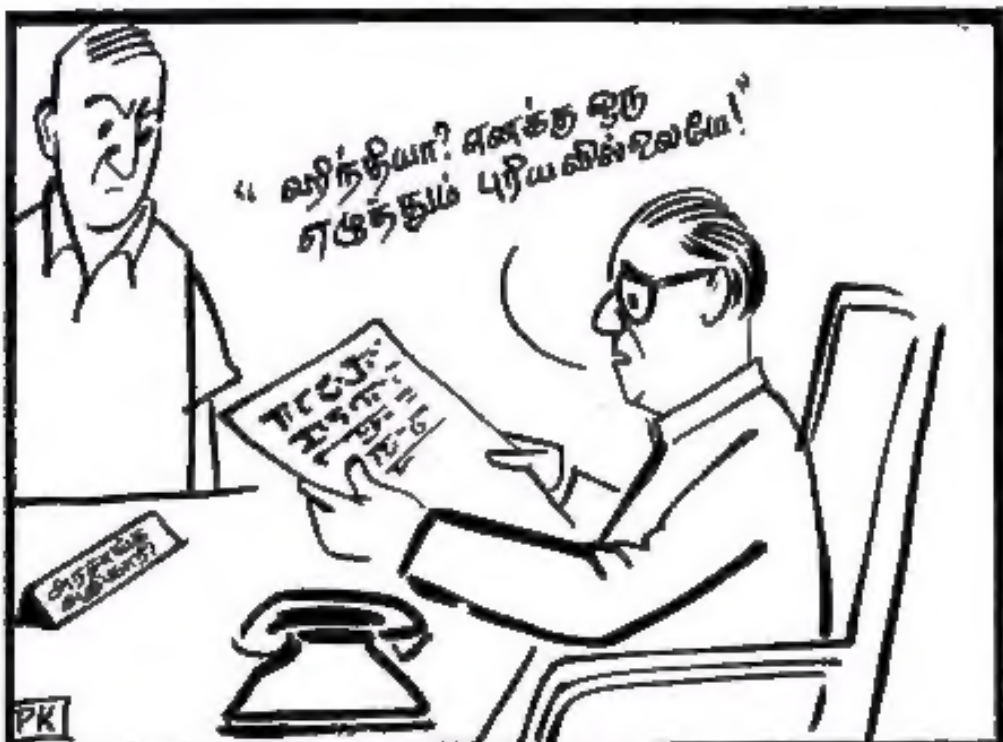
பனகல் பார்க், தி. நகர், சென்னை - 17 :: போன் : 443435

செத்தாதிசிம்பேட்டை, சென்னை - 2 :: போன் : 86966

✽

தயாரிப்பு கிளை:

15, மேட்டுத் தெரு, காஞ்சீபுரம் :: போன் : 562

தமிழ்திருவிடை தகவல் பெற்ற
தாமரைநாடுக்குடைய மருமகன்

— மார்ச்சு 1963

மார்ச் 27 □ இதழ் 26

தேசத்தைப் பிளக்கும் திட்டம்

பிரதேச மொழிகளை ராஜ்ய சர்க்கார்களின் ஆட்சிமொழியாக்குவதால் அவற்றிலுள்ள குறுகிய திருஷ்டிக் காரர்கள் நிறைவு பெற்றுவிடக்கூடும். இந்தப் போலதையில் அவர்கள் ஆங்கிலத் துவேஷத்துடன் செயல்படும் ஹிந்தி வசியத் திட்டத்தை எதிர்ப்பில் சிரத்தை கொள்ளாமல், ஹிந்தி வசியக்குள் அகப்பட்டுக் கொள்ளவும் ஏதுவுண்டு. மத்திய சர்க்காரின் ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினையில் இது ஒரு பயல் கரமான அம்சம். இதற்குக் கார்ப்புத் தேடியாக வேண்டும்.

ஹிந்தி ஆங்கிலம் இரண்டையும் மத்திய ஆட்சி மொழியாக நீடிக்கின்ற இரு மொழி ஏற்பாட்டை ஹிந்தி பேசாதோர் பெற்றுள்ள மகத் தான் உரிமை சாஸனமாகக் கருதி வரவேற்கிறார் த. நா. கா. க. தலைவர் திரு வி. கப்பிரமணியம். இரு மொழி ஏற்பாடு என்று சொன்னாலும் சரி, வேறெந்தப் பெயரிட்டு அழைத்தாலும் சரி, இந்தத் திட்டம் தேரத்தைப் பிளக்கிற சாஸனமேயாகும். தீர்க்க தரிசனம் வாய்ந்த எவரேனும் இதை வரவேற்றால் அது ஆச்சரியமே!

தேசத்தைப் பிளந்து இப்படி ஒரு சமரசம் கடைப்பிடிக்கப்படுவது ஏன்? நாட்டின் ஒரு சிறுபான்மையப் பிரிவினர் ஆங்கிலத்தை இந்தியாவில் நீடிப்பது அவமானம் என்ற தவறான கருத்து கொண்டிருப்பதால்தான். உண்மையில் நவீன அறிவு பிரவேசிப்பதற்குக் கதவைத் திறந்து விடுவது ஆங்கிலமே. இந்தியாவின் எந்தப் பிரதேச மொழிக்கும் ஊறு விளைவிக்காமல், நாடு முழுவதற்கும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி மிகவும் தரமான முறையில் உயர் கல்வி, நீதி, நிர்வாகம், சர்வதேசக் தொடர்பு இவற்றுக்குப் பயனுக்க் கூடியது ஆங்கிலமே. நூற்றாண்டுகள் ஆண்டுகளாக இவ்வாறெல்லாம் பயனுள் வந்துள்ள நீண்ட கால நட்பு மொழியாக ஆங்கிலத்தைத் தவறான காரணங்களின்

மீது கைவிட்டு விட்டு, இருமொழித் திட்டம் எனப்படுவதை வரவேற்கச் சொல்கிறார்கள்.

காந்தவத்தில் ஹிந்திப் பகுதிகளுக்கு இது இருமொழித் திட்டமல்ல. அங்குள்ளவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியாகிய ஹிந்தி ஒன்றைப் பயின்றுலே போதும், அவர்களுக்கு இது ஒரு மொழித் திட்டம் தான். ஹிந்தி பேசாதோருக்கு இருமொழித் திட்டம் தடைமுறையில் மும்மொழித் திட்டமாகவே இருக்கும். அவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியோடு கூடத் தற்போதைய திட்டத்துக்கு உட்பட்டிருக்கின்ற ஆங்கிலம், எதிர்காலத்தில் பூரண ஆட்சிமொழியாவதற்காக இப்போதிருந்தே தயாரிப்படுத்தப்படும் ஹிந்தி இவற்றையும் பயின்றுக் வேண்டியிருக்கும்.

மற்ற தேள் இந்திய ராஜ்ய முதன் மந்திரிகளுடன் திரு அண்ணாதுரை பேச்சு நடத்திக் கருத்தொற்றுமை காணலாம் என்கிறார் 'திரு வி. கப்பிரமணியம். ஆந்திர முதல்வரோ மைசூர் முதல்வரோ இன்றைய நெருக்கடியில் தமிழக முதல்வருக்கு எவ்வித உதவியும் செய்ய முடியாது என்பது திரு கப்பிரமணியத்துக்கே தெரியும்.

நெருக்கடியைத் தீர்க்க ஒரே வழி. இன்றைய ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தில் அழுதல் நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, சுதந்திரம் பெற்றதினிலுத்து, இருபதாண்டுகளை இருத்துவதும் நடைமுறையை நீடிப்பதுதான். இதற்கு ஒரு திருவாக உத்தரவு பிறப்பிக்குமாறு ராஜாஜி பிரதமர் அவர்களை மீண்டும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறார். இப்போதக்கு மொழிப் பிரச்சினைக் கிடப்பிப்போட்டு விட்டுப் பொருளாதார - வெளி விவகாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் இந்திய சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். விவேகம் வெற்றி பெறக்கூடிய சூழ்நிலையில் மீண்டும் மொழிப் பிரச்சினை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

அவ்வாறின்றி இரு மொழித் திட்டத்தை அமுல் செய்வதால் எவ்வா

மத்திய சர்க்கார் காரியாலயங்களிலும் குழப் பங்கள் மிகும். காலதாமதமும், பொருட் செலவும் நிறைமயின்படியும், குழப்பமும், ஒழுங்கின்றமும் பரவும். இரண்டு மொழிகளில் நிருவாகம் செய்யும் சிரமத்தைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு புதிதாக வேலைக்கு வந்தவர்கள் அநுபலம் காலத்த உத்தியோகஸ்தர்களை உற்பத்தியும் செய்கக் கடும். அவ்வது நீண்ட கால உத்தியோகஸ்தர்கள் புதிதாக வந்தோருக்கு உபநிரலம் இளமுக்கக் கடும். நம் நாட்டின் இளைஞர் சமூகம் சர்க்கார் உத்தியோகம் பெறுவதற்கே தடைகள் ஏற்படக் கடும். எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு - தேசத்தின் எதிர்காலத்துக்கே - தீமை ஏற்படும். எனவே இரு மொழித் திட்டத்தை நாம் ஏற்பதற்கில்லை. இது நிலையமான சமரஸம் அன்று. அப்பட்டமான நிர்ப்பந்தத் திட்டத்துக்கே இந்தப் பெயர் தரப்பட்டுள்ளது. முன்னெத் தம், நம்மூட்டி இவற்றைக்கு எதிர்ப்புத்ததில் ஈடு எடுத்து வைக்கும் ஏற்பாடு இது.

தமிழக முதல் மத்திய எடுத்துள்ள தீவிர நடவடிக்கையிலிருந்து நிலைமை எவ்வளவு உக் சிரமமியுள்ளது என்பது நிரூபணமாகியிருக் கிறது. ராஜ்யம் முழுமையுமுள்ள எவ்வாப் பள்ளிகளையும் கல்துாரிகளையும் காலவரை யின்றி ஒழிவது அவர் உத்தரவு பிறப்பித் திருக்கிறது. ராஜ்யமெங்கணும் ஏற்பட்டுள்ள உணர்ச்சிக் கோத்தலிப்படியும் அதன்க் கிலையக் கூடிய விபரதங்கிலையும் முதல்வர் புரிந்து கொண்டிருப்பதாலேயே இவ்வாறு முடிவெடுத்திருக்கிறார். உணர்ச்சி அடங்குவ

தற்கு உரிய நிலையமான பரிசாரம் காணும் உணர்ச்சி வெளிப்படாமல் வெறுமே அடக்கி விடுவதாய் விபரத நிலைமைச் சமாளித்துவிட முடியாது.

உணர்ச்சி வசப்பட்டு வன்முறையில் இறங்கிப் போதுச் சொத்துக்களை நாம் செய்வதாலோ, அவ்வது வட இந்தியருக்கு இன்னும் இவழப்பதாலோ அவ்வது வேறு விதங்களில் ஒழுங்கினம் செய்தாலோ நாமா கவே நம்மை மத்திய காலகிரஸ் சர்க்காரின் கைகளில் சிக்கவைத்துக் கொள்வதிலேயே முடி யும். ஒவ்வொரு ராஜ்யமாக ராஷ்டிரபதி அட்டிபிள் தீழ் கொண்டுவந்து காலகிரஸ் என்விர சர்க் பட்டினியின் ஆதிக்கத்தை மீண்டும் இந்தியாசெய்யும் ஏற்படுத்த மத்திய சர்க்கார் அவ்வாவுள்ளது என்பதை மறவாதிருப்போம். இளைஞர்களையும், தொழி லாளர்களையும் ஒழுங்கினைத்துக்கு இட்டுச் சென்று அதன்க் ஆதாயம் பெறுவதையே தொழிலாகக் கொண்ட ஒரு கூட்டம் உள்ளது என்பதையும் மறவாதிருப்போமாக. ஒழுங் கிலை நடவடிக்கைக்குப் போகாமலே அமைதி யான, ஆனும் உறுதியான முறையில் நம் எல் லுத்ததை வெளிக் காட்ட வழிகள் கண்டுத் திறந்து மாகுட ஒழுங்கிலை ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதாய் ராஜ்ய சர்க்காருக்கே சிரமமான நிலை உண்டாகும். ராஜ்ய சர்க்காரும் ராஜ்ய மக்களும் ஒரே தோக்கத்தில் இளைத்திருக்கி றார்கள். எனவே, நாமதமையினும், முடிவிக் கோத்தி விட்டியே தீரும். ஆவபடியாக ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இடைஞ்சல் உண்டாக் கும் வழியிக் மக்கள் கிளர்ச்சி செய்வா திருப்பாரா!

வித்யாபவனின் வளமான எதிர்காலம்

நாத்திகம் பசுவது பெருமைபாக்கக் கருதப்படும் இத்தக் காலத்தில்க் பல மகான் களும் சிவிகளும் வகுத்து வளர்த்துத் தந்த பாரதத்தின் ஈருதன் தர்மத்தைப் பாது காத்து அதற்குப் புனர் உத்தேசமளித்து மக்களிடையே அமைப் பரப்பி, மக்கள் மேல் மக்களாக உயர்விக்வும் பவிலைய பாரதிய வித்யாபவன் ஸூம் முப்பதாண்டு களாகச் செய்த வகுவிஞர் குலபதினே. எம். முன்னி. பவன் இப்போது அவிய இந்திய இயக்கமொட இருந்து வருவது நாம் எல்லாம் அறிந்ததே. பாரத தர்மத்தில் பற்றுள்ள அறிவருக்கும் பற்றுக்கோடாகத் திகழ்விருது இந்த ஸ்தாபனம். நமக்கு வயதானிக் கொண்டிருந்தாலும், பாரதிய வித்யாபவன் தின் கட்டியங்களை மேல்மேலும் உறுதிப் படுத்திச் செழுமைபாக்குவதில் சலிப்பிடு இய்வாதவர் திரு முன்னி. சி-வது ஆன் டிக் அடியெடுத்து வைத்துள்ளார். அவ குலடய சிறப்பு அவர் திறந்த கர்மவீரர் என்பதே. சவியாத உலாம்பியே அவருக்கு உத்தாகம் அளிக்கிறது. இதுவும் ஆண்டவ னின் அருக்கிரகம். பவன் வளர்ச்சிக்கு எதிர்காலத் திட்டங்கள் மிக விரிவாகத் திட்டியிருக்கிறார் அவர். அவ ற் றி ன் விவரங்கிலையும், அவத்தை நிலைநிறுத்தி

வைப்பதில் ஆவதிகளையும், அவர்க்கும் எவ்வளவு தூரம், எப்படியெவ்வாறு உதவி செய்வாமை என்பதையும் இவ்விதழிக் வேறு பக்கங்களில் காணலாம். அவற்றைப்பக் காம் பூர்த்தி செய்து வைக்கப் பாரத மக்கள் அறிவவரையும் அன்புடன் அழைக் கிறார் திரு முன்னி. நல்ல காரியங்களுக்கு முழு ஆதரவு தந்து கைக்குவிப்பதில் தமிழ் மக்கள் எப்போதும் புது படைத்தவர்கள். பாரதிய வித்யாபவன் ததின் தர்மப் பவர்க்கு முழு ஆதரவு கிடைக்கச் செய்வது தமிழ் மக்களின் தவியாய் கடனாய். நல்ல காரியத்துக்கு விபாரிக் தேவைவய இவ்வி. அவர் எதிர்பார்க்கும் தீதி விவரலிலேயே வருவாவி, பாரதிய வித்யாபவன் ததின் ஸட்டி வங்கன் மக்களிடையே விசேஷமாகப் பரவ வேண்டும் என்பதைத்தான் நம்மவர்கள் அறிவரும் விரும்புவர். திரு முன்னியின் அறப்பவிக் ஒங்கட்டும். அவர் பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்துவிடோம். அவருடைய கருவத் தையுமி, அவருடைய ஸூக்க கார்த்துக் வினங்கிக் கொண்டிருக்கும் பாரதிய வித்யா பவன் தலைமைக் கட்டடத்தையும் முப்ப தாவது ஆண்டு விழாச் சந்தர்ப்பத்தில் அட்டைப்படமாக வெளியிடுவதில் கங்கி மிகவும் மகிழ்ச்சி கொன்றது.

உழைப்பால் உயர்ந்த உத்தமர்

சென்னை, உதகை, மைசூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தாமஸ்பிரகாஷ் நோட்டீஸ் கமின் அறியும், பரம ஓர்மிஷ்டமும், நிறத்த பக்திமான்முறையான ஸ்ரீ கே. தோராம ராய் அவர்களின் மறைவுச் செய்தி கேட்டுத் துணுக்குறுதவர் இருக்க முடியாது. கமிஷன் வாரி வழங்கி, நிழல் கித்தி வந்த நீண்ட நோரு விருட்சம் விழுந்ததுபோலக் கொடை வங்கல் தோராம ராய் அவர்கள் எவ்வா மனிகர்களுக்கும் உரிய அந்தஸ்தை அடைந்த விட்டார்.

தோராம ராய் அவர்களின் வாழ்க்கை உழைப்பின் சரிதம்; உண்மையான தெய்வ நம்பிக்கையின் சரிதம்; உணவாரச் செய்த தான தருமங்களின் சரிதம்.

தென் கன்னடத்தைச் சேர்ந்த பரம பாக வதராஸிய பக்த கோவிந்த தாஸரின் புதல்வ

ரான தோராம ராய், ஆதிவீர முப்பத்தைந்து ரூபாய் சம்பளத்துக்கு மங்களூர் கனெக்டர் ஆபீஸில் குமாஸ்தாவாகப் பணி புரிந்தவர். அறிவிருந்து தம் பணம் கொண்டும், தமது பக்தி வின் பணம் கொண்டும், ஒத்ததயின் ஆதி பணம் கொண்டும் உணவுச் சாலைகள் அமைத்து அவற்றை நாடு புகழமுள்ள வுக்கு வின்தாரம் செய் தார். ஆகார சுத்தத்தி னும் மனத்தின் சுத்தம் ஏற்படுவதை என்ற உப நிஷை வார்த்தையில் அவர் வைத்திருந்த தம்பிக்கையே தானப்பிர காஷ் வதாபனங்களின் தனிக் சிறப்புக்குக் காரணம். உணவு தந்ததொடு மட்டுமின்றி உணவுச் சாலைகளில் ஆன்மீகரீரின் அழகு வாகக்குணப் பொறித்தும், ஆங்காங்கு

உருபி விருஷ்வன், புரத்தரதாஸர் ஆகியோ ருக்குச் சினைகள் அமைத்தும் அறுகனையியோ பக்திச்செய்யவும் சேர்த்து வழங்கினார் அவர்.

தொழிலறிபர் என்பதாகத் தம் உழைப்பின் சிறப்பைக் காட்டிய அவரது தனி வாழ்வைப் பார்த்தாலே அங்கு நமது நாட்டின் பிராண ஆசாரங்களைக் களைய முயல்சின். புரத்தரதாஸ ருக்கும், தமது தந்தை கோவிந்த தாஸருக் கும் தாஸராசலே தம்மைக்கருதி, அவர்களது ஆன்ம ஒளிவாழும் ஆசிரியரும் தாம் வாழ்ந் தாக அவர் கருதியதால் தான் நோட்டீஸுக்கு ஹஸ்பிரகாஷ் என்றும், இவ்வகத்துக்கு தானப் பிரசாத் என்றும் பெயரிட்டிருந்தார். அந்ந விடு ஒரு கோயிலாகத் திகழ்ந்தது. எப் பொழுதும் அங்கு தாம் சங்கீர்த்தன தாநம் ஒலித்தபடியும் ஏதேனும் ஒரு மகாவீர விஜயம் திகழ்த்தபடியும் இருக்கும். தோ ராம ராய் அவர்களும் அவரது மகன் செவ்வழம் பெய் மறந்து பழநிப் பாடல் விளப் பாடி ஆடி வந்தது இக்காலத்துக்கே

ஸ்ரீ கே. தோராம ராய்

ஓர் அற்புதமாகத் திகழ்ந் தது. ஆல்திகம் என்பது தெய்வபக்தி மட்டுமல்ல, மாதா-பிதா பக்தியுமா றும் என்பதை நடை முறையில் காட்டினார். 'பிக்கு பக்தி பரமான்' என்று முன்பு விழுது பெற்ற தோராம ராய் தமது மாந்தரு பக்தியின் உருவமாக, சென்ற ஆண்டு தமது நூறு வய தைக் கடந்த அன்னை வானர ஆகாய விமானம் மூலம் பத்திராத் உள் பட்டி பல தலங்களிலுக்கு அமைத்துச் சென்று வந் தார். இன்று அந்த அன்னை தம் தன்னாத பருவத்தில் இப்படிப் பட்ட புத்திர பிரேக்ஷ னீன் பிரிவைக் காண்டு துக்கிப்பது மகத்தான சோதனை!

பரம பாகவதரான தோராம ராய் அவர்கள் என்னவின் கழையுடைய

அடைத்திருப்பார் என்பது திண்ணம். தோ ராம ராய் அவர்களின் பெரிய குடும்பத்துக்கு தம் உண்மைத் தந்தை அருதாபங்கள்.

வாஸஸ்யஸித் கருணைமொழி

மனம், வாக்கு, காலம்

எனது தாம் செய்வக் கூடாது என்று மனத்துக்குத் தோன்றுவதோ, அதுதான் பரமம்; எதைச் செய்வது நல்லது என்று தோன்றுவதோ அதுதான் புண்ணியம். ஆகையின்றி ஒரு காரியத்தைச் செய்தால் அப்பொழுது பாவமில்லை. ஆகைய் மட்டு ஒன்றைச் செய்வதுதான் பரமம். தாம் எப்படியுப் பரமம் செய்கிறோம் என்பதை யோசித்துப் பார்த்தலாம். வாயாலும், மனத்தாலும், தேகத்தாலும், பணத்தாலும் தாம் பரமம் செய்கிறோம். மனசில் கெட்ட நினைவுகள் நீங்கித்துப் பரமம் செய்கிறோம். வாயினால் உத்தராகமமாகப் புரனி பண்ணிப் பரமம் செய்கிறோம். தேகத்தால் கெட்ட காரியங்களைப் பண்ணிப் பரமம் செய்கிறோம். பணத்தினால் பலவகையாகப் பரமம் செய்கிறோம். பல காலமாகப் பரமம் பண்ணியிருக்கி றோம். அதுவாத்தான் அந்தப் பழக்கம் விடவில்லை. அந்தப் பழக்கத்தை எப்படியுப் போக்குவது?

கவியிறை எப்படியுச் சுற்றிவெய்யோ, அப்படியே அகிழ்க்க வேண்டும். எந்த நாளிலும் தாம் பரமம் பண்ணப் பழகிக் கொண்டுபோயோ, அந்த தாக்கிலுமேயே புண்ணியம் செய்வப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

உங்களுக்கு மட்டுமே உரிமை!

இதரவர் மீட்டர் பாங்க் பாதுகாப்பு பெயரிடலாகக் காலிட் உங்கள் குதவரிடம் தான் இருந்துவரும்—வேறு காலிட் கிடையாது. மீட்டர் பாங்க் பாதுகாப்பு பெயரிடலாகக் ஒன்றை பாடலாகக் கடுக்கம் (சங்கம் பெரிப கிளகம் கதலிதம் இவ் வாத் கிடங்கும்) உங்கள் கிதகம் பத்திரமாக இருக்கட்டும். உங்கள் கதத்திரை கிம்மதி கிளகட்டும், பத்திரககம், சேவை உகடககம் காதத்தக்கும் பத்திரகம் தான் பாதுகாப்பு காதககம் சோதகம் கட்டகத்திம் கிடக்கித்தான்.

சேவை புரிவதற்கே ஸ்டேட் பாங்க்

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

இருவருடைய, நல்லாங்கு எவ்வளவு, பெரிந்
தான் தன்னை, நேசர். ஜி. வெங்கட் ஆகிய
இருபத்த ஐந்து உடைய பிரமுகர்களின் கட்
டுகளால் அடங்கிய புத்தமொகவீத ஒரு
தலை... கொடுத்தார் இருபத்தெட்டு ஆண்டுக
ளுக்கு முன் ஐரோப்பியர்கள் அங்கம் அங்கம்
வெளியிட்ட இந்நாடு ஒரு பழங்குடிகள்
வாழ்ந்திருந்தது. இப்பத்தெட்டு படித்த
வன் எவ்வளவு உண்டானது கிடைக்க.

மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் கொஞ்சம் பட்ட ஊர் முகவியத்தலும் ஊர்முத்த துறியும் பதறிநான் ஓடிப் போகவது விதித்திர மாயிருக்கலாம். ஆனால் உண்மை இதுதான். இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்த முடித்ததும் எதிர்ப்பதும் மீண்டும் கண்டோம் என்ற கமினிக்கு ஏற்படவில்லை.

நட்சத்திரங்களை அராயும் கருவியின் மூலம் தெரிவின்ற பிரபஞ்சத்தில் அமைதி முடியாத நிலையும், புதிதற்கொண்ட முடியாத தன்மையும், மனிதனின் எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு தன்மைமீதும் செய்வதற்குரிய, எவ்வுதும் சாதற்குமே ஒரு காரணம் இருந்தாக வேண்டும் என்று விதிமை, நாம் ஒப்புக் கொண்டு விட்டதாம், பிரபஞ்சத்தின் அமைதி கொண்டு எதுவொன்றைப் புதிதும் தன்மைமீதும் காரணம் என பரிதர் தருதருபு படைவிரும், சாதற்கும் காரணம் இருக்க வேண்டும் என விதி முறையியாத - நாம் தெருங்க தெருங்க விவகிச் செய்து - வரம்பி வேயை நம்மை விட்டு விடுகிறது, காரணம் எதுவும் குடிவிதும் பூசிக்கலும் இந்த விதயை விட்டுப் பதற்குத் தொற்றியுச் செய்து கொண்டு தியை, ஆறும் மனிதனின் மனமோ அமைதி கொள்ளாமல் தன்மையும் அமைதி முடியாதது அடைபுப் முடியாத பிரயாணமில் கருபு புகுவிதது மேயி கொண்டு புதிதற்கொண்ட படித்த பின் மனித பணம் அதன் பூசிக்கல்தன்மை அமைதி முடியாத என்னு அறிததன்மை அமைதிமையாகத் தன்மை மன்னதன்மை உடைத்துக் கொண்டு எதிர்ப்பு ஒருத்தனில் திரிப்பதிக்கப்பட்டுகருப்பதாக உணர்வதை அறிய முடிந்தது, இப்படித்தெனில் தன்மை "தான் நம்புகிறேன்" என்பதாகும், ஆறும் இவ் "நம்பிக்கை" என்பதாக நாம் புதிதற்கொண்டகடியு எதையும் காணவில்லை, தான்மை காண முடியாமல் தொன்றியுடைத்த உணர்வே இவ் எழுதியுரைக்கை உறுதி விடுகிறது, தன்மணம் காண முடியாத இறுதி காரணத்தைப் பிரமுன்னாக நம்ப முடியாத, என்னு இப்படி பத்தாம் "நான் நம்புகிறேன்" என்று பெரை கொடுத்திருந்தாலும் தம்பிக்கையின்மையையேயே சொல்கிறது.

மனிதன் உயிர் காழ் உணர்வு வேண்டும். தான் ஏன் உயிர் காழ் வேண்டும் என்று ஒரளவு கவலைப்படவொழியு அளவு உணர்வு வேண்டியதில்லை. ஆறுதல் எவ்வளவு மனிதர் என்று தாக்கம் உயிர் காழ் மனோபரி உணர்வு தெடுக்கிறான். இப்படியே மனிதனுக்கு மத உணர்வு வேண்டியிருக்கிறது. அது இவ்வளவு அளவுதான் வாய் முடியாதது. மத நம்பிக்கை இல்லாமலேயே அவன் அவன் சிந்தனையும் கடந்து அதை நம்பிக்கை உயர்வாமையிலே ஓர் இறுதல் மத நம்பிக்கையாகத்தான் கொள்கிறான்.

தமது அநிய சத்தி வளர்த்து வைத்து
பெரிதாதி, தீண்ட நெடிய திழைப் பரங்கு
வகைப் பார்த்தும்போது நமக்குப் போதை
உண்டாகிறது. மத நம்பிக்கையை விட்டு
இருந்ததான இந்த அநிய விபரத்தையால்
பலர் அடி சொல்கிறது. ஆனால் தன் விசித்
திரப் பிடிக்கையே ஓர் அடிநம்பிக்கை
மதமாய் ஆக்கிக் கொள்கிறது. மனிதன்
ஒருநிலை மனித சிசுப்பதற்கு உதவிய நாடகம்
போடுகிறோம். அநிய வந்த மகத்தான
விருட்சமும் இப்படி ஒரு நாடகம் நாடகமா
கல்கிறது.

555

தகர்ப்புறங்களில் வசிப்பவர்களை லிட்வும், தொழில் துறையினரை லிட்வும் குறைந்த அளவு வரிவசூலை விவசாயத் துறையினர் கொடுக்கிறார்கள்; எனவே, இவர்களையிட்டு வரித் தகவல் இடமாக உள்ளது என்பதால்—இப்போது இந்திய வர்த்தகக் கருத்தரங்கில் ஒரு கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு துறையின் மொத்த வருமானம் என்ன, அவை செலுத்தும் வரி எவ்வளவு என்பதை வைத்துக்கொண்டு, அதுவாசல்தான் வரி எவ்வளவு சதவீதம் என்பதைக் கணக்கிட்டு, இக்கருத்து வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இது தவறு. 1963-64-ல் 1963-64 ஆரம்பம் இரண்டு மொத்த வரி வருமானம் 1964-65-ல் 1964-65 ஆரம்ப லாபவராக உயர்த்திடுகிறது. இதில் குக்கரஸ் பாஸ் என்பதற்கு வரிவசூலை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வரிசன் போருவா தாரத்தின் எய்லாப் பகுதியினரையும்

இவ்வேறு விஷயம் விவரமாகத் தீர்ப்பு உத்தரவிடப்படும். மேலும் கருமாணம் 13000-க்குப் பிறகு எந்த அளவிலும் பணம் செலவு செய்யக் கூடாது. இந்த விவரங்கள் தனக்கென்று நினைப்பவர்களும் விவரமாகக் கருமாணம் அளிப்பவர்களும் அறியத்தக்கது. 1953 மே 24 அன்று நான் எப்போதும் அவர்களுக்கு இவ்வளவு வரி அதிகப்படுத்தும்படி கடிதம் எழுதினேன். ஆனால் மத்திய துறைகள் தனக்கென்று சிலப் பன்மட்டு மக்கள் விவரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதையும் இந்த நினைவுகூரவேண்டும். ஏதாவது ஒரு 30-40 மக்களின் கருமானமே இந்த 12,000 ரூபாய் அளவு என்பதைக் கவனிப்போமானால் இத்தகைய சரணாக கருமாணம் கருவாத்ததுக்கு 9 24 (மே 24) துக்கு 1953 நான் எப்போது கேரியும், இப்படிப்பட்ட பத்திரிகள் விதி எவ்வளவு குறைந்த வரி அதிகத்தாலும் அது அவர்களுக்குப் பெரிய பளுவாகவே இருக்கும். தொழில் துறையின் மொத்த கருமானத்தை எவ்வளவு பேர் பரிசீலித்து கொள்வீர்களோ என்பதையும் குப்பு போக்கிவிட்டு முதலில் சொன்ன சந்தை வாதம் அபத்தம் என்பது தெரியும். அதோடு விவரமாக உயர்வு எந்த மனநிலைப் பெயர்கள் விவரத்தையும் வரி செலுத்துவதன் மத்தளத்திலும், அடுத்த போக்கத்திலும் விவரமாக ஒத்திவைக்கும் சந்தைத் தொகைகளையும் அவர்களின் மொத்த கருமானத்தின் செலவு இருக்கத்தக்கது.

முதல்முதலில் பிரதிநிதிகளாக அளித்த கிரேக்க, இலங்கைக்கான என்னை நிதிநிதி நலனையும் அங்குள்ளவர்க்கு அன்பும் பரிசளிப்போம்.

(சென்ற வாரத் தொடர்க்கி)

இங்குள்ள பத் தமிசை வளர்த்து வரும் மறு வளர்ச்சி எழுத்தாளர்களையும் சில புலவர் களும் ஏன் வெளிப்பே நிதிநிதிக்கள்! - புலவர் தொடக்கிச் செல்லும் போது சில புலவர்கள் காதில் விழுவே அவற்றுக்குச் சற்றே செவி காத்தேன்.

"இலக்கியப் புலவர்களும் எழுத்தாளர் களும் இந்த இலக்கிய அரங்கின் முன்னணி யிலே இருப்பார்கள் என்று நேடினும் அவர்கள் எங்கெங்கோ சிதறித் திடக்கிறார்களே!" என்றார் ஒரு நண்பர்.

"பார்வைவாசனர்களையும் அறிஞர்களையும் அவர் வரிசையில், அதாவது ஆங்கில ஏகாதி (ஏ) வரிசையில் அமர்த்திப்போடுகிறார்கள். இதில் என்ன தவறு?" என்று கேட்டார் இவ்வேழுவர்.

"முதல் வரிசையில் இருந்தவர்கள் எக் காரும் 'ஏ'யில் ஆரம்பிக்கும் பெயர்களா? இல்லையே!" என்று சொல்லிச் சில பெயர்களை அடுக்க ஆரம்பித்தார் முதலாவது நண்பர்.

"மாறாட்டில் புலவர்களை ஒதுக்கிவிடக் கூடாது என்பதற்கானவே தமிழகப் புலவர்

குழுவிற்கு ஒரு வரவேற்பு நடக்கி றதே, தெரியுமா?" என்று கேட் டார் அடுத்தவர்.

"புலவர்கள் எங்கும் விடவ தாதம் அவர்களின் புலவர் குழு ஒன்றுதானா? வேறு புலவர்களே இந்த நாட்டில் இல்லைமா? இது என்ன பாரபட்சம்?" என்று வெறுண்டார் மூன்றுவது நண்பர்.

"பக்கைக் கழகத்தில் புலவர் அல்லது கித்துவாசல் என்று பா டம் பெற்ற உங்களைப் போன்றவர்கள் தான் புலவர்களா?" என்று என் னிய சாடினார் எங்கள் மாஸ்ட்டத் மதர் சொந்த ஒரு நண்பர்! எனக்கு மூக்கை நினைதிக் கொண்டிருந்த போது வீராண வாயுவாக வந்த உதவினார் வெளொரு சென்னை நண்பர்!

"கைதகளும் எட்டுகளுகளும் எழுதுகிற தமக்கு இடமிக்கையா இன்னோ நம்முடைய எழுத்தா இவர்கள் ஏன் மதிக்கவில்லை!" என்று பேசினவர் திருப்பினார் இந்த நண்பர்.

"இங்குள்ள இலக்கியத்தைப் பற்றிச் சில எட்டுகளுகளும், பூம்புகாரிலே சில பேசின களும் தடைபெறுவது தெரியுமா உமக்கு?" என்று எட்டிக்காரட்டினார் மற்றவர். உடனே இதிலுள்ள மற்றொரு பெரிய சண்டம் எனக்கு நினைவு வந்தது!

ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் எழுதுகிறவர் களானாலும் சரி, இலக்கிய அரங்குகளிலே இங்குள்ள எழுத்தாளர்களை எடைபோடுகிற வர்களானாலும் சரி, சில நாட்களாகத் தமிழ் குக்கு ஒரு பெரிய தீவிர இழைத்து வரு கிறார்கள். இன்ன மதிப்புரைவாளர் எழுதி னும் இவ்விதம் எழுத்தாளர்களைத்தான் பாராட்டுவார் என்றும், இவ்விதம் எழுத் தாளர்களைக் குறைத்துப் பேசுவார் என்றும் வாரும் கவிதில் ஊகித்துவிடலாம்! சிலரை இருட்டடிப்புச் செய்யதும், சிலருக்கு மத்தாப்புப் போடுதலும் இப்போது தடை பெற்று வருகிற ஒரு விமரிசைத் தீவின யாரும்! இதை என்னிடம் பார்த்தும் போது இந்த அசில உணர் மாறாட்டில் இத்தகைய மதிப்புரைகள் குறைவான இருப்பின தலம் என்று என்னினேன்!

உலகத் தமிழ் வளர்ப்புக் குழுவின்மேலும் கடினமுத்த அறிஞர்கள்

இன்னொரு முக்கிய குகையாகவும் ஒன்பாக்களின் பேச்சுக்களில் ஒலித்தது. சில சிறுத்த புலவர்களும், ஆசிரியர்களும் மாநாட்டுக்கு அழைக்கப் படவில்லை என்பதாக! இதற்கு ஒரு காரணம் இருந்தது என்று அறிந்தேன். மாநாட்டில் பங்கு பெற விரும்பும் அறிஞர்களுக்கும், திறவன்களின் சார்பில் வருகிற ஆசிரியர்களுக்கும் என்று ஒரு விண்ணப்பத் தாள் அனுப்பினார்களாம். பதிலிதது ரூபாய்க் கட்டணத்தோடு குறித்த தேதிக்குள் அத்தாவிண்ணப்பத்தை தீர்ப்பி

மாநாட்டில் பங்கு பெற்றவர் பரிசாத்திர சி. எம். தாமரை குறவியார்

அனுப்பியவர்களின் விழாப் பட்டியலின் இடம் பெற்றார்களாம். இவ் விழிமறை சிவகரக் கோபலாட்டி விருக்கிறத. நோட்டஸ் அதிபரின் மாநாட்டிலோ, தொழில் அதிபர்களின் மாநாட்டிலோ, அல்லது அரசியல் மாநாட்டிலோ இவர்களில் புலவர்க்கு இடம் பெறவில்லை என்றும் இழுக்கின்றன! ஆனால் உடைத்தமிழ் மாநாட்டில் நம்முடைய இவர்களிய நாயகர்களுக்கு உரிய இடம் எதிர்பார்ப்பதும், இல்லையென்றால் அதைக் கொடுவதும், மறுத்தால் அதுபற்றி வருத்துவதும் தீயாயிடுமென்று அண்ணப்ப விதிவிலையும், காசுத் தவண்களையும், சட்டக்களையும் சொல்லுவது இவர்களிய அறம் ஆகுமா? விரைவு தெனிய இவ்வாமல் ஒரே கம்பாக திங்கும், பருண்டிய கூட்டுறவிலாடு நடத்த வேண்டிய இவர்களிய விழாவுக்கு அது ஒன்றாத அம்மையா?

இந்த உண்மையை திரிசுரமெனவும் உணர்ந்து தான் கடைசி நேரத்தில் இந்த விதிவிலையைவாம் தளர்த்திச் சற்று நீக்குப் போக்போடு நடத்து கொண்டாடிகள் என்பது மயிற்செங்குரியது!

போதுவாக, ஒரு பெரிய அளவின் இது போன்ற மாநிலத் திருவிழாக்களின் நடத்துகையில் இம்மாதிரிக் சில குகையாடுகள் தேர்ந்து விடுவதுண்டு. அவற்றைப் பெரிதுபடுத்தாமல் ஒத்துழைப்பித தமிழ்ப் பண்பாடும். இந்தப்

பண்பாடு கடைப்பிடித்துப் புலவர்களும் ஒத்துழைத்தார்கள். அதைப் பாராட்ட வேண்டும். அநோடு, இந்த இடைக்கிய அரசாங்க ஆரம்பத்திவிடுத்து அமைத்து உருவாக்கிய திரு ஏ. கப்பலா அலர்க்கும், திரு வி. எம். திரிசுரமென குறவியார் அலர்களும், அலர்க்கது நண்பர் குறாமும், எத்தகைய கைம்மாரும் கருதாமல் தமிழ்க்குச் செய்தித ஒரு பெருத் தொண்டாகவே எண்ணி இரவும் பனையும் பற்பல வெய்ய தப்பிவிடக்கிடுவ பணி புரித்

தார்கள் என்பதையும் தன்நிலாடு எண்ணிப் பாசிப்பது நமது கடமையாகும்.

இவர்களிய அரசாங்க இயலாடுக, பூம்புகார்திகழ்ச்சிக்கிடுவா என்னுல் பட்டியல் பட்டியலாக அறிஞர்களிய வரையறுத்து, "போதுவோ போதாவிதா" என்று கோபுது போல, கலியரங்கங்களும், பட்டி மன்றங்களும், உரைக் கோவைகளும், சொற்பொழிவுத் தொடர்க்குமாக தொதுக்கித் தன்னிடடார்க்கு! தமிழ்க்கு வான வேதுக்கள்கிடுவ செய்தி காட்டிவிட்டார்கள் என்றால் அது துற்றக்கு துறு உண்மைய!

மோத்தத்தில் இந்தத் தமிழ் மாநாடு சாதித்துள்ள சென்றிகள் என்ன?

ஆகவே நாடுகளின் மிக நகர குறவிய்க வளர்த்திருக்கிற திறமையு குறவிய்க கையாண்டு, நமது தமிழ் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் அவிவ உலக அடிப்படையில் மேலுட்டார்களினாடு சேர்த்து நம்முடிக் ஆராய்த்த செயலானது தமிழக வரலாற்றில் ஒரு பொன்னோடு! அநோடு, இவர்களியப் புலவர்களிய மட்டுமே நினைத்துப் பொதுமக்களிய மதந்து விடாமல், ஏராளமான பொருட் செனிகள் ஒரு பெரிய வளர்வதனை ஏற்பாடு செய்து, அநில எத்தகைய விபர்தமும் குழப்பமும் கிணையாமல் நடத்தினார்களே அதை எத்தகைய மாநாட்டிலுதும் தரும்! அது

குறவியத்திரி அறித்த விருத்திசு கணெனில் சேதித்தின்கள் தன்னை வெளிக் ஆடுதகையன்கள் உரை.

மட்டுமா? ஜனவரி மூன்றுத் தேதி மாண்புமிகு அமைச்சர் அனுபவ நாகசுந்தரம் அவர்களுக்கு இணையான தங்குகளும் ஒன்று சேர்ந்தது. மனித இயற்கைக்கு இயல்பாக ஒற்றுமையோடு ஒன்று இணைந்து கடற்கரை மணலிலே ஒலித்த தன்மையே, அது எத்தகைய அனுபவம்!

ஒரே ஒரு போசனம்: என்னுடைய ஒரு நாள் வெளிநாட்டுத் தமிழ் அறிஞர்களை எல்லாம் ஒவ்வொருவராக மேடை மீது அழைத்து.

விவரித்தும், இவங்கையிலிருந்தும் வந்திருந்த தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் உருக்கத்தோடு பேசிய பேச்சு மனத்தைக் கவிய வைத்தது.

தமிழில் புதிய சொற்கள் ஆக்கும் போதும், விஞ்ஞானச் சொற்களைச் சொப்பனமும் போதும், தமிழகமும் இயங்குகவும் ஒன்று சேர்ந்து இணைப்பாகச் சொல்லாக்கப் பணியை மேற்கொண்டாக, ஒரு வேலைக்கு இரு வேலைபாட இராமல் ஒத்த பணியாக

அது அமைவும் என்பதை, இவங்கை அமைச்சர் திருச் செல்வம் அவர்களும், இவங்கை உயர்நீதி மன்ற நீதி பதி தம்பையா அவர்களும்,

சேத்த வைத்தும் மாநாட்டி மனதில் அமைச்சர் கொடுத்த காரி வெளிப்படுத்தும், நிறுவனத்தின் தி. ந. நாயுடு பெருமிகு.

புதுப்பாடு புதுவர் குழு மாநாட்டி விழா கில் இரு பெருமிகு குதனி 114 குத அமைச்சர் கருணாநிதி மாக அமைக்கிறார்.

மாநாட்டுக் கருத்தாகில் ஒரு தொற்றம், இடமிருந்து ஒன்றுவதாக அமைந்திருப்பவர் கருத்தாகக் காண்கிற திரு. ஏ. மய்யாசா.

தங்களைத் தாங்களே அறிமுகம் செய்து கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம். அதிலும் சில ஆங்கிலவழிகள் திருத்தமான தமிழில் சிறப்பு 'ழ'கரத்தைக் குழைத்து இணைத்து பிழற்றுவதை நாமெல்லாம் மிகவும் கவனத்திருப்போம். சந்தேகமில்லை, என்னுடைய, இந்தக் குழையை ஓரளவு திறைவு செய்து வெளிநாட்டில் உள்ள சில தமிழர்கள் அறிமுக உரை! மூக்கியமாம மனவியா

க. பொ. இரத்தினம் அவர்களும் மற்றும் சிலரும் தெரிவித்தபோது தமிழன்பர்கள் அனைவரும் உவகையோடு அனை வரவேற்றார்கள். இப்போலவே, பீஜித் திவுத் தமிழர்களின் சார்பில் ஸ்ரீமதி முருகேசன் அவர்களும், மயிலைய மக்களின் சார்பில் வெண்டட்டி திரு ஆதி, நாகயிபன் அவர்களும் பேசிய போது, கடல் கடந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களுக்குத் தாய் நாட்டின் மீது

உலகத் தமிழ் மகாநாட்டில் பிரதிநிதித்துவமாக ராஜ்யகவரி கல்யாண மண்டபத்தில் நூலில் சின்னராமி செட்டி கந்தா பனாத்தினர் ஏற்பாடு செய்த ஆடை அலங்காரக் காட்சியில் தொள்ளித்தலைப் பட்டாம்பட்டும், நாகைகளும் அணிந்து ஒரு பெண்மணி காட்சி தருகிறாள்.

எத்தகைய பாசம் இருக்கிறது என்பதை நாமெல்லாம் மிக நன்றாக உணர முடிந்தது.

"செய் நாட்டிலே இருக்கும் நாங்கள் அந்த நாட்டுக்குரிய குடிமக்களே என்றாலும், தாய் நாட்டுக்கு வந்து தாய்த் தமிழ் மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டது எங்கள் வாழ்நிலையே பெரிய பேராலம்!" என்றும்,

"தமிழர்களுக்குத் தமிழ் மொழியிலே உள்ள பற்று ஈடு இணையற்றது. தாய்க்கு அடுத்தது தாய்மொழிதான் என்று கருது

கிறவர்கள் நாங்கள்! தமிழ்த் தாயின் மக்களிலே நாங்கள் தம்பிமார்கள்! அண்ணனுடைத் தேடித் தாய்நாட்டுக்கு வந்தோம்!"

என்றும் சொன்ன போது, கூட்டத்தில் உண்டான கையொலி தேமதுரத் தமிழ் நோகையாக எழுந்த திச்கெல்லாம் பரவியது!

விழாவின் இறுதி நாளன்று டாக்டர் கட்டீர என்ற அறிஞர் அவை உலக அடிப் படையிலே தமிழை ஆராய்வதற்கு ஒரு பெரிய

ராஜாஜியும் கருத்தரங்குத் தலைவர் சிவியோலையும் அவ்வளவுவுள்ளனர்.

கழகம் அமைக்க வேண்டும் என்று உதி. சுதந்திரம் ஒரு திட்டத்தையே வெளியிட்டார். இந்தக் கழகம் எந்த நாட்டும், எந்த வகை அமைப்பு வேண்டும் என்று வெளியிட்டுத் தமிழகத்தில் தலைதராமாலை சென்னைவில் அமைக்கக் காலப் பொருத்தம் என்று. நமது கவி அமைச்சர் திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள், "கருக்கமாகவும் தெளிவாகவும், திருத்தமாகவும் அமைக்கவும், உறுதியோடும் ஆற்றலோடும், சீரோடும் நிறப்போடும்" உதி எவ்வாறுமே மனமுலகத் புரட்டப்படவும் பெற்றார்! செட்டி நாட்டு அரசர் முத்தையர் செட்டியார் அவர்கள் மீது போட்டி அளிப்பதொரு கருத்தை ஆளத்தர மாற வேளியிட்டார்:

"இந்த அரசாங்கம் கழகமானது எந்த வகை உண் பக்கத்தில் கழகமாவும் போன அன்றுதொறும் பரிட்சைகள் நடத்திச் என்று இதைவிட வழங்குகிற ஓர் உற்பத்தி இயந்திரமாக மாறி விடாமல், அரசாங்கமையவும் கவிமையையும் தங்க மூலையில் வளர்க்கக் கூடிய ஒரு கவிக்கடமாக உருவாக வேண்டும்!" என்று ராஜா முத்தையர் செட்டியார் அவர்கள் சொன்ன போது மெய்சிவிர்த்தது!

இந்தக் கருத்தை அப்படியே ஆக்கித் தந்த அமைச்சர் அன்று அவர்கள், இந்தக் காலத்தில் தேர்வுகளில் பட்டங்கள் பெறுவது என்பது மாறிப் போய் பட்டங்கள் வாங்குவது (விடுங்கு) என்ற நிலைக்கு வந்து வந்து வந்து வந்தபின்னர் இந்த அரசு முழுமை பெறும், எதிர்க்காலத்தில் அங்கிதமே செயல் வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார்.

உலகப் புலவர்களாகக் கூடியிருந்த பன் கவிச் கழக அரசாங்கம் தயமான ஆங்கிலச் சொற்பொழிவை இவ்வாறு தீவிரத்திய முறையில் அமைச்சர் அவர்கள், அன்றிரவு

கவிச் கவிஞர்களைக் கவிஞர் கவிஞர்

புலவர்களின் வந்த தமது சொல்லிவைப்பின் கருதியை மாற்றிக் கொண்டு, பொதுமக் கூலிக்கு என்று துணர்ச்சுமமான ஒரு தமிழ்க் கவிஞர்களைத் "தயங்காதே, தமிழா! மயங்காதே, தமிழா!" என்று பங்கிவிட்டார் தொட்கிணர்!

"புலவர்கள் எழுதிய கவிதைகள் இந்த மன்றத்தின் மேடையில், என் கவிஞன் தமிழ் மக்களாகிய நீங்களே கவிதைப்பாடக் கூடிக் கருவிதர்கள். எங்களுடைய காலத்தில் இதைவிட ஏற்றம் தரத்தக்க வேறு எந்த மாதிரும் நடத்தத்தக்க என்று சொல்லும்படி வராத இந்த மாதிரி நடத்திடுகிறது!" என்று முத்த அமைச்சர் தமது இன்விஸைப் பக்கம் பாடிய போது, புலகார எவ்வாறு தங்கிய இவ் பருதியை எழுப்பியது மகிட்டு வந்த!

மீதமேவும் வெற்றியாக நடந்து முடிந்த இந்த மாதிரி நடப்போட்டி மூன்று துருவக் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று, கவிதை நூல், இவை கவிஞர்களுக்காக நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் பரிசுபெற்ற பத்துக் கவிதைகளையும் தொகுத்துப் "புலவர்கள் ஒரு நாள்" என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த புத்தகம் பன்னிருக் கருவித் தேர்வு மன்றத்தில் நடப்பெறும் கவிதைப் போட்டி விருந்திடு தமிழகத்தில் தொன்மையையும், கவிச் சிறப்புகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும், மரபுகளையும் சொந்தமில்லாத கவிதைகளையும் தங்கு கவிதைக்கூடிய பல கட்டுரைகளின் தாக்குறியது இந்தக் கவிதைப் போட்டி மூலம் தன்பர் கா. கவிதை அவர்களின் உறுதியும் திறமையும் தெரிவித்தன.

மூன்றுவது புத்தகம் மாதாட்டு மன்றமும்! நமது நிலம் எம். ஜி. ஆர். தலைமையில் அமைச்சர் முத்துசாமி அவர்களின் மேற் பார்வையில் துணை ஆலயவர் செல்வப்பன் அவர்களின் பெருமூலப்பிழை மிக அருமையான முறையில் கருவாவிருக்கிறது இந்தக் கவிப் போட்டியில் மலரைத் திரைத்தமிழ் தாமரை மலர் ஒன்று மயங்கி மயங்கிவர எழுந்து இதழ் கிரிக்கிறது. வண்ணச் சித்திரங்கள் கவிதைப் பதிக்கின்றன. ஆங்கிலக் கட்டுரைகளும் தமிழ்க் கட்டுரைகளும் மாகத் தமிழின் பெருமையை எடுத்து எடுத்து இயல்புகின்றன. அந்தக் கவிதையும் மிக மிக உயர்வு கைக்கு ஓர் அணிவாகவும், கவிதைக்கும் மனத்திற்கும் கவிதைக்கு தரும் வண்ணக் குஞ்சுமாவும் திகழ்ந்து இந்த மலரை, எத்தனை குயில் போட்டாலும் கொடுத்த வரங்களாம்! இந்த வெளியீடுகளின் தனிர், பொதுவான அமைச்சர் மு. கருவித்தி அவர்கள் கவிதைப்பாடாததை அனை நாடக மாக்வித் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இரண்டு அருமை நூல்களாக வெளியிட்டிருப்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்க வேண்டும்!

இந்தத் தமிழ் மாதாட்டு நிலத்திலே பரிசு மிகவும் பரபரப்பை உண்டாக்குவது இரண்டு பேச்சுக்களைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிடாவிட்டால் இந்தக் கட்டுரை முழுமை பெறாது என்று கருவிடுதல், அந்த இரண்டு கவிதைகள், பிராமி எழுத்து பற்றி

கருத்தரங்கில் இறுதி நாளன்று வெளிதாமிரப் பேரறிவிதகூடல் தமிழக முதல்வர்தலை.

இராவதம் மகாதேவன் அவர்கள் துணைவி எழுந்தேறி நிகழ்த்திய ஆங்கில உரை !

தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை ஒன்று ஆராய்ந்து அவற்றின் எழுத்துக்களைத் தமிழ் என்று புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் விவாக் கிச் சேரிய தொண்டு செய்துள்ளவர் திரு மகாதேவன் அவர்கள். அவர் தம்முடைய ஆராய்ச்சியைக் கல்வெட்டுக்களோடு நின்று திக் கொண்டிருந்ததால் எத்தக் கண்டடையும் வந்திராது. ஆனால் அந்த இளைஞர் என்ன செய்தார்? தமிழ் - பிராமி எழுத்துக்களின் அமைத்த மிகப் பழைய கல்வெட்டு கி. மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது என்பதால் தமிழ் எழுத்தே இந்தக் காலத்திலே தான் தோன்றிற்று என்று ஒரு போடு போட்டு வைத்தார்! இதற்குக் கெட்டதும் பல ஆறினார்கள் மறுப்புக் குரல் எழுப்பினார்கள்: இதன் விளைவாக, நிகழ்ச்சி நிர்வகியே இவ் வாத ஒரு புதிய விவாதத்தை ஒன்பதாந்திரே சேர்க்கும்படி ஆவீற்று. இந்த மறுப்பில் டாக்டர் கே. கே. நாவர், திரு அன்பழகன், பேராசிரியர் டி. வி. மகாலிங்கம், திரு கண்ணக கப்பிரமணியம் முதலியோர் பல மாதக் கலந்து கொண்டார்கள். திரு கண்ணக கப்பிரமணியம், வழக்கறிஞர் அண்ணா, கொள்ளூர்: "ஒரு மனிதரை ஓர் அண்டயில் நான்கு மணிக்குப் பார்த்தேன் என்று நான்கு மணிக்கு முன்னாலேயே அவர் அங்கு வந்து விட்டார் என்று சொல்வதாமே தவிர, நான்கு மணிக்குத்தான் அவர் அங்கு வந்தார் என்று கூறுவது பொருத்தது" என்றார். இந்தக் கண்கூடான விவாதத்தைப் பொட்டி ஒரு கருத்தை இப்பே குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன்.

கல்வெட்டு எழுத்தும் தமிழ் நூல்கள் எழுத்துவதற்குக் கையாண்ட ஒட்டு எழுத் தும் ஒன்றுதான் என்று எழுதிச் செல்வெட்டு ஆராய்ச்சியிலே கொண்டு போய்த் தமிழ் எழுத்து ஆராய்ச்சியைக் குழப்ப வேண்டிய

மகி் கங்கண கருத்தின் திரு எம். தி. குர். எழுத்திற்கு கண்க்கல் பெறுத்திருர்.

திகிலு! தமிழ் எழுத்துக்களைப் பற்றிக் கூறுகிற நூல் தமிழ் இலக்கணம். இதற் காகக் கல்வெட்டு போல் மொத வேண்டாம்! தொண்டாய்ப்பதற்கு எழுத்தினாரும் என்று தனிபாக ஒரு பகுதி இருப்பதும், தொல் காலியேக்கு முன்பே பல நூறு ஆண்டு களாக இலக்கிய நூல்கள் ஏடுகளில் எழுதிப் பாதுகாக்கப்பட்டன என்பதும், அத்தப் பழங்காலத்திலேயே தமது இலக்கிய மொழி மரபு விசித்து வந்த விளக்கியிருத்தது என்ப தும் உண்மை !

ஆராய்ச்சி அரசுமே மிகுந்த பரபரப்பை உண்டாக்கிய மதினெரு பேச்சு திரு க. சத்தா னம் அவர்கள் தமிழின் எதிர்காலம் என்பது பற்றிப் படித்த ஆங்கிலக் கட்டுரைவாகும்!

"ஓம் வெறியர்கள் தானாகவே எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழே பொதலு மொழி என்று அரசாங்கமோ பங்கைக் கழகமோ தீர்மானித்து அதிப்பிப் செய்து விட்டால் உடனே தமது நோக்கம் நிறைவேற்றினும் என்று எண்ணுகின்றனர்!" என்று சொல்லி வைத்தார் திரு சத்தாநம்! "வெறியர்கள்" என்ற சொல்லானது திருச்சியைச் சேரி வைத்ததற்குப் தெரப்பை மூட்டிவிட்டது. திரு செல்வன் கிராமணியார் அவர்கள் எழுத்தது. "வெறியர்கள்" என்ற சொல்லைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டால் ஒழிபத் தமிழை அமைதித்ததாரும் என்று மறுப்புத் தெரிவித்தார். அரசுமிக் குறி பிடித்தது. திரு த. சஞ்சீவி, பேராசிரியர் இலக்குவனார், பேராசிரியர் பரமசிவானந்தம் முதலானோர் எழுத்தார்கள். சஞ்சீவி அவர்கள் ஒழியுக்

சென்னை எழுப்பினார். மற்ற நேரம் அமைதியின்றி அவையினே அவை நடந்தது. இத்தியேயின் மீண்டும் கிராமணியார் அவர்கள் எழுந்தது. "வெழிவர்கள்" என்ற சொல்லை நிரும்பப் பேசுவதோடு திரும்பத் திரும்பத் தமது கருத்தை ஆழப்படுத்தும் தமிழர் கூட்டமும் அரசியலிலிருந்து வெளியேற நேரும் என்று அறிவித்தார். இதன் பிரகாரத்தினால் அவர்கள் தமது சொல்லை நிரும்பப் பேசுவதால் அறிவித்துக் கிராமணியார் அவர்களின் நன்றி கெடத் தவிர்த்ததையும் அவையினரின் பாராட்டையும் பெற்று அரசியலில் அமைதியை மீட்டினார்.

தமிழ் எழுத்துக்களின் பழைய வரிவடிவம் பற்றியும், கன்னடத்தில் தமிழைப் பற்றி மொழி ஆர்வமுடைய பற்றியும் காரணமாக நடந்த இந்த இரண்டு கிளவதங்களையும் எண்ணிப் பார்க்கும் போது, என் மன விழி களையுமே, பி. சி. அவர்களின் திருவருவமே வந்து நிற்கிறது.

இத்திய நாட்டின் எழுத்துக்கள் என்ன வந்துக்குமே ஆதிதமமான எழுத்து தமது தமிழ் எழுத்தாக்க வரிவடிவமே என்பதும், இந்த நாடு முழுவதும் இம்மைய முதல் குமர வரை தமது பண்பாட்டை பரப்பிடுதல் காலத்தான் தமது பழைய போதகாவம் என்பதும் டி. கே. சி. அவர்களின் அடிப் படைபாண கொள்கை! தமிழைக் கன்னடத்தில் பரிந்து மொழியாக ஆக்குவது பற்றியோ என்னும், பன் ஆண்டுக்கு முன்பே போதக மொழி பற்றி பூனியாண்டி கயிலாஸ் என்னும் ஆய்வுக் குழுவாரணங்கள் நடத்திய போது, தமிழ் மொழியின் எத்தகைய துட்பமான விஞ்ஞானக் கருத்துக்களையும் விளக்கிச் சொல்ல முடியும் என்று துயத்திடுக்கு இடமின்றித் தீர்மானமாக வெளியிட்டுச் சொன்னார். அதோடு.

"Ontogeny is the recapitulation of phylogeny"

என்ற விஞ்ஞான வாக்கியத்தை எடுத்துக் கொண்டு அதைத் தமிழில் மொழிப்பயிற் துக் காட்டி, மன் மன் என்று மிளக்கம் செய்பதோடும், அந்த ஆய்வுக் குழுவின் இருந்த அத்தகை துறையாளர்களையும், வெண்

கைத் துறையையும் எழுப்பத் துறையையும் திறை அடித்தார்கள்!

இதைப்பெல்லாம் பற்றி இப்போது பேசும் பயன் என்ன? தமிழ் மொழியும், தமிழ் நாட்டுக் கலைகளும், தமிழ் மக்களின் பண் பாடும் கருத்தியைத்தவ என்னு சொல்லைச் சொல்லைத் தமது மெல்லிய உடம்பிலிருந்து தமிழ் மூக்கிலிருந்து சொல்லவரை பொய் சையையும் அறிவாமைமையும் எதிர்த்துப் போராடிச் சொல்பே இருந்தார் அந்தப் பேருமகனார்! 'கல்சர்' என்ற ஆய்வில் சொல்லுக்குப் பண்பாடு என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு முதல் முகவாக ஆக்கித் தந்து, அத்துப் பண்பாட்டையே தமது வாழ்விலும் வாழ்த்து காட்டிய அத்த முனிவர் இன்று தம்மிடையே இல்லை. அவருடைய தமிழ்ச் சொல்லுகளுக்குக்கெல்லாம் தமது எழுத்திலும், பத்திரிகையிலும், இதயத்திலும் இடம் தந்து வீரத்தோடு போரிட்டவரும், தமிழுக்கு எதிர்ப்பு எகரவது எகரவது ஒரு திசையளவு கண்க்குமே இழக்கோ கந்த தானும் உடனே போர்க்களத்திலே குதித்துத் தமது கரிய பனா முனையிலே புத்தம் செய்தவருமான கவி ஆசிரியர் ரா. கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்களும் இன்று தம்மிடையே இல்லை. இந்த இருபேரும் தமிழ்ச் சிங்கங்களும் மறைந்துவிட்டபாதினும், கிண்களினாவது பத்தோடு பன்னிரண்டு என்று கோர்த்து இவர்களுக்கும் இடம் தந்து பார்ப்போமே என்ற தியாய உணர்வில்தான், சதாபிவம் அவர்கள் கவி அனுபவத்தில்த் தடைபெற்ற விருத்தியை இருபதினாயிரம் ரூபாய் தங்கொடை தருவதாலும், இந்த இரண்டு சிங்கங்களும் செய்து நிறுத்தத் தமிழக அரசு ஒப்ப வேண்டும் என்றும் கோரீது! இத்தக் கட்டுரைகளை முடிப்பதற்கு அத்தக் கோரிக்கையை நினைவுகூர்வதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் எனக்குத் தோன்றவில்லை.

வானம் அகத்தது
விதைதும் அகத்திரும்
வன் மொழி வாழியவே!

குழந்தை எழுத்தாளர்!

"பெர்க்கி-எல்வி நெகதைப்
போட்டியில் கலந்து
கொள்ளுகிறேன்
ஸார்!"

பொருளடக்கப் பகுதியில் இடம் பெறும் குழந்தை பேரி ஸுதா, படம் எடுத்தவர் சி. எஸ். பூபதி. அண்ணன் மகனாடைய படத்தை சுணுப்பியவர் பி. என். ராமமூர்த்தி, பக்க 20.

மகாபாரதம் ராஜாஜி

5. தேவபானியும் கசனும்

முன்னொரு காவத்தில் மூன்று உலகங்களையும் ஆள வேண்டும் என்று தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் பெரிய போட்டி நடந்தது. தேவர்களுக்குப் புரோகிதர் பிரகல்பதி; அவர் வேத மந்திரங்களில் தேர்ச்சி பெற்றவர். அசுரர்களுக்குப் புரோகிதர் அதிஷ்ட கடலாண கக்ராசாரியார். இந்த இரண்டு பிராமணர்களின் பக்க பலத்தைக் கொண்டு தேவாசுர யுத்தம் நடந்து வந்தது.

யுத்தத்தில் வீழ்த்தப்பட்ட அசுரர் களை வெல்லாம் கக்ராசாரியார் தம் சஞ்சீவினி வீத்தையைக் கொண்டு மறு படியும் பிழைப்பித்து வந்தார். இந்தத் தசுரர்கள் திரும்பவும் திரும்பவும் எழுந்து வந்து தேவர்களுடன் போர் எல்லார்கள். இந்த யுத்த சைவத்திய ஏற்பாடு தேவர்களின் கட்சியில் இல்லை. கக்ராசாரியார் பிரயோகித்த சஞ்சீவினி சைவத்தியம் பிரகல்பதிக்குத் தெரியாது. இது தேவர்களுக்கும் பெரும் துயரத்தை உண்டாக்கிற்று.

தேவர்கள் ஒன்று கூடி, பிரகல்பதி யின் குமாரன் கசன் என்பவனிடம் சென்று, "நீ எங்களுக்கு ஒரு உபகாரம் செய்ய வேண்டும். நீ இனம் பிராய மூள்வனாகவும் கண்ணைக் கவரும்படியான அழகு பெற்றவனாகவும் இருக்கிறாய். நீ கக்ரிராசாரியாரிடம் பிரம் மச்சாரியாகச் சேர்ந்து அவருக்குப் பணிவிடை செய்து அவருடைய தம் பிடுகையையும் அவர் மகனின் அன்பையும் பெற்று அவருடைய சஞ்சீவினி வீத்தையை எப்படியாவது கற்றுக் கொண்டு வரவேண்டும்" என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

கசன் இதற்கு ஒப்புக் கொண்டு கக்ராசாரியாரிடம் போனான். அசுர ராஜாவான விருஷபர்வனுடைய தகரத்தில் கக்ராசாரியார் வசித்து வந்தார். அவருடைய வீட்டுக்குப் போய், கசன்

அவரை வணங்கி, "அங்கிரஸ் ரிஷியின் பேரன் தான். பிரகல்பதியின் புத்திரன். கசன் என்பது என் பெயர். என்னைச் சிஷ்யனாக ஏற்றுக் கொள்வீராக. நான் தங்கம் சித். புராண பிரம்மச்சரியத்தைச் செய்யேன்" என்று வேண்டிக் கொண்டான். தகுந்த சீடன் ஆசாரியனிடம் பிரமசாஸியாக எடுத்துக்கொள்ளக் கேட்டால் அதிஷ்டபெற்ற ஆசாரியன் மறுக்கக் கூடாது. "கசனே! நீ நல்ல சூலத் தவன். உன்னை நான் அங்கீகரிப்பேன். இதனால் பிரகல்பதியும் கௌரவிகப் பட்டவர் ஆவார்" என்று கக்ராசாரி யார் கசனைத் தம் சிஷ்யனாக ஏற்றுக் கொண்டார்.

கசனும் அநேக வருஷங்கள் கக்ரா சாரியாருக்கும் அவர் மகன் தேவ பானியுக்கும் ஒரு குறையும் குற்றமும் இன்றிப் பணிவிடை செய்து வந்தான். கக்ராசாரியாருக்குத் தன் மகன் தேவ பானியிடம் மிகவும் பிரியம். கசன் பாடியும் ஆடியும் வாத்தியம் வாசித் தும் அவன் சொன்ன ஏவல் செய்தும் தேவபானியைச் சந்தோஷப்படுத்தி வந்தான். தேவபானியும் கசனிடம் பிரியம் காட்டி வந்தான். ஆனால், பிரம்மச்சரிய விரதத்தைத் தவறாமல் கசன் காத்து வந்தான்.

அசுரர்களுக்குக் கசன் கக்ராசாரி யாரிடம் சீடனாக அமைந்திருப்பது தெரிந்தது. பிரகல்பதியின் மகன் எப்படியாவது கக்ராசாரியாரிடம் சஞ்சீவினி வீத்தையை அபகரித்துக் கொண்டு போய் விடுவான் என்பது அவர்களுடைய கவலை. ஒரு நாள் வனத்தில் குருவின் பக்கங்களை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தபோது அவனைப் பிடித்துக் கொண்டு துண்டு துண்டாகச் செய்து தாய்களுக்கு இறையாகப் போட்டு விட்டார்கள். பக்கங்கள் தாமா க் கொட்டினார்க்குத் திரும்பி வந்தன.

கசன் வரவில்லை. இதைப் பார்த்துத் தேவயானி சந்தேகப்பட்டாள்.

“பிரபுவே! சூரியன் அஸ்தமித்து விட்டான். உம்முடைய அக்கினி நோற்கிரமும் முடிந்தது. இன்னும் கசன் விடுவாது சேரவில்லை. பக்கசன் தாமராகத் திரும்பி வந்துவிட்டான். அவனுக்கு ஏதோ ஆபத்து நோர்ந்திருக்க வேண்டும். அவனிடம்வாங்க நான் பிழைத்திருக்க முடியாது” என்று தகப்பனரிடம் தேவயானி அழுதாள்.

மகனிடத்தில் மிகுந்த அன்பு கொண்ட கர்ராளாரியார் சஞ்ஜீவினி வித்தைவாய் பிரயோகித்து, இறந்து போனவனை “வா!” என்று அழைத்தார். இவ்வாறு அழைக்கப்பட்ட கசன் நாய் கனாசுடைய உடல்களைப் பிளந்துகொண்டு வெளிப்பட்டு சந்தோஷ முகத்தடன் எதிரே வந்து நின்றான். “என்ன நடந்தது? ஏன் தாமதம் செய்தாய்?” என்று தேவயானி கேட்டாள். கசன் “காட்டில் பசு மேய்த்து விட்டு விறகுச் சாம்பையை எடுத்துக் கொண்டு வரும் போது சளைப்புற்று ஓர் அகமரக்கடிகளில் உட்கார்ந்தேன். பக்கசனும் ஒன்று உடி பரத்து நியமில் நின்றுன. அகரர்கள் வந்து என்னை நீயார் என்று கேட்டார்கள். நான் பிரசன்பதியின் புத்திரன் என்றேன். உடனே அவர்கள் என்னை வெட்டிக் கொன்றுவிட்டார்கள், எப்படியோ பறுபடி உயிருள்ளவனாகி, நாய்களின் உடல்களின்று வந்து உம் சமீபம் நின்றுனேன்” என்றான்.

மற்றொரு நாள் கசன் தேவயானிக் காசப் பூப்பறிக்க வரம் சென்றான். அகரர்கள் அவனை அக்கே பிடித்துக் கொண்டு அவன் தேகத்தை அரைத்துச் சூதுகிர ஜுவத்தில் கரைத்து விட்டார்கள். அவன் போய் வெகு நேர

மாகியும் விட்டுக்குத் திரும்பி வராததைக் கண்டு தேவயானி தசப்பனரிடம் கொள்ளுள்.

மும்போலவ சஞ்ஜீவினியைப் பிரயோகித்தார். கசன் கடல்களினதும் உயிருடன் வெளிப்பட்டு வந்து நடந்த செய்தியைச் சொல்லுள்.

அகரர்கள் கசனை விட்டபாடிக்கலை. மூன்றுவது தடவையும் இவ்வாறே மறுபடியும் கொல்லப்பட்டான். அகரர்கள் இந்தச் செயல் அவன் உடலைக் கட்டுச் சாம்பலாக்கி, சாம்பலை மதுபானத்தில் சேர்த்துச் சுக்கிராசாரியாருக்கே கொடுத்தார்கள். அவர் கனாசுடைய உடலைக் கட்டுக் களரக்கப் பட்டிருந்த பானத்தைக் குடித்துவிட்டார். பக்கசன் மேல்பலனில்வாயில் தாமராக விட்டுக்குத் திரும்பி வந்தன. தேவயானி தகப்பனரிடம் “கசன் வரவில்லை. அவன் கொல்லப்பட்டவன் தான். அகனின் தி நான் ஜீவித்திருக்க முடியாது” என்றான்.

“நான் எத்தனை தடவை பிழைப்பு மூட்டினதும் அவனை அகரர்கள் கொல்லவ தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அறிவு படைத்த நீ எந்தக் காரணத்தினால் ஒருவன் பரண மடைந்தாலும் அதைப் பற்றித் துக்கப்படுவது சரி வல்ல. நீ ஏன் வருத்தப்படுகிறாய்? உலகமே உன்னை உணங்குகிறது. நீ வினைப்பட வேண்டாம்!” என்று கர்ராளாரியார் டென்னுக்குச் சமாதானம் சொல்லார்.

கசனிடம் மிகுந்த அன்பைப் கொண்ட தேவயானி சமாதானம் அடைவதில்லை. “இவன் அங்கிரஸ் சஞ்ஜீவின் பேரன். பிரகஸ்பதியின் புத்திரன். பிரகஸ்காரி. தவமே தனமாக உடையவன். முயற்சியுள்ளவன். வேலைகளில் நிபுணன். அவன் கொல்லப்பட

டான். அவனின் நான் பிழைக்க முடியாது. அவன் போன வழியை நானும் அடைவேன்" என்று சொல்லி உபவாசம் பூண்டான்.

சுக்ராசாரியார் அசுரர்கள் மீது கோபம் கொண்டார். இவ்வாறு பிரம்மஹத்தி செய்யும் இந்த அசுரர்களுக்கு நன்மை உண்டாகாது என்று முடிவுக்கு வந்தார். சஞ்ஜீவினி மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கசனை வா என்று அழைத்தார். மந்திரத்தின் பலத்தால் பிரக்ஞையை அடைந்த கசன், "பகவானே, என்னை அனுகிரகிப்பீராக!" என்று குருவின் வயிற்றுக்குள் கிருந்து சொன்னான். இதைக் கேட்ட சுக்ராசாரியார் வியப்படைந்து, "பிரம்மசாரியே! எப்படி என் வயிற்றுக்குள் நீ வந்திருக்கிறாய்? இது அசுரர்களின் காரியமா? இந்த நிமிஷத்தில் அசுரர்களை அழித்து விட்டு நான் தேவர்களிடம் போவேன், சொல்!" என்று கோபமாகக் கேட்டார். கசன், வயிற்றுக்குள் இருந்து கொண்டே நடந்த விஷயத்தைச் சொன்னான்.

வைசம்பாயனர் சொல்கிறார்: மகானுபாவரும் தவப் புதல்வரும் அளவிறந்த மகிமையுள்ளவருமான சுக்ராசாரியார்

மதுபானத்தினால் தாம் இவ்வாறு அடைந்த ஏமாற்றத்தை எண்ணிக் கொபத்துடன் எழுந்து அடியில் கண்ட வாக்கியத்தை மக்கள் நன்மைக்காக வெளியிட்டார்:

"எவன் அறிவினமையால் மதுபானம் செய்கிறானோ அவனைத் தரும் மும் உடனே விட்டு விடும்; எவ்லோராலும் இகழப்படுவான்; இது என்னுடைய முடிவு. இதை இன்று முதல் ஜனங்கள் சாஸ்திரமாக வைத்துக்கொண்டு நடக்க வேண்டும்."

பிறகு சுக்ராசாரியார் தேவயானியைப் பார்த்து, "பெண்ணே! இப்போது நீ எதைப் பிரியப்படுகிறாய்? கசன் உயிருடன் வரவேண்டுமானால் என் வயிற்றைப் பிளந்து கொண்டு தான் அவன் வெளியே வர வேண்டும். நான் இறந்தால்தான் கசனுக்கு உயிருண்டாகும்" என்றார்.

"ஐயோ! கசன் இவ்ளாவிட்டால் என்னைத் துக்கம் நெருப்பாக எரித்து விடும். நீர் இறந்து போனாலோ நான் பிழைத்திருக்கவே முடியாது. இரண்டு விதத்திலும் நான் இறந்து போவேன்" என்று தேவயானி அழுதாள்.

கஸ்கி

சந்தா விவரம்

	ரூ. ரூபா	ரூ. ரூபா
இந்தியா	20-00	10-00
பர்மா, மலேயா		
இதர நாடுகள்	40-00	20-00
	ரூ. ரூபா	ரூ. ரூபா
இலங்கை	21-00	10-50

சந்தா தொகை மூலக்கதாவுக்கு அனுப்பப்
பட வேண்டும். வி. பி. வி. கெட்டபுரம்

மாண்புமிகு:

கவி காரியாபதி :: சென்னை - 19

இப்பொழுது கக்கிராருக்கு விஷயம் புரிந்து விட்டது. "பிரகல்பதி புத்திரனே! நீ காரியசித்தி லாடத்தாய். தேவயாலிக்காக நான் உன்னை உயிர்ப்புடன் வெளிவரச் செய்ய வேண்டும். நானும் இறந்து போகாமலிருக்கவேண்டும். இதற்கு ஒரே வழிதான். சஞ்சீவினி வித்தைவை உனக்கு நான் உபதேசம் செய்கிறேன். நீ என் வயிற்றிலிருந்துகொண்டே உபதேசம் பெற்று அதைத் தெரிந்துகொண்ட பின் என் வயிற்றைப் பிரித்து வெளியே வா! நான் இறந்து போவேன். பிறகு நீ உற்ற வித்தைவைக்கொண்டு என்னைப் பிழைப்பித்துத் தேவயாலியின் துக்கத்தைத் தீர்த்து விடுவாயாக" என்று கொய்கைக் கண்ணுக்குச் சஞ்சீவினி வித்தைவை உபதேசித்தார். அதன்மேல் கான் பூரண சுநிரினைப் போல் கக்ராசாரியாருடைய வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளி வந்தான். அறிவே உருவம் கொண்ட கக்கிரர் வயிறு கிழித்து இறந்து விழுந்தார்.

கான் உடனே தான் சுற்ற சஞ்சீவினி வித்தைவைக் கொண்டு கக்கிராசாரியாருக்கு மறுபடியும் உயிர் தந்து தேவயாலியை மகிழ்ச்சி பெறச் செய்தான். "வித்தை இல்லாதவனுக்கு வித்தைவைத் தந்த ஆசாரியர், தந்தை ஆவார். அதுவே பன்றி நான் உம் முடைய வயிற்றிலிருந்து கிவனாகவே

பிறந்திருக்கிறேன். நீர் எனக்குத் தாயும் ஆவீர்!" என்று கொய்கைக் கக்ராசாரியைக் கான் நமஸ்கரித்தான்.

பிறகு பல வருஷங்கள் கான் கக்ராசாரியாரிடம் படித்து வந்தான். வீரதம் முடித்து ஸ்நானம் செய்த பிறகு குருவினும் விடை கொடுக்கப்பட்டு, தேவலோகம் போகப் புறப்படும்போது, தேவயாலி கண்ணைப் பார்த்து, "அங்கிரேஸு பெக்டர்னே! நீ ஒழுக்கத்தினாலும் குலத்தினாலும் கல்விவினாலும் இந்திரியங்களால் அடக்கிய தவத்தினாலும் ஒளி பெற்று விளங்குகிறாய். நீ பிரம்மசரிய நிலைத் தவருகிறதில் காலத்தில் நான் எப்படி உன்விடம் அன்புடன் நடந்துகொண்டேனோ அப்படியே இப்போது என் விடம் நீ அன்பு காட்ட வேண்டும். பிரகல்பதி என்னும் புத்திரகத் தக்கவன். அவ்வாறே நீயும், என்னை சாஸ்திரப்படி பாணித்திருக்கிறாய் என்பது கொள்வாயாக!" என்று கூறி வணங்கி நின்றுன்.

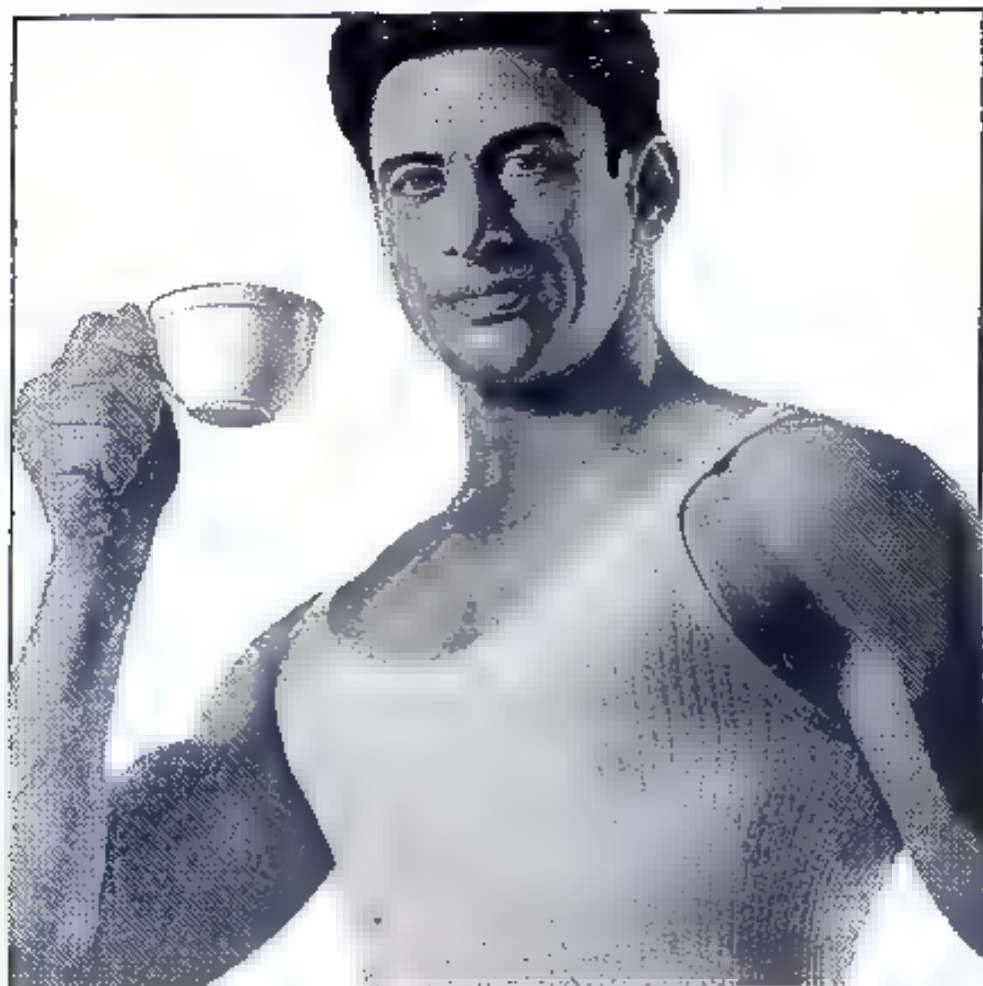
அத்தக் காலத்தில் அறிவும் சிப்தைவும் பெற்ற பிராமண ஸ்திரீகள் ஸதரியமாகத்தான் பேசுவார்கள். இதற்கு அநேக உதாரணங்கள் உண்டு. தேவயாலி கொள்ளைதக் கேட்ட கான், "குற்றமற்றவனே! குரு புத்திரியாகிய நீ தகுமத்தின்படி எப்போதும் என்னும் புத்திரகத் தக்கவன். நான் உன் தகப்பனார் கக்ரர் வயிற்றிலிருந்து பிறந்து உயிர்பெற்றவன். அதனால் நான் உனக்குச் சகோதரன் ஆகிவிட்டேன். சகோதரியாகிய நீ என்னை இவ்வாறு கேண்டலாகாது" என்றான்.

"நீ பிரகல்பதியின் புத்திரன். என் பிதாவின் புத்திரனல்ல. சிநேகத்தினாலும் காதலினாலும் பல தடவை உயிர் மிழந்த உன்னை நான் பிழைக்கச் செய்ய தேன். பற்றாண்மையும், குற்றமில்லாதவனுமான என்னை நீ கைவிடலாகாது!" என்று தேவயாலி பரமுறை வேண்டிக் கொண்டான்.

"ஏவத் தகாத காரியத்தில் நீ என்னை ஏவ வேண்டாம். அழகிய புகழ் வங்களைக் கொண்டவனே, விசாலாட்சி! கோபமுள்ளவனே! உனக்கு நான் சகோதரன். எனக்குச் சுயம் சொல்லி அனுப்பிக் கொடுப்பாயாக. துறந்த விவ்றி என் ஆசாரியர் கக்ரருக்கு எப்போதும் பணிவிடை செய்யக் கடவாய்" என்று கான் தேவயாலியின் வேண்டுகோளை மறுத்து விட்டு இந்திர லோகம் சென்றான்.

கக்ராசாரியார் மகனைச் சமாதானப் படுத்தினார். (தொடரும்)

சக்திக்கும் வலிமைக்கும் போர்ன்விடா!

சக்தியளிக்கும் போர்ன்விடா நாயினிமையிலே சிறந்ததோர்
பானமாக விளங்குவதன் சகலியம்—செழுமைபான கோகோ?

வணிகரீதியில் சிறந்த பொருள்களான கோகோ, மாசுட்
சர்க்கரை, பால் இவைகளையும் திட்டவாக கலக்கப் பெற்ற
தயாரிக்கப்பட்டதன் பணம்—தெம்பும் திடமும் தரும் ஒரு
திருக்கை பானம் போர்ன்விடா. குடவான பாலினே போர்ன்
விடா கலந்த ஒரு கோயமை அருந்துங்கள்... நாவிலுக்குத்
தால் என்ன இனிமை, உடம்புக்குத்தான் என்ன வலிமை.

சக்திக்கும் வலிமைக்கும்—உற்றுத் திருக்கைக்கும்

Bournville போர்ன்விடா

சிகந்திராபாத் நகரையும் ஸததரபாதத் நகரையும் இணைக்கும் பொறுப்பில் பெரும் பகுதியை "துருவைன் சாஹ்" என்ற பிரும்மாண்டமான ஓரிக்ஷர எடுத்துக்கொண்டிருந்தான். அந்த ஓரிக்ஷரவை ஒட்டிச் செல்லும் ரஸ்தாவில் போகும் போது சென்னை மரீனாவிலேயோ பம்பாய் செனபாத்திக் கடற் கரைவிலோ போகும் உணர்ச்சி ஓரணவு தோன்றுகிறது.

"இந்த இடத்தை தன்னிரவின் அமைதியில் பின்சார வினாக்களின் வர்ச்சனா ஒளி விச்சி, ரசிக்க வேண்டும்" என்று தீர்மானித்தான். என் என்னும் எப்படியோ என்னை வறியாமல் ஒளி பெற்று விடுகிறது. "யேஷாய்ச் செவ்வாயம்! இன்று இரவு பின்பும் இதே வழியில் போகலாம்" என்ற கிரூர் கூட வந்த அன்பர்.

"நாற்பத்தி இந்த" என்று அருத்தமான சொல்லிடுன். அந்த ரச கிரஹ் எங்கும் முப்பது பைசா தான். அவன் கையிலிருக்கும் மத்தெரு ரகத்தைக் காட்டி அதன் விலையைக் கேட்கிறேன். "முப்பது" என்று பதில் தான் என்று வருகிறது. "இந்த இரண்டு சரஸ்வதி ஒரே விவாதமே? முப்பது பைசா தான் தருவேன்" என்று என்னுடைய வாதத்திற்கு, "நீங்கள் அதைப் காப்பிட்டுக்கொள்கிறீர்கள்! நீங்கள் குடித்தது நாற்பத்தி இந்த தான்!" என்று கிராமெனாவை பதில் சொல்கிறது.

பெரும்பாலும் மிகவும் புரிந்துவிடுகிறது. லார் எந்த ரகத்தை விலையிட்டு எடுத்துக் குடித்ததும் அதைக் குடித்த பிறகு அதன் மிக நாற்பத்தி இந்த பைசா தான் என்று எதிர்பார்ப்பார்கள் அந்தச் சிறுவர்கள்.

கோஸ் கொண்டா கோட்டை இந்தா

பல்குளம்

கோஸ்கொண்டா கோட்டைக்குள் லார் துழைகிறது. கோட்டைக்குள்ளே ஒரு சிறுவர். அந்த லாருக்கு தனக்கே மத்தெரு குடிக்கும் கோட்டையும்.

இரண்டாவது கோட்டை லாருக்கு தெருக்கும் போது தன்னை ஒரு சிறுவர் பட்டாளமே குடித்து விடுகிறது. அந்தச் சிறுவர்களில் ஒவ்வொருவன் கையிலும் இரண்டு மூன்று கோடா கண் காட்டிக்கண் இருப்பதைக் காண முடிகிறது. என்னும் வேய்வேறு ரகங்கள்.

ஒவ்வொரு சிறுவனும் தன் சரக்கைத் தன்னிடம் வைக்கக் காட்டும்போது அங்கு ஒரு கவரமே நடப்பது போன்ற பிரமை. ஓர் ஆரஞ்சு கிரகை வாய்க்கி அருத்திவிட்டு. "சத்தனை பைசா?" என்கிறேன்.

"மின்னாரம் லார்கிரகை" "நாய்கள் லார்கிரகை" என்று அறிவிப்புகள்போல் "கோட்டா கண் லார்கிரகை" என்ற அறிவிப்பு கோஸ்கொண்டா உள்கோட்டை லாருவில் அவ சிவம் எங்கே தோன்றுகிறது.

கோட்டை லாருவின் பிரதான முற்றக்குக் கதவை எதிரிகளின் லாருவன் முட்டித் திறக்க முயன்றால் அவருடைய தலைகளில் கதவின் மேலே இருக்கும் மத்தெருவின் விளம்பி லாருவன் பெரிய துளாரம் வழிவாக்கக் கொடுக்கும் என்னெனவே அண்டா அண்டாவாகக் கொட்டி அந்த லாருவனை விரட்டுவார்கள்.

கிட்டி கண்களில் கொட்டுக் கொட்டி பணத்தைக் கொட்டிக் கொடுத்து என்னெனப் லாருக்கும் இந்தக் காவதில்.

பார்க்கக் தயார்நிலைய எண்ணெயைக் கொட்டி ஞர்கள் என்னுள் எண்ணெய் அன்று எத்தனை மணி வாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று பொருளாதாரப் பாணதரீய் சித்தனை ஒருகிறது.

பார்க்கனில் உதவி இல்லாமலே இப்பிபாது வாரும் உள்னை நுழையலாம். கதவுகள் திறந்திருக்கின்றன. அந்த வாகனங்கு நேராக உள்ள ஒரு மண்டபத் திக் பலர் நின்று கொண்டு தங்கள் கைகளைத் தட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஆத்திர நாட்டுக் கிராமிய இசையைத்தான் கும்பியடித்துப் படுத்துகிறார்களோ என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் கூட கத்த நண்பர் எட்டென்று விளக்கப் கொடுக்கிறார். அந்த மண்டபம் எதிரோலி மண்டபமாகும். அந்த மண்டபத்தின் நடுவே அடையாளம் செய்யப் பட்டிருக்கும் உலகில் நின்று கரங்களைத் தட்டினாலோ, இசைத்துக் கூவினாலோ அந்த ஒலி சில நிமிட காலம் பவமான எதிரோலியாக மாறிப் பரவுகிறது.

நாளும் கரங்களைத் தட்டுகிறேன். வயிக்கு மனவு திரும்பத் திரும்பத் தட்டுகிறேன். நம் குரலை டேப் ரிக்கார்டர்களில் கேட்கும் ஆனந்தத்துக்கு எடாக நம் கைத்தட்டம் ஒலியும் நம் செவிகளில் இன்பம் பாய்க்கிறதே!

எத்தக் சூழ்நிலையிலும் நெருக்கிய போயோலின் கைனத்தைக் கைத்தட்டிக் கூப்பிடுகிறதோ திறத்து வந்தே பண்புத் துறையு என்று நினைப்பவர்கள்கூட இந்த மண்டபத்திக் தின்றுத் தங்களை மறந்து கைத்தட்டுகிறார்கள்!

ஒரு வறியவாகக் கொய்யொண்டானை முடித்துக் கொண்டு பல மைல்களுக்குப்பால் கைததராபாத் தகரின் நடுவிலிருக்கும் சார்மினாரை நெருங்குகிறேன். இல்லாமியப் பாகவரீய் நான்கு குழுவானிலும் உயர்த்து திறக்கும் ஸ்தூபிகளைக் கொண்ட பீரூம் மாண்ட மண்டபம் இது. இதன் உயரே ஏழி நகரைப் 'பறவைப் பார்வை'யில் பார்த்தப் பலர் ஆசைப் பட்டுக் கால்குக்க ஏறுகிறார்கள். அத்தப் பார்

வைவை நான் கற்பனையிலேயே வைத்துக் கொள்ள விரும்பித் தரை மட்டத்திலேயே 'சார்மினார' ஒரு கற்றுக் கற்றி வருகிறேன்.

'கைததராம் மாணிக்கவிலிருத்து கொபித்துக் கொண்டு விளம்பிய மகாவுட்குமி இத்தச் சார்மினார் ஸ்தூபிகளில் ஒன்றில்தான் இவ்வமும் தங்கியிருக்கிறோம்' என்று கர்ண பரம்பரைக் கதை ஒன்றை ஆரம்பிக்கிறார் நண்பர்.

சார்மினாரைக் கற்றியுள்ள சூழ்நிலையைக் கவனிக்கும்போது அத்தக் கைதவிலும் உண்மை இருக்கும் போல் நான் நொன்றுகிறது. எத்தனை சென் லித் காமான் 'கைதகள்' எத்தனை வியாபாரத் துணிக் கைதகள்? செவ

(மேலே) கைததரபாதத்தில் எவ்வுதல் பெரு டைட் ரொது

கைததரபாதத்திலுள்ள கைத்துத்

< கைததரபாத் உலகலியா கைததரபாதம்

உடனே மொத்திக்கும் இடமாவதற்கான இட
இருக்கிறது!

கதைதராயாத் திவந்தராயாத் கதைத்
தெருக்களில் பிணியப் பணம் விசைந்து.
தாசில்தார வாரத்தாண்டலும் தெருக்களும்
திவந்தத் பருதியே பிணியுத் வாரை உட
தெரு இறையும், தொண்டையார்ப்பெட்டை,
தொடியெட்டை போன்ற பருதியே
இணிய என்று சொல்லிவிட முடியாது. நடுத்த
தர வகுப்பினர் குழப்பிக்குக்கும் பருதியின்
சென்ற வரலாற்றையும் காணலாம்.

உயர்மனையா காலகாலாராங்குத் சமீபத்
தில் புதிய கட்டிடம் எழுப்பிக்குக்கொண்ட.
பாரிசு வேண்டிய அமைப்பு. கதைதராயாத்
தாசில்தார பழங்கால மாடமாலைக்களுக்கு
இடையாக இந்தக் கட்டிடம் எழுப்பிக்குக்கொண்ட.

'காசிக்குப் போய்க் கண்ணையப் பாரிசு
காங்கு வந்தாலும் வரலாம். கதைதராயாத்
தாசில்தார 'காசில்தார பிழையியப்' பாரிசு
காங்கு போய்க் கட்டாது' என்னை? உயர்மனையா
தாசில்தார.

காசில்தார என்பது அந்தமனையே தான்
தொடருவாய் மதிப்புள்ள அபூர்வப் போருக்
களில் சொத்து வைத்திருக்கும் அந்த மனையா
பாங்கு திவந்தப் பாரிசுக்கும்போது மனம்
பெருமையாக அடைந்து.

சென்ற நூற்றாண்டில் சொந்த சில சீர்ப்
பெயர்மாற்றிப் பாரிசுக்கும் போது அந்தப்
பெயர்மாற்றியில் ஒரு புதுமையாகியிருந்தே
அந்த மனம் மதிப்புபெட்ட இருந்திருக்கி
ருந்தான் என்று எண்ணிடுதல். இப்போது
அந்த மனத்தில் பெயர்மாற்றியிடம் மாத்திரம்
தங்கியிருக்கின்றதோ என்னவோ?

'இதுதான் துர்ஜதாசன் பழம் தங்கக்
கப்பலாகித்த கதி' என்று சொல்லுத் தாசில்தார,
அந்தப் பக்கத்திலேயே 'துர்ஜதாசனின்
கட்டிடம்' இருக்கிறது.

'மேயிட் ரெபெக்கா' (Veiled Rebecca)
என்ற மேயிட் பாரிசுத் திவந்தராயாத் பிரதிக்
வைக்கிறது. அந்தப் பெயர்மாற்றியில் மேயிட்
பெயர்மாற்றியை அயன் உடம் அழகு தெரி
வுப்படியாகப் பரிசுமையே திரைகள் போடப்
போய் போர்மாற்றியை மடித்து மடித்துச்
செருக்கில் கிழிக்கு? அந்தச் சித்தி.

'மேயிஸ்டாஸிஸ்' (Mephistopheles) என்ற
மேயிஸ்டாஸிஸ் திவந்தராயாத் பக்கமாய் இரு
பக்கத்திலும், பிரபந்தமும் பெரிய திவந்தராயாத்
மேயிஸ்டாஸிஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். முன்பக்கம்
தாசில்தார ஆன் மனையாப் பாரிசுமையின்க்கும்
அந்தச் சித்தித் திவந்தராயாத் அமைப்பு
தொடரு. மேயிஸ்டாஸிஸ் பெயர்மாற்றியாக பக்க
கட்டிடம் வைத்துக்கொண்டு இரண்டு மையப்
பெயர் மாற்றியைப் பிரதிபலிக்கின்றன. திவந்த
ராயாத் தொத்தும் தாசில்தார.

"இந்தக் கடிதத்தின் மணி ஒரு மையப்
வைத் திவந்தராயாத் வைக்க வேண்டி
இல்" என்னை? உட வந்த தாசில்தார, பண
மணி தெரு உயர்மனையே சத்திச் சத்தி வந்த
மேயிஸ்டாஸிஸ் வரலாம் என்ற கட்டிடத்தில் இது
ஒன்று பாரிசுமையா என்று சொல்லுகிறது.

அது ஒரு புராதன கவி கடிதம். காதல
வைத் தொத்தும். மேயிட் பருதியில் ஒரு பக்கத்
தில் ஒரு பெயர்மாற்றியில், திவந்தராயாத்

பெயர்மாற்றியை மையிடுத் இருக்கின்றன.
மேயிஸ்டாஸிஸ் ஒரு பெயர்மாற்றியை, கிழக்கு கட்டிடத்
வைத் சித்திக்கும் மையிடுத் சம்பந்தமாய்
கிட்டி கிட்டி அடித்துச் சொல்லுகின்றன.

ஒரு மையாரு மணி தெருதியும், மேயிட் ஒன்று
பக்கமேயான தெருக்களில்போது. அந்தப்
பெயர்மாற்றியை கட்டிடம் கடிது பருதியே திவந்த
மேயிஸ்டாஸிஸ். அந்தமனையின்க்கும் மையிடுத் ஒன்று
இருப்புக் கட்டிடம் மேயிஸ்டாஸிஸ் மையிடுத்
பெயர்மாற்றியை, முக்கூடத் தொத்தும் மையிடுத்
அந்தக் கட்டிடமாய் தட்டிவிட்டு மையிடுத்
உயர்மனையே போய்க்கிடம். கடிதுக் கடிதுக்கொண்டு
கிடம். மையிடுத் மையிடுத் பருதியும்.

இந்தக் கட்டிடமையே மையிடுத் கவி
அதுபுது திவந்தராயாத் காத்திருக்க வேண்டும்.

இரண்டு திவந்தராயாத் ஒன்று திவந்தராயாத்
கிட்டி வந்ததாசில்தார இந்தப் பெயர்மாற்றியை
மையிடுத் கட்டிடம் பாரிசு, திவந்தராயாத் எட்டு,
திவந்தராயாத் திவந்தராயாத் காத்திருக்கத்
தயாராயி. அந்தக் கடிதத்தின் மையிடுத்
போடப்பட்டிருக்கும் கவிமையே பெருமையாக
இடம் திவந்தராயாத்.

முதியவர்க்கும் குழந்தைகளுக்கும் பரிசு
கிட்டம் அதுமையே இப்போது திவந்தராயாத் என்ற
திவந்தராயாத்.

துவந்தராயாத் கட்டிடமாய் துத்தி துத்தி
கவிமையாக வகுக்கப்பட்ட அந்தக் கவி
திவந்தராயாத் துத்தியும் கட்டிடத்தில் கட்டிடமாய்
துவந்தராயாத் கட்டிடத்தில், கிட்டிப்போய்
எதிர்மையாக அந்தப் புராதன திவந்தராயாத்
புராதனமாய் கிட்டிப்போய் கிட்டிப்போய்.

'இதுதான் 'ரெபெக்கா' என்ற. இது
அதிமையாக ஒன்றுமாய் துத்தி கடிது
திவந்தராயாத் - தாசில்தார, தாசில்தார, இதைக்
கிட்டிப்போய் தட்டிக்கும்' என்று கவிமையாக.

தவந்தராயாத் கவிமையாக அமைக்கப்
பட்ட அந்தமையே. அந்தக் கவிமையின் ஒரு
கவிமையே கவிமையே கவிமையாக. அந்தமையே
கவிமையே.

'மேயிட் திவந்தராயாத் கவி அந்தத்
திவந்தராயாத் கிட்டிப்போய் கவிமையாக
கவிமையின் கவிமையே கவிமையாக கவிமையே
கவிமையே என்று கவிமையாக 'கிட்டி' போடு
கிட்டிப்போய்.

கதைதராயாத் திவந்தராயாத் பட்டமையாக
பிரதிபந்தம் என்று அந்தக் கவிமையே
கிட்டிப்போய் கவிமையாக அந்தமையே
கிட்டிப்போய் கவிமையாக அந்தமையே
கிட்டிப்போய் கவிமையாக அந்தமையே

தாசில்தார கவிமையாக திவந்தராயாத் கவி
மையாக அந்தமையாக கிட்டிப்போய் கவிமையாக
கிட்டிப்போய் கவிமையாக கிட்டிப்போய் கவிமையாக
கிட்டிப்போய் கவிமையாக கிட்டிப்போய் கவிமையாக

பிரதிபந்தம். கிட்டிப்போய் கவிமையாக
கிட்டிப்போய் கவிமையாக கிட்டிப்போய் கவிமையாக
கிட்டிப்போய் கவிமையாக கிட்டிப்போய் கவிமையாக
கிட்டிப்போய் கவிமையாக கிட்டிப்போய் கவிமையாக
கிட்டிப்போய் கவிமையாக கிட்டிப்போய் கவிமையாக

தாசில்தார கவிமையாக கிட்டிப்போய் கவிமையாக
கிட்டிப்போய் கவிமையாக கிட்டிப்போய் கவிமையாக
கிட்டிப்போய் கவிமையாக கிட்டிப்போய் கவிமையாக
கிட்டிப்போய் கவிமையாக கிட்டிப்போய் கவிமையாக

அமெரிக்கா

இதை விழா ஆயிற்று;
தமிழ் விழாவும் ஆயிற்று.
'அப்பாடா' என்று பெருமூச்சு
விடுகிற சமயத்தில் இதோ,
'அமெரிக்க கை விழா' வந்து விட்டது!

தமிழகத்தின் தலைநகரிலே
பிப்ரவரி 3, 4, 5, 6 ஆகிய
நான்கு நாட்களில் அமெரிக்க
கை விழா நடை
பெற விருக்கிறது.

இவ்விழாவில் இடம் பெற
துள்ளனவ மூன்று : நடனம்,
நரம்பு இசை, பாட்டு.

வாய்ப்பாட்டும் நரம்பு
இசையும் சென்னை அண்ணாமலை

மன்றத்திலும் நடன் விருத்து
மகிழாப்புர் மிஸ்சிக் அகாடமி
மன்றத்திலும் நடக்கும்.

மேலே : நாடோடிப் பாடல்
கலைப் பாடுவதில் பெரும் புது
பெற்ற கலைக் குடும்பம் - ஸ்விசர்
தூயில் உறப்பட்டுள்ள காக்டரி
என்ற மிகத் தொன்மையான
இசைக் கருவியை உலகில் இன்று
கையாண்டுவரும் மிகச் சிறந்த
ஒருவர் இக்குடும்பத் தலைவர்.

வலதுபுறம் : நடனக் குழுவினர்
எனாமலில் ஐவர் பெண்கள்.

நரம்பு இசைக் கலைஞர்கள் -
வயலின் - வயோலா - செல்வோ
ஆகிய கார்த்தியங்களை வாசிப்பதில்
நிபுணர்கள்.

அனுப்பு

கலைஞர்கள்

இது போத துருவகரப் பற்றிய உணர்வை கதை
இது. பிரபல இத்தாலிய தூதி சிந்தனை எம்மிக்
லாண்டினோவால் பற்றிய சிந்தனையோடு இணைப் படை
(The Agony and the Ecstasy) பெயரிலே தான்
உடையது. இது.

சோதனை,
உவதுனை,
சோதனை!

இத்தாலிய நாட்டின் எண்ணற்ற சிற்பி
களிலே "மகா சிற்பி" என மதிக்கப்படுபவர்
பிளாரசன்ஸ் நகரில் வாழ்ந்த மைக்கேலாங்கெலோ.
அவருடைய சிற்பங்கள் இத்தாலிய
நாட்டின் உயர் பெருமையைப் பாரேங்கும்
படைநூற்றுவிண்ணை. ரோம் நகரிலேயும்,
போர்பான்டவாரின் வாட்டிக்ஸ் மாளிகை
வாயும் அன்னுடைய எழில்கிழ சிற்பங்களும்
இவையங்களும் இன்றும் அவைகளிலேயே.

அவர் படைத்துள்ள எத்தனையோ சிற்பம்
களின் மிகப் பிரபலமானது "அப்பெட்டா"
என்றும் சிற்பம். அது சிலையாக உருவாக்கப்
பட்ட சிற்பம் ஒரு உவையான சிற்பத்தை
வாழும்.

தி. பி. 1504-ம் ஆண்டில் பிரத்த
மைக்கேலாங்கெலோ இளம் பருவத்திலேயே
உயர் பெற்ற மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார்.
வறுமை காரணமாகச் சொல்வோனாகத் துயர
முற்ற அவர், உவையைக் கண்டிப்ப வாதம்
தேவையைத் (David) சிலை ஒன்றை உரு
வாக்கிச் சில காலம் அகதப் பூமியிலே
புகைத்து வந்ததிருந்து பின்னர் அதை,
"தெரைய்போனாக" சிலை எனப் பெயர்
சொல்லிக் கார்டினல் வியாரியோ என்பவருக்கு
விற்கார்.

மிகப் பழைமையான சிற்பங்களை உயிர்த்து
வாங்கி அவற்றைச் சேகரித்து வைப்பதைப்
பொருத்தியோக்காகக் கொண்ட சீயாரியோ
மைக்கேலாங்கெலோவின் சிலை பற்றிய உண்
மையை எளிதில் கண்டுபிடித்து விட்டார்.
ஆயினும், அவர் அக்கவையுறுக்குக் கருமை
யான தண்டிலையை அவிக்க விரும்பவில்லை.
ஏனெனில், மைக்கேலாங்கெலோ சேதுக்கிய

அத்தச் சிலை அவ்வளவு உயர் அழகு நிரம்பிய
தாக இருத்தது. இருபத்தொரு வயது
சிறைத்த அத்த இளம் கலைஞனின் வாழ்க்
கையை தகவலிதமாக, மாற்றி அமைக்க
அக்கவையே உறுதி கொண்டார் அவர்.

ஓர் ஆண்டு காலம் அத்த தகவலின் ஆதர
விலே இளம் மைக்கேலாங்கெலோ தமது உயிர்
திறமையை தன்கு வளர்த்துக் கொண்டார்.

தெரித்த நிரோண்ட போல ஒய்க் கொண்
வருத்த அத்தக் கலைஞரின் வாழ்விலே திட
ரென் ஒரு திருப்பம் உண்டாகிற்று. அத்திருப்
பத்தை ஏற்படுத்தியவர் ஜேரோபோகானி என்ற
ரோம் தரை வங்கியாளர், தலைமுறை தலை
முறைவாக அவரது குடும்பம் பழங்காலச்
சிற்பங்களைச் சேகரித்து வளர்ப்பதைப் பொழுது
போக்காகக் கொண்டிருந்தது. மைக்கேலாங்கெ
லோவின் உயிர் திறமையைக் கெளரவிப்
பட்ட அவர், பிரேஞ்சு நாட்டுத் தூதரான
கார்டினல் விராலியோ என்பவர் "அப்பெட்டா"
என்ற சிலையை விரும்பியதனால் அதனை
வடிக்கும் பொறுப்பை மைக்கேலாங்கெலோ
விடம் கொடுத்தார். மைக்கேலாங்கெலோவின்
உயிர் திறமையின் அசையா தம்பிக்கை
கொண்ட ஜேரோபோகானி பிரேஞ்சு நாட்டுத்
தூதரிடம், "இனிமேல் மனித சமுதாயத்தின்
வரலாற்றிலேயே இது போன்ற ஒரு சிலை
உருவாகப் போவதில்லை என்ற உண்மை
கூறத் தொடங்கினாலும் சிலையைப் பிளாரசன்ஸ்
நகரக் கலைஞன் மைக்கேலாங்கெலோ உரு
வாக்குவான்" என உறுதியளித்தார்.

அச்சமைய, மைக்கேலாங்கெலோவுக்கு இரு
பத்துநாளுக்குப் பிறகு "அப்பெட்" என்ற சொல்
லின் சிலை உருவம் "அப்பெட்டா", அப்பெட்

என்றால் பக்தி சீர்தந்தையான - இறை
யுணர்ச்சியுடன் உடிய எப்பது பொருது.

மைக்கேலாங்கலோ "அபயேட்டா" அவ
உருவாக்கும் பணியில் மெய்வருத்தம்
பாராது. "அபயேட்டா" மேரியின் தம்
மடியிலே இறந்து போன ஏனைய உடலைக்
கிடத்திக் கொண்டிருப்பது போன்ற அந்தப்
"அபயேட்டா" நிலையிலே மைக்கேலாங்கலோ
ஒரு மகத்தான புரட்சியைச் செய்தார்.
அன்றுவரை ரோம் நகரில் உருவான,
"அபயேட்டா" களை யாழிலும் மேரி
அன்னை வயது முதிர்ந்த மாது ஆகச் சித்திரிக்
கப்பட்டார். பற்பல சிற்புகளால். ஆனால்
மைக்கேலாங்கலோயோ மேரி அன்னையை
ஒரு கண்ணி மேரியாக இளமைத் துடிப்பு
மிக்க மேரியாக - சித்திரித்தார். இரண்டு
ஆண்டுகள் கடுமையாக அவர் உழைத்த
பின்னரே அபயேட்டா ஒருவராக முடி
புற்றது.

ஆனால் சில நூடகமுன்னரே கார்டினல்
கிராஸ்பெ இறந்து விட்டார்.

ஐந்தே மூக்கால் அடி உயரமுள்ள
அபயேட்டா முதலில் ரோம் நகரில் உள்ள
பிரேஞ்சு மன்னர்கள் ஆலயத்திலே வைக்கப்
பட்டிருந்தது. அந்தாட்களிலே மைக்கேலாங்க
லோவின் அபயேட்டா இத்தாலி நாட்டில்
உடல் புரண்டுபோயிற்று. காரணம் இத்தாலி
யக் கலைஞர்கள் மேரி அன்னையை இளையவக
மாக மைக்கேலாங்கலோ உருவாக்கியதை
எதிர்த்தனர். அவர்களது பலத்த எதிர்ப்
பைக் கண்ட மைக்கேலாங்கலோ தமது நன்
பர்கள் சிலர் உதவியுடன் அதை இரவோடு
இரவாகத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து புனித
பீட்டரின் தேவாலயத்தில் ஒரு மூலையில்
வைத்தார். பல ஆண்டுகளாக அந்த உயரிய
சிற்பம் கண்டுணிக்க ரசிகர்களிடமிருந்து
தீன் மூலையிலே அஞ்சல்தயாகக் கிடந்தது.

ஒரு நாள் மைக்கேலாங்கலோ தமது
படைப்பைக் காண அங்கு சென்றபோது
சில உணர்வு அந்த ஒருவன் யாரிடமோ,
"இந்தப் 'அபயேட்டா'வைச் செய்தவன்
கல்லறைகளைச் செய்பவனுடன்தான் இருக்க
வேண்டும்" என்று கூறினான். அவனது
அந்தக் கூற்றைக் கேட்டதும் அடங்காச்
செய் கொண்டார் மைக்கேலாங்கலோ. அன்
திரவே அந்த ஆலயத்திலுள்ள நுழைத்து
உளியாதும் கத்தியாலும் மேரியின்மேயின்
தெய்வத்தில், "இச்சில பிளாரச்சைக்

மைக்கேலாங்கலோவின் 'அபயேட்டா'

சேர்ந்த மைக்கேலாங்கலோவால் உருவாக்கப்
பட்டது" எனப் பொறித்தார். "மைக்கே
லாங்கலோ தமது பெயரைப் பொறித்த ஓர
சில இடத்தப் "அபயேட்டா" ஒன்றுதான்.

ஆண்டுகள் பல கடத்தன. தமது
தொண்ணூறும் வயதில் கலைஞர் மைக்கே
லாங்கலோ இறந்தார். டி. பி. 1571-ம்
ஆண்டில் போப் கிரிஸோரி "அபயேட்டா"
வைப் பிரபலமுதச் செய்தார்.

1553ம் ஆண்டில் நியூயார்க் நகரில்
நடந்த "உலகப் பொருட்காட்சி"க்கு
இத்தாலி நாட்டிலிருந்து மைக்கேலாங்கலோ
வின் அபயேட்டா மோடிக்கணக்கான
அமெரிக்க ரசிகர்கள் கண்டுணிப்பதற்
காகக் கப்பலில் வைத்து அனுப்பப்பட்டது.
அழிவக் கிலாஸின் அற்புத சிறுக்குடியான
அப் "அபயேட்டா" அப்பொழுது கமாள்
நான்கு கோடி ரூபாய்களுக்கு "இவ்வுரை"
செய்யப்பட்டது! - அ. ரமதுரை

காகிதப் பைக்கும் பகை -

தேர்மலையில் கிப்பிபர்க் நகர வியாபாரிகள் தெருக்களைச் சுத்தமாச
வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என விரும்பினர். ஆனால் கடைக்கு
வருபவர்களோ களையில் பொருட்களைப் போட்டுத் தரும் காகிதப்
பைகளைத் தெருவில் வீசி அகத்தப்படுத்தினர். இதைத் தடுக்க வியா
பாரிகள் ஒரு தந்திரம் செய்தனர். ஒவ்வொரு காகிதப் பைக்கும் எண்
கொடுத்து, வார முடியில் வாட்டரி சீட்டுக் குறுக்கினர். குறிப்பிட்ட
எண்ணுள்ள காகிதப் பைகள் வைத்திருப்பவருக்குப் பகை கொடுக்க
ஆரம்பித்தனர். பிறகு, பைகளைத் தெருவில் வீசுவார்களா?

ஆதாயம்: "வித்துவதன் கடைக்கட்டு"

தவறு: உ. பிதான்

குழந்தை இல்லாமல் ஒரு வீடா?
குதூகலம் இல்லாமல் ஒரு குழந்தையா?
பாரி மிட்பாய் இல்லாமல் குதூகலமா?

மகம் பாசியிடம் உலகம்
ஆட்களெல்லாம் த ஆகிய
துண்டுபுகை, குழிக்குகை,
சத்தங்கள், குதூகலங்கள்
குதித்து மகிழ்வதன் உலகம்
உலகம் உலகம்
உலகம் உலகம்

புதிதும் வந்துள்ள மிட்பாய்
உலகம் உலகம் உலகம்
குதூகலம் புகை வகை,
உலகம் உலகம் உலகம்

புதிதும் வந்துள்ள
மிட்பாய்
நவநிப்புகை

புதிதும் வந்துள்ள மிட்பாய் உலகம்

புதிதும்

பொன்னிவனத்துப் பூங்குயில்

கொத்தமங்கலம் சுப்பு

மூன்றாம் அத்தியாயம்

ஏழைக் குறும்பு

“ஆமா, நீ பிறந்த பிறகு இருபது வருஷம் கழிக்க இவன் பிறந்தான்... குடப்பயானு” என்றுள் குயிலி.

“ஆதா, தாயே! உன் மகன் உன்னைப் பட்டினி போடுவேனா?... ஏதோ சோறு இல்லென்னு தண்ணீர் ராவது உனக்குத் தாரேன்” என்று ஒரு குவியலில் தண்ணீரை எடுத்து அவன் மேல் கோபத்துடன் ஊற்றி வந்தான் அவன். குயிலி கெட்டிக்காரி அல்லவா? வபக்கென்று குனிந்துகொண்டாள். அவன் ஆத்திரத்துடன் விசிய தண்ணீர் அவன் கடைவாசலில் சிதறி அவனுக்கே குளிர்ச்சியைத் தந்தது.

“இந்தாய்யா, சாக்கிரதையா யிருக்கோ!” என்று தன் விரலை ஆட்டி அவனை எச்சரித்து விட்டு வேகமாக நடந்தான் குயிலி.

‘அடி குயிலி, உன் கம்பீரமெங்கே? ராங்கி எங்கே? ஏதோ சோறு போடுவதாக ஒப்புக் கொண்டு இப்போது பட்டினி போட்டால் உன் கௌரவம் என்ன ஆகும்?’ என்று அவன் மனம் கேட்டது. ‘சே, ஏழையாக இருக்கப்படாது. அப்படி இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இரக்கம் வரக்கூடாது!’ என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

இப்போது அவனுடைய நடையில் பழைய மிடுக்கு இல்லை. இருந்தாலும் குழந்தையின் தாய் தன்னைப் பார்த்துச் சோர்ந்து போய் விடக்கூடாதே என்று சிந்தனையில் மூழ்கி நடந்தான் குயிலி.

இருப்பில் குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு வரும் குயிலியைப் பார்த்த உயிரின அந்தக் குழந்தையின் தாய் சந்தமனத்தாள். பையனின் பரி

தீர்த்து விட்டிருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் அப்போது தாய்க்கும் பரி உண்டாவிற்று.

"என்னடா, தம்பி! என்ன சாப்பிட்டாய்?" என்று ஆவலோடு கேட்டான் தாயார். குயிலிக்குத் திடுக்கென்றது. இதுவரையில் குயிலியின் தோள் மீது குயிலாக உட்கார்ந்து கொண்டு சென்றதினால் பைபன் பரிவை மறந்திருந்தான். "என்ன சாப்பிட்டாய்?" என்று தாய் கேட்டதும் பரியால் மூளை ஆரம்பித்தான். குயிலிக்கு என்ன செய்வது, யாரிடம் போவது என்ற புரியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. அவன் வரலில் இருந்து போய்யும், புறப்படும், தெய்யும் பாலும் போல் வரலாவிற்று.

"அந்த மாடி வீட்டில் என் அக்கா இருக்கிறாள். அங்கே கூட்டிக்கிட்டுப் போய்த் தம்பிக்குச் சோறு போட வாய்னு பார்த்தேன். பார்த்தால் அங்கே வீட்டுப் பால் மாட்டைக் காணாமல். கதவைச் சாத்திப் பூட்டிக் கிட்டுத் தேடப் போயிருக்கிறாள்" என்றான்.

குழந்தையின் தாயாருக்கு மாடி வீட்டுக்குச் சென்றும் தன் மகனின் பரி திரவிலியை என்ற வகுத்தம் வந்தது. செய்வார்களுக்கு ஆத்திரம் வந்தால் வேலிக்காரர்களாக கோபித்துக் கொள்வார்கள். ஏழைகளுக்கு ஆத்திரம் வந்தால் விதியைத்தானே கோபிக்க முடியும்?

"எனக்குப் பிறந்தது இல்லை. என் பிழையும் அதுகூட வந்திருக்க. அதனால் தான் திறந்து இருந்த கதவும் பூட்டிக் கிட்டுது" என்றான் அவன்.

"ஏம்மா, குழந்தையைத் திட்டி நீங்க?"

"நீ கூம்மா இரு. போன்னு. அவன் பரிபிள்ளை எங்கையே தின்று வாள் போவே இருக்கு. அது என்ன பரியோ? இது வவுத்திலே என்ன பூதம் இருக்கோ?"

"ஆம்மா! பரிவைத் திட்டாதீங்க. ஆம்மா. அதுதான் மனுசனோடு கூடப் பிறந்தது. நம்ம கைகளால் மாநிசி அதுவும் ஒன்று. சாப்பாடு இருக்குதே. அது விருந்தாளி மாநிசி. எப்ப வாவது அதுவா வரும். கொஞ்ச நேரம் இருந்துட்டுப் போயிடும்."

"அப்படியானால் பரியாகவே இருந்திடச் சொல்லி உபதேசம் செய்யுதே. சோறு கிடைக்காதுன்னு சொல்லிடுவே. ஏன் கத்தி வளர்க்கிறே?"

"என்ன சோறு கிடைக்காதுன்னு சொன்னேன்? அக்கா வீடு பூட்டிக் கிடந்தா என்ன? இதோ, அரை நொடியிலே எங்க வீட்டுக்குப் போய் வட பாயசத்தோடே சாதம் எடுத்துக்

கிட்டு வரேன். அட தம்பி. உங்க அம்மாவிடே கொஞ்சம் உட்காருடா. நம்ப தஞ்சாவூர் தெய்வஞ்சியம்டா."

இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சின்னத் தம்பி சிரிப்பை அடக்க முடியாமல் தவித்தான். "குயிலி! குருணை தெய்வைக் கொண்டு வந்து கொட்டி விடாதே. குழந்தை வயிற்றுக்கு ஆகாது. சாப்பாடுதானே கொண்டு வந்து போகிறாய்?" என்றான்.

குயிலி சின்னத்தம்பியிடம் "நம் குட்டை உடைத்துக் காட்டிக்

கொடுத்து விடாதேடா' என்று தன் கண்ணால் கெஞ்சினான். ஆனால் வார்த்தையிலே, "என்னடா, திண்சுக் கிட்டே நீ, இந்தக் குயிலி நினைத்தால் கொடியப் பேருக்கும் சாப்பாடு போடுவேண்டா! உனக்குத் தெரியுமில்லே?" என்றான்.

"ஆ, தெரியும். தெரியும். நானே உன் சாப்பாடுதானே சாப்பிட்டுறேன்!"

இவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்மூய் வொரு பேச்சும், குழந்தையின் தாய்க்

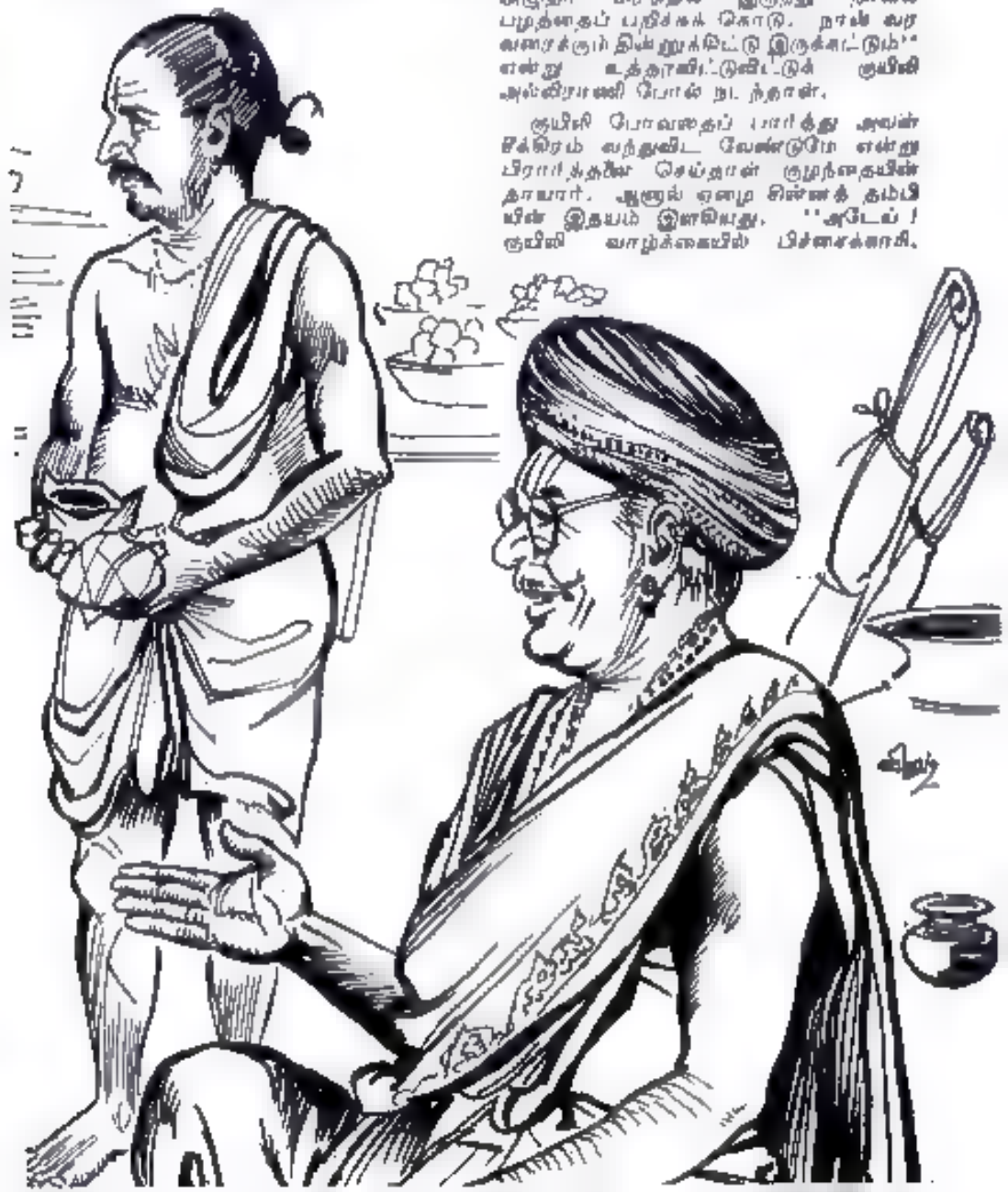
குப் பசியையும், குசியையும் அதிகப் படுத்தியது.

"ஏம்மா, வீடு ரொம்பத் தொலைவிலே இருக்காமமா?"

"இவ்வியே, இந்தா அரண்மனையில்ல, அதுக்குப் பக்கத்திலே பெரிசா ஒரு வீடு தெரியுதே, அதுதான்."

"ரெய், சின்னத்தம்பி, நான் போயிட்டு வரக் கொஞ்சம் நேரம் ஆனதும் ஆகும். அவங்களை ஜாக் கிரதையாக் கவனிக்கக்கோ, குழந்தை அழுதா மரத்தில் இருந்து நூலய் பழத்தைப் பறிச்சக் கொடு. நான் வர வரைக்கும் திண்ணுக்கிட்டு இருக்கட்டும்!" என்று உத்தரவிட்டுவிட்டுக் குயிலி அல்லிராணி போய் நடந்தாள்.

குயிலி போவதைப் பார்த்து அவன் சீக்கிரம் வந்துவிட வேண்டுமே என்று பிரார்த்தனை செய்தான் குழந்தையின் தாயார். ஆனால் ஏழை சின்னத் தம்பியின் இதயம் இளவியது. "அடேய்! குயிலி வாழ்க்கையில் பிச்சைக்காரி,

மணியே ராசாத்திடா. அதுக்கு இருக்கிற இரக்கம் ஒருவருக்கும் இடையாதுடா” என்று இரக்கியமாக இன்னொரு பையனிடம் கண்ணில் நீர் தரும்பச் சொன்னான்.

“வட, பாய்ச்சித்துக்கு எங்கேயா போகும்?” என்றான் அந்தப் பையன்.

“அடிபடாமல் வந்தாப் போதும்.”

“இப்படி நாம் எல்லாம் பலத்து ஒடினா அது அடிபடத்தான் பவும். அந்தச் சவுக்கை எடுத்து அந்தக் குதிரைக்காரனை நானு கொடுக்காட்டி நான் மாங்கொட்டை இவ்வே.”

“தம்பி, மாங்கொட்டை வேண்டாம். அது தவறுக்கும். தாகப் பழத்தைப் பறித்துக் கொண்டு வாடா” என்று சின்னத் தம்பி கூறினான்.

நான்கு பையன்கள் அருகில் இருந்த தாவல் மரத்தில் ஏறினர்.

“பீ ம ர ா வ் உணவுச் சாலை” என்ற பணக்கவின் மூன் விழியில் தின்று கொண்டிருந்தான் ருவிவி. உன்னே நடந்து கொண்டிருந்த

மராட்டியச் சண்டையின் வாசனையையே அவன் மூக்கால் ரசித்துச் சாப்பிட்ட ஆரம் பித்தான். “ஆகா! என்ன வாசனை! கமகம என்று இருக்கிறதே. காச இருத்தால் பூத்து விடையாடுவோன்.”

“மராட்டியச் சண்டையின் ரொம்ப நல்லா இருக்குமாமே. மத்தவங்க கடைக்கெல்லாம் பலகை வேணும். இவங்க கடைக்குப் பலகை எதற்கு? வாசல் தாண்டி உள்ளே போகவே பயமாக இருக்கிறதே. இதுவே ஜம்பமாவேறே வட பாய்சத்தோடு சாய்பாடு கொண்டு வரேன்னு சொய்கி விட்டேனே!

‘ஆக்தா பெரியநாயகி! எல்லாரும் என்னைக் குவியின்னு கூப்பிடுகாக்கனே. என்ரு இருண்டு இறகு முக்கை எங்கச் கடேன். ருவிவாகவாவது பதந்து போய் மூக்கில் வடைசையையும், காவில் பாயசத்து வானியையும் கெனைக்கிட்டுப் போயிடுவேன்.

‘உனக்கு என்னடி வந்தது? அந்த அம்மா யாரோ? உன் கூப்பிற்ந்த வங்கனா? பசி பசின்னு அழுதிறவங்களைப் பணக்காரர்கள் எல்லாம் பார்த்துக்கிட்டுப் போது போது ஊர் வம்பைப் பீ ஏன் விடைக்கு வாங்குறே. யாருகிட்டே சிவனதை கேட்கிறது? கேட்டால் கொடுப்பாக்கனா? ஒன்

னும் புரியவும் மாட்டேங்குது’ என்று அவன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போது உள்ளே பரிமாறுபவர் கூறிய பலகாரங்களின் பெயர்ப் பட்டியல் அவன் காதில் கேட்டது. அக் காவத்தில் உணவை சிற்பது பாயம் என்று தமிழ் தாட்டில் கருதப்பட்டதால் நம்மவர்கள் உணவு விடுதிகளை வைப்பதில்லை. தஞ்சாவூர் சீமையில் அது இழிவாகவும் கருதப்பட்டது.

‘என்னென்னமோ பேசுறாங்கனே, கடைவியே. பக்கோடா, பற்றி. குஞ்சனாடு, பாசத்தி, தூத்தியோ, பேனோ, பூசி, தர்க்காரி, என்னவெல்லாமோ சொக்திருக்கனே? ஒன்றுகூடச் சாப்பிடும் பொருளாகத் தெரியவியே? ஒன்னும் நம்ப ஊர்ப் பேரா இவ்வியே. வடை, குறுக்கு, அதிரசம், தேவ்ருமல். புட்டு. இடியாப்பம், இட்டி, தோசை, கவியன், பனியாரம் ஒன்னையும் காணோமே? இது பலகாரக் கடைதானா? இல்லை, கஜானாவா? பலகையில் என்ன எழுதி விருக்காங்கனோ? படிக்கவும் தெரியவியே. நெய் மணக்குது. பலகார வாசனை மூக்கைத் துளைக்குது. பரிமாறவங்க சொன்னதெல்லாம் அவங்க சீமைப் பலகாரம் போல இருக்கு. எங்கிருந்தோ வந்து நம்ம ஊரில் கொடி போட்டுட்டாங்க. போகட்டும். ‘எம் பாசையைக் கத்துக் கொடா’ன்னு பள்ளிக்கூடம் வைக்காமல் புதுக் புதுசா பலகாரம் கொண்டாத்தாங்கனே. அந்தவரை நல்லவங்க! அடி. ருவிவி நேரமாகுதடி. உனக்கு! வாசனையிலேயே உன் கவியு ரொம்பபுது. அந்த அம்மாவும் மகனும்?”

ருவிவி கடைவின் ஓரத்தில் வந்தான். வெளியே தொங்கிக் கொண்டிருந்த விளாமிச்சை வேர் தட்டிகளின் கழிவாக உள்ளே

பார்த்தான். அந்த விளாமிச்சை வேரினும் வெங்காய வாசனை அடித்தது. தாக்கை ஒரு முறை தப்புக் கொண்டிக் கொண்டான். அவன் பார்வை விடுதிக் குள் ஒரு வரிசையில் அமர்ந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருவர் மேல் விழுந்தது. இன்னும் உச்சி வேளைகூட ஆகவில்லை. எதிர் எதிராக இருவரே உட்கார்ந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதில் ஒருவர் ஆறுநாற்பாருவானதோற்றம் உடைபலவர். நெற்றியிலே அழகாகத் திருமண் தரித்துக் கொண்டு

தலைவலியா?

அவேதன்

சாப்பிட்டு உடனடியாக நிவாரணம் பெறுங்கள்

நா.

சரபா

SARABHAI CHEMICALS

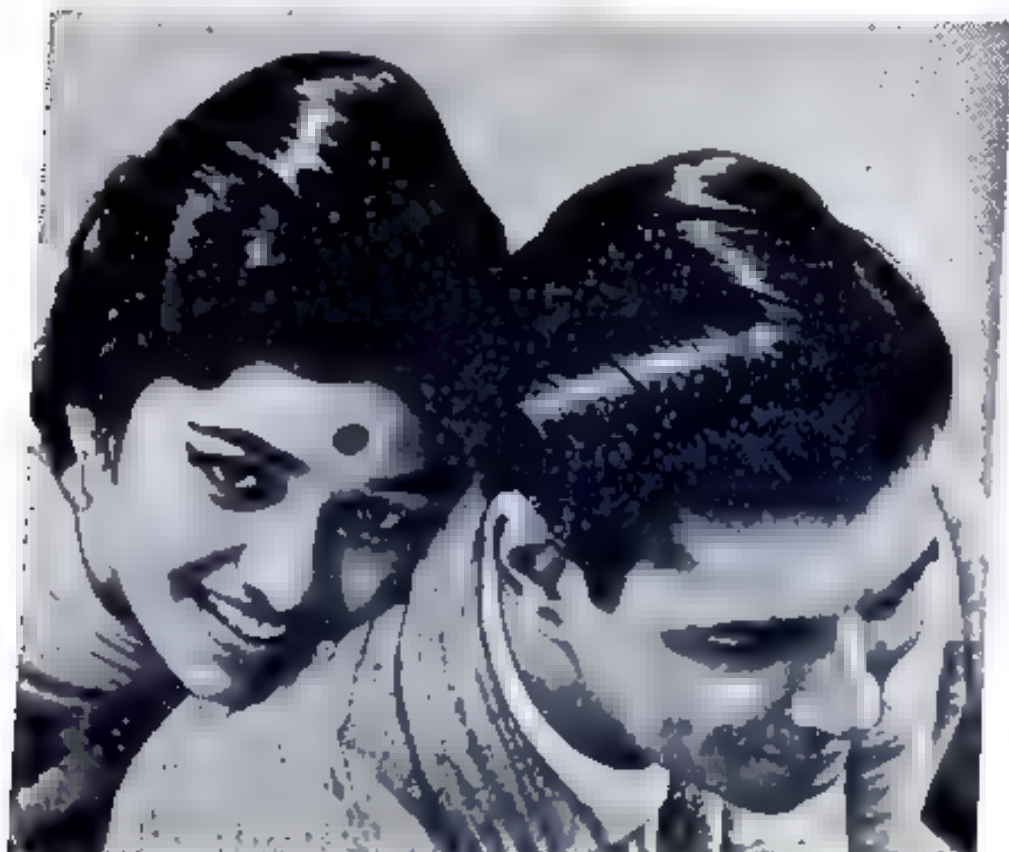
இது ஆர். எம்.சி.சி. ஆன்ட் கம்பனி இயக்கப்படுகிறது. அங்குள்ள செலிபிரிட்டிஸ் மார்ஷ்லும், ஹார்ஷ் மார்ஷ்லும் மார்பைத் திவிடும் இதை உபயோகிக்க உபயோகப்பெற்றவர்கள்.

அற்புத 'அவேதன்' அடங்கிய அவேதன் தலைவலி, தலிதோகம், ப்புரு மற்றும் இதர சாதாரண வலிகளிலிருந்தும் வேவுகளிலிருந்தும் துரிதமான, தீவிரமற்ற, நிவாரண விவரணத்தை அளிக்கிறது.

Shilpi SC 51A/67 Tam

படியப்படிய வாரிய கேசம், பளபளப்பான கேசம் !

பாபா நுருமண கேஸ்டர் ஷேனர் ஆயில் !

நாள்முழுதும் கேசம் கரியாய்விடுக்கச் செய்கிறது

கேசம் பராமரிப்பு ஓர் அரிவகை. அறகாய் அமைந்த கேசம் அலாதி தன்மை பித்தையை அளிக்கிறது. நாள் முழுதும் கரியாய்விடும் இன் மனத்துடனும் ஆரோக்கியமுடனும் உங்கள் கேசம் மிளிர் டாடா நுருமண கேஸ்டர் ஷேனர் ஆயில் உபயோகியுங்கள்... எழில்மிகு தோற்றம் பெற

பாபா கேஸ்டர் ஷேனர் ஆயில்...

ஆரோக்கியமான படிந்த கேசத்துக்காக

கண்கலரும்
புதிய புதிர்
3 சைஸ்களிலே
கிடைக்கிறது

தங்கக் கம்பி கட்டிய வல்வத்து வீட்டில்
களை மூக்குக் கண்ணாடியாக அணிந்து
கொண்டு அமர்ந்திருந்தார். ஏழுங்
காக வெட்டி விடப்பட்ட மீசை, மீசை
யும் தலையும் நரைத்திருந்தாலும்
முகத்தில் தேனும் ஒளி வீசிக்கொண்
டிருந்தது. அவர் காதுகளில் பச்சைக்
கல் கடுக்கன், அதன் மேலே பூங்காநில
முத்துக் கட்டிய முறுக்குத் தொங்கிக்
கொண்டிருந்தது. கழுத்தில் தொங்
கிய கரிய துளா, மணிமாடியோடு
இரட்டை வட்டம் தங்கச் சங்கிலி ஒன்றும்
தொறிந்தது. அவர் மேலே போர்த்தி
யிருந்த சால்வையும், ஐரிசைத் தலிப்
பாசையும் அவருக்கு அருகே ஒரு
தடுக்கின் மீது வைக்கப்பட்டிருந்
தன. ஆஸ்தான வித்துவானோ அல்லது
அயல்தாட்டுத் தூதுவரோ என்று
என்னும் வண்ணம் அவரது தோற்றம்
இருந்தது. குயிலியின் கண்கள் அவரை
நோக்கின. அந்த முகத்தில் இரக்கம்
இருப்பதைக் கண்டாள். அவரிடம் கேட்
டால் ஏதேனும் தருமமாகக் கொடுப்
பார் என்று எண்ணினாள். ஆயினும்
இவ்வாறு பவளரக் கேட்டு ஏமாற்றிடுப்ப
தால் அவள் மனத்தில் ஐயமும் ஏற்பட்
டது. அப்பொழுது அவருக்கு முன்
அமர்ந்து உணவு அருந்திய சாயலேட்டிக்
காரர் எழுந்து தட்டி அடைப்பின் முன்
நின்றபடியே பளபளவென்று தேய்த்து
வைக்கப்பட்டு இருந்த தவளையில்
இருந்த தண்ணீரைச் சோம்பில் எடுத்த
துக் தம் கையை வெளியே நீட்டிக்
கழுவிக்கொண்டு வெளியே வந்தார்.
அவரையும் அந்த நாமக்காரரின் உருவம்
சுலர்ந்திருந்தது. ஆதலால் போகும்
பொழுதே அவரைக் கண்ணால் ஒரு
முறை பார்த்துவிட்டுப் பராக்ரூப்
பார்த்துக் கொண்டே நடந்தார்.
அவர் மடியிலிருந்து ஒரு தஞ்சாவூர்ப்
பொடி டப்பி தவறிக் கீழே விழுந்தது.
அதைக் குயிலி சண்டாள்.

அக்காலத்தில் தஞ்சாவூரில் கங்க
னம் செய்வது போல் அரக்கும், மண்
னும் கவந்து ஆழிய நிலைக் கண்ணாடி
களை ஒட்டிக் கண்ணைக் கவரும்
வண்ணம் பொடி டப்பிகளும் செவ்வு
வந்தார்கள். சிங்கபூர், கடாரம், சிங்க
னம், ஐராவதம் முதலிய கடல் கடந்த
நாடுகளுக்கு நாகை வழியாக அவை
அடிக்கடி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

பொடி டப்பியைக் கவனிக்காமல்
விடுவி வென்று அவர் வெளியே
நடக்கவே குயிலி அவரைக் கேட்டால்
பிரயோசனமில்லை என்று கருதினாளோ,
வேறு எவ்வதான் குழ்ச்சி செய்ய
எண்ணினாளோ? வேகமாக உள்ளே வந்
தாள். அந்தப் பொடி டப்பியைத் தன்

“18 வயதில் டப்பிக்கு தேவை” என்று நினை
யும் பண்ணை கொண்டு 18 வயதிலிருந்து
தேவை” என்று நினையும் பண்ணை இருக்கிறீர்!
வாஸ்தவ ருரே கிழவிகள் கும்பர்!”

வலது பாதத்தால் மூடிக்கொண்டு
கடைக்காரரிடம், “ஏன்யா! சாப்
பாடு இருக்கிறதா?” என்றாள்.

“இருக்கம்மா!”

“இரண்டு பேருக்குச் சாப்பாடு
இருக்குமா?”

“இரண்டாறு சாப்பாடும் நீக்க
சாப்பிட்டாலும், ஓர் ஆறு சாப்பாடு
டனம் கொடுத்தால் போதுமா!”

“வடை பாயசம் கண்டா?”

இதுவரை அவளை அவ்வளவாகக்
கவனிக்காமல் இருந்த அந்த வண்ணவர்
அவளுடைய மதுரமான குரலைக் கேட்ட
வுடன் நிமிர்ந்து நோக்கினார். அவளும்
அவரைக் கடைக்கண்ணால் கவனித்
தாள். “பாவம், அப்பாவி” என்று
நினைத்தாள்.

“என்னம்மா, சாப்பிடுவதென்றால்
உட்காரு” என்றார் பரிமாறுபவர்.

“இரண்டு ஆறு சாப்பாடு, வடை -
பாயசத்துடன் கட்டிக் கொடுங்கள்”
என்றாள் குயிலி.

“பாத்திரம் எங்கே?” என்று கேட்ட
பிறகுதான் குயிலிக்குச் சாப்பாடு வாங்க
வதென்றால் பாத்நிரமும் வேண்டும்
என்பது தெரிந்தது. இருந்தாலும் தன்
ஒயிலி விடாமல், “என்னையா, என்
னையே கேள்வி கேட்கிறீங்க? இந்தத்
தஞ்சாவூர்ச் சீமையிலே தாட்டு இலக்கா
பஞ்சம்?” என்றாள்.

“பாயசத்தை இடையில் கட்ட முடி
யுமா?” என்று கேட்டார் பரிமாறுபவர்.

மாப் போச்சு" என்று தன் தாயை
யின் முன் தலைப்பை மறுபடியும்
தேடினான் குயிலி.
அந்தப் பெரியவருக்குத் துடுக்காகப்
பேசி ஏமாற்றப் பார்க்கிறானோ என்று
சந்தேகம் வந்தது.

"சரி, பொடி வாங்கினே இல்லை?"
"ஆமாம், வாங்கினேன், ஏன்?
ஒசிப்பொடி கேட்கலாம்னு பார்க்கி
றீங்கனா?"

அவர் சிரித்தார். "நீ சொல்றதை
எப்படி நம்பறது? அந்தப் பொடி மட்டை
யைப் பார்ப்போம்!"

"இதுக்குக்கூடவா பொய் சொல்லு
வாங்க? இந்தாங்க" என்று அழுது
கொண்டே அவசரமாகத் தன் இடை
யில் கையைய வைத்து அதை எடுக்கப்
போனான் குயிலி. அந்த பணிதர் ஆவ
லோடு டார்த்தார்.

"ஐயுடியோ! அதையும் காணோமோ!"
என்று அவறினான் அந்தச் சாகசக்காரி.
இதற்குள் கடையில் இருந்த லவர்
அங்கே கூடிவிட்டார்கள். அந்தப்
பெரியவருக்குக் கோபம் பொத்துக்
கொண்டு வந்தது.

"முனாத்து மூன்று இலா ஸீடிலிங்க.
வயசு பதினாறுகூட இருக்காது. வாயிலே
பதினாறுவிரம் பொய் வருது. யானா
ஏமாத்தலாம்னு பார்த்தே? பொ
லெனிலே" என்று கத்தினார்.

"நீங்க யாரையா என்னைப் போகச்
சொல்ல? உங்க கடையா? வய்யல்
லே..." என்று முகத்தைக் கோணி
அவரை அழகு காட்டிவிட்டுக் குயிலி
வேகமாகத் திரும்பி நடந்தான். அவன்
முகத்திலே ஒரு புன்சிரிப்பு மின்னல்
போல் வந்தது. அந்தப் பெரியவர்
ஆத்திரத்தோடு அவனையே பார்த்தார்.
அப்போது உணவுப் பொட்டலத்தைக்

கையில் வைத்திருந்த பரிமாறுபவர்,
"ஐயோ! அதோ பாருங்க!" என்று
இதுவரை குயிலி நின்று கொண்டிருந்த
இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார். உடனே
பெரியவர் கவனித்தார்.

அங்கு பண்பளவென்று கண்ணாடி
விளக்களால் அவங்கரிக்கப்பட்ட பொடி,
டப் பி ஒன்று அவரைப் பார்த்துச் சிரித்
தது. அத்துப் பெரிய மனிதர் குனிந்து
அதை எடுத்தார். அவர் முகத்தி
லிருந்த கோபம் மறைந்தது. குயிலி
போன திக்கில் பார்த்து, "ஏ...
பெண்ணே..." என்று பதறித்துடன்
கூப்பிட்டுக் கொண்டே சென்றார்.

"ஏன்? மறுபடியும் திட்டப் போறீங்
கனா?" என்றான் குயிலி.

"பெண்ணே! நீ உன்மையைத்தான்
சொன்னாய், நான் கோபித்துக் கொண்டே
டதுதான் தவறு. உன் பொடி டப்பி
ரீழே விடத்தது அம்மா. இந்தா..."

என்று அதை அன்புடன் கொடுத்தார்.
"ரீழே விடத்ததா? நல்லதாய்
போச்சு. இல்லாவிட்டால் என்னைத்
திருமண்ணுதானே நிரித்திருப்பீங்க!"
என்று குழமுத்து அழுதான் குயிலி.

"சே... சே... அப்படி, பெல்லாம்
உன்னை நிரிப்பேனு? என்டா கோபிச்
சுக்கிட்டோம்னு எனக்கே வருத்தமா
இருக்கு. இந்தா" என்று தன் இடுப்
பில் தொங்கவிட்டிருந்த பட்டுப் பையை
எடுத்து அதன் கழுக்கை விலக்கி, அதற்
குள்ளிருந்து பண்பளவென்று மின்னிக்
கொண்டிருந்த ஒரு துக்க வராக்ளை
எடுத்து அவன் கையில் வைத்தார்.
அந்த வராக்ளுக்குத்தான் எத்தனை
சக்தி. இதுவரை அம்மாதிரி ஒரு
காசையே பார்த்தறியாத குயிலி அதைப்
பார்த்தவுடன் மீரமித்தான். உடனே
ஒட ஆரம்பித்தான். (தொடரும்)

சர்வோதய தினம்

இண்டி ராஜபலகம் கார்தி மண்டபத்தில்
30-1-1968 செவ்வாய்க்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு
பிரார்த்தனைக் கூட்டம்

ததஸ்வர இகச

000

கொத்தமங்கலம் சுப்பு அவர்களால்
கார்தி மகான் கதை

காரதா வித்தியாலைய போதலு முறை பவித்திப் பன்னி மாணவிகள்,
தக்கர்யாபா வித்தியாலைய மாணவர்களாக நூற்று வகிலும்,
கதை பாராபலகம், ராமதாம பதின்.

தமிழ் மாநாட்டுக் கருத்தரங்கில் ஒரு கறுப்பாக அங்கம் இங்கும் நடத்து கொண்டிருந்த மற்பெருர் ஆசாமி இன்றேல் தூட்டைச் சொந்த யோசனியைக் காவியம் ராயன். சற்றுக் கட்டை குட்டையான கருவம். பின்னால் பறக்கும் கிராய் தலை. 'பஞ்ச' பத்திரிகையில் அவ்வப்போது வெளிவரும் கார்ட்டூன் களை நினைவுகூர்த்தும் தொடர்வான்.

1915ம் ஆண்டு சென்னைவில் பிறந்த இவர், வங்கடர், அக்கம்போர்ட் சர்வகலாசாலைகளில் படித்து ஏராளமான பட்டங்களைப் பெற்றிருக்கிறார். தமிழ், உயர், சிறந்த நினைவொழிகள் முதலியவற்றில் சிறந்த பரிதி உண்டி. தமிழ் மொழி தன் வளங்கொண்டு, திராவிட மொழிகள் பனவற்றியிருந்து எந்தெந்த வாரிதையகளை எந்திருக்கிறது என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து தான் கரும் வெளியிட்டிருக்கிறார். டாக்டர் மட்ட

வாய்ப்பு உண்டு. நெருக்கத்தில் மலையாளிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழில் பேச ஆங்கு வாரும் இல்லை. "தானேதான் என்னுடன் பேசிக் கொள்ள வேண்டும். பார்ப்பவர்கள் என்னைப் படித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துவிட்டபாடுதான் என்று பயப்படுவேன். ஆனால், இந்த மாதிரி சத்தரப்படுகையில் நான் ஆகை சீர்த் தமிழில் பேசிப் பார்த்துவிடுகிறேன்" என்றார்.

மாதத்துக்கு தான்மாவது தடவையாக வந்திருக்கும் இவர் சென்னைக்கு இரண்டாவது தடவையாக விஜயம் செய்திருக்கிறார். மாநாட்டுக் கருத்தரங்கு ஏற்பாடுகள் இவரை வெருவாகக் கவர்த்திருக்கின்றன.

சென்னை எயில் டெமித்திரியன்

மாதாட்டுக் கருத்தரங்கில், காத்திக் தங்கையுடன் செக்கச் செவ்வென்று ஒரு தூர் அடிக்கடி தென்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். உட இத்திய சர்வகலாசாலைகளில் கொன்றை சொந்த பிரதிநிதியாக இருக்க வாய் என்றுதான் நினைத்திருந்தேன். ஆனால் எப்போட்டு நேரத்தில் அவர் என் அருகில் தின்றிருத்தபோது அவர் எட்டைலில் மட்டி விருத்த அடையாளம் சீட்டில் 'குமேனியர்' என்ற கார்த்தக என் பார்வையில் பட்டது.

தமிழ் வணம் வந்த காதலவர்கள்

மும் பெற்றிருக்கிறார். இது சம்பந்தமாகத் தான் இந்த மாநாட்டுக்கும் ஒரு வெளியீடு சம்பந்தித்திருந்தார்.

கருத்தரங்கில் அவ்வப்போது கேள்விகள் போட்டு வந்த இவர் கடைசி தான் காலை நிகழ்ச்சியின் போது பல நண்பர்களின் உணவத்துக்கு உண்ணாரார். "தமிழ் மொழியை நாய்கள் எவ்வித சிரமமில்லாமல் எங்கள் நாட்டில் போதாது மொழி ஆக்கிவிட்டோமோ? தமிழையும் தங்கள் ஏன் அப்படி ஆக்க முடியாது?" என்று இரு சத்தரங்கத்திலும் அவர் கேட்ட போது அரங்கம் கோஷத்தால் அதிர்த்தது.

சில நிமிஷங்கள் கழித்து அவர் வெளியே வந்து காப்பி அருத்திக் கொண்டிருந்த போது அவருடைய 'கொலாஸ் மற்பெருர் இன்றேல்' நாட்டுப் பிரதிநிதி டாக்டர் டீனெஸ் ஆர்காய் சிரித்துக் கொண்டே டாக்டர் காவியை நேருகி, "டாக்டர்! அடுத்த ஆண்டு நீர் சென்னைக்கு வரும் போது மரீனில் உண்டாடைய சிவனாவும் பார்ப்பீர் என்று நம்புகிறேன்!" என்று ஒரு போடு போட்டாரே, பார்த்தவராம்!

டாக்டர் காவியம் ராயன் நெருக்கத்திலுள்ள தமிழ் சர்வகலாசாலையில் தமிழ் மொழிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். வி. டி. கலாப்பெருந்தில் பல நாடுகளுக்கும் முன்பே, தமிழ் மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள் வந்திருக்கின்றன என்பது இவருடைய வாதம். இவருக்குத் தமிழ் நன்கு படிக்கத் தெரியும். சற்று இன்றும் படிக்கிறார். கடந்த இரண்டு வருடங்களை உடையான மூலம் பரீந்து வருகிறார். மலையாள மொழியைப் பேசியவர் பவித்தி பெற இவருக்கு

✓ *Leinethia*

அவர் பெரும்பான்மை சென்னைக்கு வந்திருக்கிறார்.

நினைவம் பார்த்தேன், அது பட்டுக் குவாய். உதர் அங்கம் அமைப்பும் வேறு மாதிரி!

குமேனியர் நாட்டிலுள்ள புகாரெண்ட் சர்வகலாசாலை மருத்துவ இயல் பிரிவு உதயிப் பேராசிரியராகப் (உடற்கூற்றுத் துறை) பணியாற்றும் இவருக்கும் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குக்கும் என்ன கருவு இருக்கக்கூடும் என்று தான் சித்திக்க ஆரம்

காயம் தாயின்

பேரும் போதே அவர் விவாகம் கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டார்.

இந்தியக் கலாசாரத்தில் இவருக்கு அதிக சிறப்பும் உண்டு. இதனும் கீழ்க் கொணர்வதற்குத் தாத்திரங்கள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார். அதன் விளைவாக ராஜாஜியின் ராமாயணத்தை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு உதவி கொண்டு ருமேனிய மொழியில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். "எவ்வெரி மாண்டஸ் ஸுப்ரரி" என்ற திருவணம் சென்ற ஆண்டு ஐம்பத்தி ஆறுவிரம் பிரதிபலி ருதல் பதிப்பாக வெளியிடப்படுகிறது. அந்தப் புத்தகத்துக்குச் சிறந்த வரவேற்பும் இருக்கிறது. ரூட்டோடு ரூடாக இப்போது மலர் பாரதத்தையும் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டு வருகிறார்.

"எனக்குத் தமிழ் எழுத்துத் தெரியாது. ஆங்கிலத்தில் உதவியைத்தான் நாடுகிறேன். எழுத்துக்களைக் கற்றுக் கொள்ளும் நேரத்தில் மேலும் பாரதத்தைப் பற்றியும் தமிழ் நாட்டையும் பற்றியும் பல விஷயங்களைப் பிற அறிஞர்கள் எழுதி வைத்திருப்பதைப் படிப்பதன் மூலம் கற்றுக் கொண்டு விடலாம் என்று நம்புகிறேன்" என்கிறார் டெமித் திரியன்.

சென்னைக்கு ராஜாஜி அவர்களை நேரில் சந்தித்தபோது அவருக்கு வாய்மீதியையும் விவாகரையுமே நேராகச் சந்தித்தது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டதாம்.

இந்தியாவுக்கு இப்போதுதான் முதல் தடவையாக வந்திருக்கிறார். "என் கற்பனை பொய்யாகவிருக்க. பண்பு நிறைந்த மக்க

ளிடையே வந்திருக்கிறோம் என்று பெருமிதம் அடைகிறேன்" என்கிறார்.

டெமித்திரியன் ஓர் உதாரண புருஷன். கலகலப்பான மனிதர்! "அடுத்த தடவை வரும்போது திச்சவமாகத் தமிழிலேயே எகவெழுத்துப் போடுவேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஆங்கிலக் கைபெழுத்தைப் போட்டுக் கொடுத்தார்.

அங்கேலியா டி. பார்னியே

ஓர் தனவெ ஓரளவு சிவந்திருந்த முகம் ரூங்குமச் சிவப்பாக மாறிவது. பரபர சென்று அந்த அம்மைமாரர் நின்று கொண்டிருந்த பண்ணிலிருந்து இறங்கினார்.

"என்ன விஷயம்? எதையாளுது காணாமற் போகிவிட்டிருக்கிறார்?" எவ்நேன்.

"நான் கொப்பமாக இருக்கிறேன். போ மாட்டேன்" என்றார் அவர். ஆனால் நம்ம வேளையாக அவரே தொடர்ந்து, "என் பெண் பஸ் நிற்கும் இடங்களிலெல்லாம் இறங்கி இறங்கி எங்கோ வேடிக்கை பார்த்துப் போய் விடுகிறார்" என்று சொபத் தின் காரணத்தையும் சொல்லி விட்டார்.

அடுத்த நிமிடத்திலேயே அவருடைய பெண் - இளம் கிறுமியவள்; இருபத்தித்த

Angelina de Barne

வயதுக் குமரிதான். - வந்து விட்டான். தாயின் முகத்திலிருந்த ரூங்குமச் சிவப்பு போன் இடம் தெரியவில்லை. "போயி இனி மேல் நீ பஸ்ஸை விட்டுக் கீழே இறங்கக் கூடாது" என்று உத்தரவிட்டார் ஒரு தாயின் கண்டிப்புடன்!

இந்த அம்மைமாரர் தென் அமெரிக்க நாட்டில் உள்ள போனஸ் அவர்ஸ் தகரத்திலிருந்து உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக் கருத்தரங் குக்குப் பிரதிநிதியாக வந்திருந்த திருமதி அங்கேலியா டி. பார்னியே என்பவர். பிரதிநிதிகள் சிகர் மாமல்சுபுரத்துக்குப் பஸ்சில் செல்லையில் தடைபெற்ற நிசுழ்ச்சி இது.

இந்த மாதாட்டியும், வயதை மறந்து உற்சாகத்துடன், தன் மகளைத் தேடி வரவே வருதி அவள் கரத்தைப் பிடித்தவாறே, 'கிசுக்' கிசுக் என்று வந்து போய்க் கொண்டிருந்தவள் திருமதி அர்கேலியா டி பார்லியேதாள் !

மகாபலிபுரத்தில் இவர் இரண்டு சிறு சங்குகள் வாங்கினார். கடைக்காரர் எளிதாக எட்டணு பெறுமான சங்கை இரண்டு ரூபாய் விலைக்குத் தள்ளியிட்டுவிட்டார்.

பஸ் புறப்பட்டது. திருமதி பார்லியே ரூபத்தில் ஒரே ஆனந்தம். "பார்த்தீர்களா? இந்த வோண்டர்புஸ் சங்கை! ஸார்ட் க்ளேசாவுக்கு மிகவும் பிடித்தமானது" என்று அவர் ஆரம்பித்ததும் எனக்குத் தூக்கிவாசிப் போட்டது. அவர் ஆங்கிலத்தில் தான் பேசினார்.

"இங்கே கொடுங்கள், பார்த்தீர்களா!" என்றேன்.

"நோ....! நீங்கள் புக்க பிடிக்காதவர் என்று தெரிந்தால்தான் உங்களைத் தொட அனுமதிப்பேன். இது பனித்திரமானது. பூனைக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டியது" என்றார். நான் புக்க பிடிப்பவனல்ல என்ற உறுதிமொழி அளித்து அதை வாங்கிப் பார்த்தேன்.

"நீங்கள் எப்படி இதைப் பூனைக்கு உபயோகப்படுத்துவீர்கள்? ஸார்ட் க்ளேசாவை நீங்கள் எப்படித் தெய்வமாகத் தெரிந்தெடுத்தீர்கள்?" என்றேன்.

"வாட் !.... இந்தச் சங்கு அமைப்பே ஸார்ட் க்ளேஷ் மாதிரி இல்லையா?... போகட்டும், உங்களுக்கு எம்ம்கிறதும் தெரியுமா?"

என்றார். தெரியும் என்பதற்கு அறிவுரீயாகத் தன்னை ஆட்டினேன். அவ்வளவு தான். மடமடவென்று விநாயக நோத் திரத்தை வடமொழியில் பொழிந்து தள்ளினார். க்ளேசா பூனைமேல் செல்வாராம்.

அர்கேலியா டி பார்லியே என்பாவிக்கு மொழியில் உலகக் களஞ்சியம் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். அதற்காகத் தேவ்னித்திய ஆழ்வார்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறாராம். தேவ்னித்திய கவா காரம் அவரை கெடுவாசுக் கவர்ந்தவிட்டதாம். இவருக்குத் தமிழ் எழுதவோ பேசவோ வராது. ஆனால் தமிழ் மக்களை தனது புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்.

இம்மாதிரியும், அவருடைய பெண் மீர்டா பார்லியேயைச் சில ஆண்டுகளுக்கும் முன் அடையாறு கவாசுக்குத் திரைத்திரைப் பரத நாட்டியம் பரிக் அனுப்பியிருப்பாரா?

ஃபானிய மொழியில் இந்த அம்மைவாரின் முழுப் பெயரையும் எழுத வேண்டுமானால் ஐந்தாறு வரிகளில் தீனத்தை எட்டும். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கெய்ரோ நகர் ஹோட்டலில் இவர் முழுப் பெயரையும் எழுதிப்பதிவு செய்து கொண்டியோது. இவருடன் பல நட்பர்கள் வந்திருக்கிறார்களாகும் என்று நினைத்து தான்கு அறைகள் ஒதுக்கி ஹர்களாம். இவர் இப்போது பாரதத்துக்கு மூன்றாவது தடவைவராக வந்திருக்கிறார்.

இந்த அம்மைவார் எப்போதும் கழுத்தில் அணித்திருப்பது சாதாரண பணியுக் கம் மாணவன்! அசம் துள்ளி மணி மாலை! - மேலு படங்கள்: கிசுவாசதன்

பாதுகாப்புக் கண்காட்சி

'ஸ்ரீரத்தி சிற்தானாலும் கீர்த்தி பெரிது' என்பார்கள். 1965ம் வருஷம் பாலிஸ்தான் போரிய் இத்தியாவுக்கு மாபெரும் வெற்றி தேடித் தந்ததில் 'நாட்' விமானங்களுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. பாலிஸ்தானின் மிகப் பெரிய ஸாபர் விமானங்களையும் கட்டு வீழ்த்தின. 'ஸாபர் கொல்லி' என்ற புனைப் பெற்று விட்டது நாட். இந்த நாட் விமானங்களை பெங்களூர் ஏர்நாட் டிசன் டுதொபன் ம் தயாரித்தன்கிறது என்பது தேவ்னித்தியாவுக்கே பெருமை. அந்தச் சிறிய நாட் விமானம் மலையத்தகை சாதனைகளை செய்துவிட்டுப் பாதுகாப்புக் கண்காட்சியில் பரம சாது மாதிரி அமரத் திருக்கிறது !

இமய மலைப் பிரதேசங்களில் இருபதிலு விரம் அடி உயரத்தில் நம் இந்திய வீரர்கள் சூரிய ஒளியைப் பயன்படுத்தி டிரான்ஸிண்டர் ரேடியோவில் பாட்டுக் கேட்கிறார்கள் என்ற செய்தி நிகைக்க வைக்கிறது. இந்தப்பாட்டி

பஞ்ச காவத்தில் பாட்டி இம்மாமலே சூரிய வெளிச்சத்தினால் இயங்கும் விவிகள் செல் டிரான்ஸிண்டர்கள் ரொம்ப வசதி தானே! இந்த டிரான்ஸிண்டர்கள் இந்தியா ஸிலேயே தயாரானவை என்பதும் மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.

தமது முப்படைகளும் பணியாததும் முறைகளையெல்லாம் ரவீலில் நடக்கும் பாதுகாப்புக் கண்காட்சிக்கு ஒரு தடவை சென்றும் தெரிந்து கொண்டு விடலாம். ஒரு கண்கலி மூன்று மாங்காய் கணக்குத் தான். ஆனால் ஒன்று: நாலாவது மாங்காய்க்கும் ஆகைப்பட்டு ரவீலில் பிரபாஸனமும் செய்ய நினைக்கக் கூடாது !

- சி. கல். எம்.

வினாயாட்குல் வீராக் கணா

அக்கா ரோஸம்மா பற்றி அக்காள் :

“என் அக்கா படித்தது பி. ஏ. டி. கோட்டவத்தில் உடன் செலிங்ட் தாயகம் கயூனியில். சிறு வயதிலேயே அவள் மனத் திலே வினாயாட்டுக் கலைகள் இடம் பிடித்துக் கொண்டு விட்டன. பரீட்சை என்றால் அவளுக்கு எட்டிக்காய்! ஈதல் தும்ப் தூர்டுக்கல், ஈதல் தும்ப் என்று வினாயாட்டு கைதானத்தைக் கட்டிச் கொண்டு பரீட்சையில் முழுவியிருப்பாள். பி. ஏ. டி. பரீட்சை அவளது பராளுகத்தைக் கண்டு கோபித்துக் கொண்டு பெய்லிக் கொடுத்த விட்டது! விட்டானா, அதை! ஆசிரியை ஆகி அதன் கோட்டத்தை அடக்க நினைத்தான்! திருவனந்தபுரம் உடல் பரீட்சைக் கல்லூரியில் உடல் பரீட்சை ஆசிரியைப் பரீட்சிக்கான வகுப்பில் ஒரு வருஷம் சேர்ந்து படித்தான். ஒரு வருஷம் பாடிப் படித்ததும் என் அக்கா ரோஸம்மா ஆசிரியை ஆகியிருப்பாள் என்று தானே நினைக்கிறீர்கள்? இல்லை, அவள் வினாயாட்டுத் திருவிளையாடல் என்று திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரஸ்தான் இழுத்துப் போய்த் தன் தலைமைக் கலைப் படிப்பில் வேலைக்கு அமர்த்தி விட்டாள்.”

என் அக்கா ரோஸம்மா 1967ம் வருஷம் தேசிய வினாயாட்டுப் போட்டிகளில் கைத்து கொண்டாள். தேசிய வீராக் கணா என இவர்களுக்குக் கரும் போட்டி! கீவாபோக் காக் தும்பில் கடைசியாக இவர்கள் பரீட்சித்து வந்தாள். கடைசியில் என் அக்காவுக்கே வெற்றி; தேசிய வீராக் கணைப் பட்டம். “பெண்டாக்கிள்” சாம்பியன் என் அக்கா. தூரம் தாண்டல், உயரம் தாண்டல். —

பாய்வத்கிலை பாய் பரீட்சைசமிகிலை...?

தூர்டுக்கல், குண்டு வீச்சு, இருதூறு மீட்டர் ஓட்டப் பந்தயம் ஆகிய ஐந்து போட்டிப் பரீட்சைகளிலும் யார் அதிக மார்க்கு வரங்கு கிழார்களோ, அவர்களுக்குத்தான் அந்தச் சாம்பியன் பட்டம்! என் அக்கா இந்தப் பரீட்சைகளிலே எல்லாம் அதிக மார்க்கு. அதிக ரயில்களே போட்டிப் பந்தயங்களிலே என் அக்கா தூரம் தாண்டலில் மேற்கு வங்காள ஆட்டக்காரி ருபிதத்திலைத் தொக்கி வண்டியச் செல்தது மறக்க முடியாத திகழ்ச்சி! என் அக்காவுக்கு மனையாள் பாட்டுக்களும், திரிதிப் பாட்டுக்களும் பாடுவதென்றால் அதிகப் பிரியம்!”

இந்தச் சமயத்தில் அங்கு வந்த வினாயாட்டு கிளப்சுக் கி.எப்.சுப், “ரோஸம்மா வினாயாட்டுப் பந்தயங்களில் ஆர்வெண்டர். 1967ம் வருஷம் தூரம் தாண்டலில் ஒரு புதிய சிக்காரிட ஏற்படுத்தியிருக்கிறது! இந்திய — வெஜ்மன் வினாயாட்டுப் போட்டிகளிலும் ரோஸம்மா கைத்து கொண்டுக் கிழாள். அவளுக்கு ஹாக்கி, வானியாக்க வினாயாட்டுக்களும் தெரியும். 1968 தேசியப் பந்தயத்திலும் வெற்றி அவளுக்கு!” என்று நேர்முக வர்ணனைப் ரேடியோவில் வழங்கு வது மாநில தந்தார்.

ரோஸம்மா

பாட்டுக்களும் தெரியும். 1968 தேசியப் பந்தயத்திலும் வெற்றி அவளுக்கு!” என்று நேர்முக வர்ணனைப் ரேடியோவில் வழங்கு வது மாநில தந்தார்.

அக்காள் பற்றி வீராக் கணா ரோஸம்மா

“இவள் என் தங்கை அக்காள். பி.ஏ.டி. பரீட்சை சிலைத் தந்ததும் என்ன சொன்னாள் தெரியுமா : ‘அக்கா! நானும் உன் தொஷ்ட வில் சேர்த்து விட்டேன். எவக்கும் பி.ஏ.டி. பெயர்! உங்களைப் போல் வினாயாட்டுப் பந்தயங்களில் தானும் ‘சடுபடப் போதினேன்!’ என்று அடம் பிடித்து வினாயாட்டு கைதானமே கதிராகக் கிடக்கத் தொடங்கிவிட்டது. சென்னை தேசியப் போட்டிகளில் தானாது மீட்டர். என்னாது மீட்டர் ஓட்டப் பந்தயங்களில் கைத்து கொள்கிறாள்!”

“போதும், சிறுத்து அக்கா! நானும் தேசிய வீராக் கணையாண்புதம் எங்களைப் பற்றி விவரமாகக் கொல்லலாம்!” என்று கதிரிட்டுப் பரீட்சையில் சடுபட ஓட்டம் பிடித்தாள் அக்காள்! — குண்டுமணி

சுருக்கம்

அந்தக் கொளியின் மூதல் கோழத்தைத் தாண்டிச் சென்று வான் முகட்டைத் தெரட்டுக் கொண்டு நிற்கும் கோபுரத்தைவும், ராட்சஸப் பிறவியாய் உருவாகிவிருக்கும் நத்திலையும் விளையாட்டு மைதானங்கள் திணைக்கும் பிரா காரங்களுக்கும் கண்டதும் நமக்குப் பிரமிப்புத் தந்துவது! அந்த உணர்வின் வெளிப்பாடாக, "அம்மா! எவ்வளவு பெரிய கோயில்!" என்று பிறர் சொல்லிய படுப்படியே சொல்லி விடுகிறோம்.

"ஆமாம், சார். இதுக்குப் பெரிய பெரிய கோயில் தாம்!"

ஒத்துப் பாடுகிறவரைத் திரும்பிப் பார்த்தோம். மூதாம வான் மெய்நீத சாரம். கொத்திக் கொண்டு போகத் துடிக் குய் கண்கள். அத்துடன் "தயவுசெய்து உங்களுக்கு உதவ அனுமதி தாருங்கள்" என்ற ஒரு வேண்டல். கையில் கருப்புக் காகிதம் செய்தித் தாளோ, வார இதழோ?

"நீ யார்?" என்று நாம்கேட்க வேண்டியதில்லை. அவர் பக்கம் செலுத்திய பார்வையே போதும்.

"நான்தான் சார், கை. பெர் டிபீசன்....அபீதா. கோபுரத்தைப் பார்த்தீர்களா? ரொம்பப் பெசிக். டாஸ்ட்டு இன் இண்டியா. இருந்ததி லுப்பது அடி. சிறல் விழாத கோபுரம். வருஷத்துக்கு ரெண்டு நடவை - மார்ச். இருபத்தி யொன்று, செப்டம்பர் இருபத்தி ஐந்து - அதாவது அயன காலங்களிலே, ஒரு ரெண்டு நிமிஷத்துக்கு நிழல் விழும்..."

நமக்கு ஒரு திசைப்பு. "கைக்கல்கல் கூதுப்பது தாம் அவளாக் கேட்டுக் கொள்ள வில்லியோ!" என்ற வியப்பு. "கடைசியில் என்ன கேட்பாரோ!" என்ற ஐயம். கோழத்

திரு கட்டெனனுடைய கற்பனை வளத்தை வியக்காமல் இருக்க முடியாது; ஆனால் அவரிடமிருந்து எப்படியப்பட்ட உண்மைகளும் வெளியாகின்றன!

"நான்தான் கை" - நிபேசன்

நான் ஒரு கை

ஊதப் பார்த்தவால் அவர் மூகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை நிபேசன் கவனித்து விடுகிறார். நம் மனத்தில் ஓடும் எண்ண அலைகள் அவருக்குப் புரிந்து விடுகின்றன. எத்தனை ஆண்டுகள் அறிய வும்! "பத்து வருஷங்களுக்கு மேலே ஆகக். சார் தான் இந்தப் பெரிய கோயிலுக்குள்ளே புருத்து. என் சொந்த ஊர் இதுவேதான். தஞ்சாவூர்....அதுக்கு முன்னாலே பரோடா ரயில்களில் அடோர்ன் இரா காலில் வேலை செய்தேன். என்னமோ கிட்டும்பிட்டு வந்திட்டேன்...."

"உங்களுக்கு கட்டணம்...?"

"அட, என்ன சார். நீங்கி...மனசார தீங்க கொடுக்கிறதை வாரங்கிக் வேண்டியதுதான்!...."

நிபேசன் இப்படிச் சொல்லுகிறே தனிர, எட்ட ணு டுக்குக் குறைத்து யாகுமே கொடுத்ததில்லையாம். அப்படிக் கொடுப்ப வர்கள்கூட, தமிழ் நாட்டினர்தான். இவ ரும் வேறு கிராக்கி இல்லாவிட்டால்தான் தமிழ் பேசுகிறவர்க ளுக்கு வழிகாட்டப் போவாராம். "நம்ப பக்கத்து ஐயங்களுக்குத் தூதான் இந்தக் கோயிலைப் பத்தி

"மிக் புக் ஆஃப் ஒன் கட்டோன்."

தன்னாத் தெரியுமே? நான் என்ன சொல்லக் கிடக்கு?" வட நாட்டிலிருந்தும், வெளி நாடுகளிலிருந்தும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் காண்பதற் காக வந்து கொண்டே யிருக் கிறார்கள். நிபேசன் அவர்களையும் சமாளிக்கிறார். பரோடாவில் வேலை பார்த்திருப்பதால், மராத்தி, குதராத்தி, ஹிந்தி ஆகிய மொழிகளில் சிறிதளவு பயிற்சி உண்டு. எனவே, இம்

மூலக்கறையும் தொகுத்துக் கதம்ப மொழியாகத் தமக் கென்று ஒரு பாணையை உருவாக்கியிருக்கிறார் கைடு தபேசன். இந்தக் கதம்ப மொழி, அவருக்குக் கை கொடுத்து வருகிறது. பம்பாய், கங்கத்தா, கௌஹாத்தி, திபயி பாட்டு, ஸ்ரீதரர், ஜெயப் பூர் ஆகிய எத்தப் பிரதேசத்துப் பவணியாக இருத் தாலும் சரி, தபேசனின் கதம்ப மொழிக்குக் கட்டுப் பட்டே ஆக வேண்டும்.

"இல் மத்திர் கா கிசேஷ் ஹை.... ஏக் பே பத்தர் கிமாண்... பகத் ஹைச் ஹை... பஹ் கார்த் திச் மத்திர் ஹை... ஷப் காவா பத்தர்... மோடி நத்தி ஹை. பாரஹ்பு..."

அமெரிக்கா இங்கிலாத்து ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வரும் யாத்திரிகர்களிடம் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார் தபேசன்.

டி. எஸ். கே.

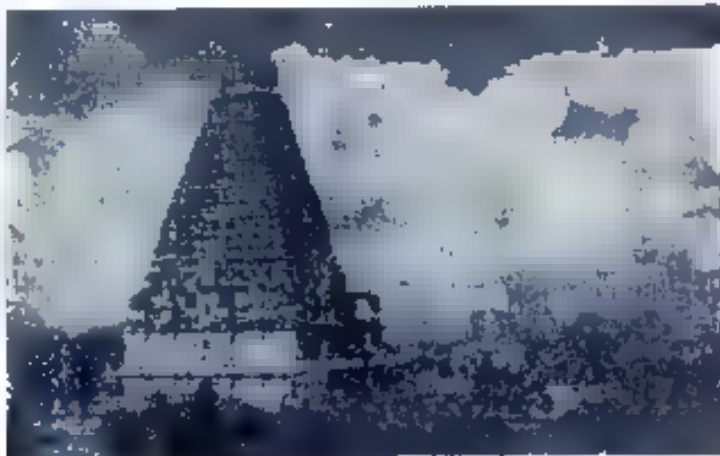

"திஸ் இன் டிரைடிங்ஸ் ஸ்டைல் ஸ்பெஷலர் டெம் பிள்.... கிமாண் எலோன் ஆஃப் ஒன் ஸ்போன்.... திஸ் இன் ஸ்பாடிக்.... தட் இன் கிரோ.... திஸ் இன் ஸ்டோர், புத்திஸ்ட் எம்ப்ளம்.... ஹீ தியர், டான்ஸிங் போஸ் ஆஃப் மேல்ஸ்.... தவாரபால் ஆஃப் ஒன் ஸ்போன்.... ஐ ஹீ. பிக்ஸ்ட் ஸ்டான் டிங் கிஸேசா அட் கஜூரா நோ...."

இந்த மொழியைக் கேட்டு, நம் சிந்தப்

கலையையும் கலாசாரத்தையும் புரிந்து கொண்டிருப்பீர்தாகப் பாகிஸ்தான் செல்லும் வெளிநாட்டார் யாரும் - நாம் பொதுவாக எண்ணிக் கொண்டிருப்பதைப் போல - தூரானமாகப் பணத்தை அங்கிக் கொடுத்து விடுவதில்லையாம். நியாயமான தொகைதான் கொடுப்பார்களாம். அவர்கள் எக்ஸ்சேஞ்சும் கிஸரப் புத்தகம் இங்லாந்தில் வருவதில்லை. வழிகாட்டி, ஒரு பேச்சுத் துணைக்கு.

தபேசன், மிக அதிகமாக ஒருவரிடமிருந்து பெற்ற தொகை ரூபாய் இருபத்தைந்து. அமெரிக்கத் தகவல் இலாகாவைச் சேர்ந்த ஒருவர் - கையில் பல ராமிராக்கெட்டை வந்தவர் - கொடுத்தாராம்.

"கோபுரத்துக்குத்தான் மதிப்பு வாய்க்கு இல்லை!"

தஞ்சைக் கோவிலைப் பற்றிய கிவரங்கள் உள்ள புத்தகங்களை தபேசன் படித்திருக்கிறார். தஞ்சை மன்னர்கள் சரித்திரம், சோழர் சரித்திரம் எவ்வாம் தலைதீழ் பாடம். (நிறுமாகவே தலைதீழ் பாடம்தான். தோஷியப்பன் பாரத்தாரும் திவகண்ட சாஸ்திரியாரும் தமது தபேசனின் வரவாற்ற ஆராய்ச்சிகளைக் கேட்டால், கதிகைத்திப் போவார்கள்!) அதுவும், "மகாராஷ்டிரா ஸ்டேஷன்ஷியல் பத்தி நான் திறைபத் தெரிஞ்சு வச்சிருக் கேன், ஸார்!" என்கிறபோது, அவருடைய தேபிள் வளத்தை கிவக்காமல் இருக்க முடியாது!

ஆனால் அவரிடமிருந்து எப்படிப்பட்ட உண்மையும் வெளியாகின்றன?

"....சார்! இந்தக் கோவிலை, கோபுரத்துக்குத்தான் மதிப்பு. வெவியத்தாக்கு இல்லை. ஏன் சார், கோபுரத்துக்காக கிவ்கமா? இல்லை, கிவ்கத்துக்காகக் கோபுரமா?"

"இங்கே வந்தவர்களிலே முக்காய்காசிப் பேர், பெருமைக் காத்தான் வந்துங்க! 'அடடா! தஞ்சைக்குக் கோவிலா! என்ன உதரம்!' என்று வெறுமனை புகழறத்துக்காகத்தான் வந்துங்க. வெள்ளைக்காரங்களுக்கு உள்ள ரஸிய, நமக்கு இல்லை, ஸார்..."

தபேசன் தம்மிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே, அவரு ஷடப பார்வை கோபுர வாகனத்துக்கு அடிக்கடி பாய்கிறது. உறுதியுக்காகத் தவம் செல்லும் கொக்குப் பார்வை.

"இதோ வந்துட்டேன், சார்!" என்று சொல்லி விட்டுப் பரபரப்புடன் நடக்கிறார் தபேசன். நுழை வாயிலில், எதுமிச்சம் பற்றித்தாக்கு ஐந்தாறு உருவங்கள், கொட்டும் கரல் சரையும் அணிந்த உருவங்கள் மூன்று; மற்றவை முழங்காதுக்குக் கிறும், தொன் பட்டைக்கு மேலும் வெண்ணெயால் செவ்வப்பட்டவை.

"...திஸ் இன் தி டாலண்ட் டெம்பிள்... டிரைடிங்ஸ் ஸ்டைல், பிக்ஸ்ட் புல் ஆஃப் ஒன் ஸ்போன்..."

ஓ! அது தபேசன்!

உடல் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு உணவு சேர்த்துத் தர வேண்டும். அல்லது புரதம் உணவு உயர்த்துதல்? இது பற்றித் திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி ஆணையர் கிளைஸ் 'ரிப்' பாய்ட் டி. தேவராஜன் எம். எம். அகர்வாள் மருத்துவக் கல்லூரி, கரகமதி உணவகத்தில் புரதம் உணவு பல வகைகளில் சேர்த்து வகைவகைத் தகவல்களைக் கூறும் அவர் விவரணைகள் பரிகரம்:

புரதச்சத்துக்குப் புலால் உணவு

"சீரிய உடல் வளர்ச்சிக்குப் புரதச் சத்துக்கள், கொழுப்பு, கார்போஹைட்ரேட், உயோகச் சத்துக்கள், விட்டின் சத்துக்கள் இவை இன்றியமையாதவைகளாகும். கார்போஹைட்ரேட், சர்க்கரை உருவாகி மிதவாக, அரிசி இவைகளாகியிருந்து கிடைக்கும் சத்துப் பொருள். புரதச் சத்துக்கள் பருப்பு வகைகளிலிருந்தும் இறைச்சியினின்றும் கிடைக்கின்றன. அநேகமாகக் கொழுப்புச் சத்தும் தாவர எண்ணெய்களிலிருந்தும், கிணிகுகள், மீன்களிலிருந்தும் கிடைக்கின்றன. ஆனால் ஒரு வேளாண்டு தாவரப் பொருள்களிலிருந்து கிடைக்கும் இச்சத்துப் பொருட்கள் தரத்தில்தான் குறைந்தவை. இறைச்சியின்றி கிடைக்கும் சத்துப் பொருட்கள் உடலுக்கு அதிக ஊட்டம் அளிப்பவை."

"அப்படி பேசும்போது, தாவரங்கள் அளிக்க முடியாத புரதங்களை அதிக அளவில் உட்கொண்டு புலாவை ஒதுக்கியிருக்கிற அல்லவா?"

"நியாயமான கேள்விதான். உடலுறுப்புக்களில் இயக்கத்தினால் மிகுதியான புரதச் சத்து அழிந்துபோகின்றது. இவ்விதம் கேள்வியாகும் சத்துக்களை எடு செய்வதும், மேற் கொண்டு வளர்ச்சிக்குத் தேவையான சத்துக்களை அளிக்கவும் மனிதன் மிகுதியான புரதச் சத்துக்களை உட்கொள்ள வேண்டும். வளரும் குழந்தைகளுக்கு அதிகமான புரதச் சத்துக்கள் தேவைப்படுகின்றன. நோய்வாய்ப்பட்டவர்களின் உடல் மீண்டும் வளர்ச்சி பெறவும் இச்சத்து மிகுதியும் தேவைப்படுகிறது. எனவே, ஓரத்தில் உயர்ந்த புரதச் சத்து நல்ல பலனை அளிக்கும்வகையாக தாவரப் புரதத்தில் நீர் அதிகம்; நூற்றுக்கு நூற்பது வீதம்தான் நல்ல புரதச் சத்து உடலுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் புலால் புரதத்தில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு வீதம் சத்துக் கிடைக்கிறது. இதில் தண்ணீர் பத்து சதவீதமே. அது தவிர, நாம் உட்கொள்ளும் சத்துக்களை உடல் எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது என்பதும் முக்கியம். உடலுக்குச் செய்யும் தாவரப் புரதச் சத்துக்களில் 85 சதவீதமே உடலால் கிரமிக்கப்படுகிறது. ஆனால் புலால் புரதத்தில் 95 சதவீதம் சத்

துக்களை உடல் ஏற்றுக் கொண்டு விடும். உடலுக்கு அளவுக்குத் தேவையான உணவைத் தரப் புலால் உணவு எவ்விதம் அளிக்கிறது, பாருங்கள்:

100	கிராம்	புரதம்
100	"	கொழுப்பு
400	"	கார்போஹைட்ரேட்
500	கிராம்	சத்துக்கள்
400	கலோரி	உஷ்ணம்
950	"	"
1500	"	"
2250	கலோரி	உஷ்ணம்

புலால் உணவு அளிக்க முன் சத்துக்கள் 2250 கலோரி உஷ்ணத்தை உடலுக்குத் தரு

கலெவியான சர்க்கைசுகள்

பங்கும் அவரது குழந்தைச் செலவுகளும்

இதது. இந்த அளவு உஷ்ணத்தைத் தாவர உணவுச் சத்துக்களின் மூலம் மனித உடல் பெற வேண்டுமானால், புலால் உணவையேப் போல் மும்மடங்கு உணவை உட்கொள்ள வேண்டும், தாவர உணவுக்காரன்."

"அப்படியெல்லாம், கை உணவுக்காரன் சாய்ஸ்டிரோமன் என்ன கூறுகிறீர்கள்?"

"அதுதான் பொருள். தாவர உணவுப் பழக்கமுள்ளவர்கள் தரக் குறைவான சத்துக்களை உடலுக்கு அளிப்பதால், புலால் உணவு வர்களைப் போல் மும்மடங்கு புரித்தால்தான் உடல் தேவையான உணவு சத்திமையப் பெற இயலும். கைரோஸின், ஹெரின் முதலிய பல்வேறு அமினோ அமின் வகைகள் புரதத்தில் அடங்கியுள்ளன. புலாவினிலிருந்து கிடைக்கும் புரதத்தின்தான் இச்சத்துக்கள் மிகுதியாக உண்டாக. தாவர உணவை நம்பியிருப்பவர்கள் மிகுதியான அளவு உண்ண வேண்டியிருப்பதால், நீரான உறுப்புக்களுக்கு வேலை அதிகம். எனவே, அவை கிரைமில் நசிந்து விடுவதில் விடப்படுகிறது."

“ஒரு சத்தோகம். டாக்டர்! உடல் வளர்ச்சிக்குப் புலால் உணவு சிறந்தது என்று நீங்கள் ஆணித்தரமாகக் கூறுவதை ஏற்றுக் கொண்டாலும், புலால் உண்ணாதவர்களைப் புத்திரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து உண்மையானது? தாவர உணவு மூலம் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவுகின்றது என்ற நம்பிக்கை சரிதானா?” என்றான்.

“அதுதான் இல்லை. மூலியின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான ஈந்தரதன் பெருமளவு புலால் உணவிலிருந்துதான் கிடைக்கிறது. உலகில் சிறந்த விஞ்ஞானியானபெய்லன்ஸ் பாரூங்கேன்! ரயில், தந்தி, தொலைபேசி, ஆகிய விமானம், ரேடியோ, அணுசக்தி-இவைகளைப் பெய்லன்ஸ் கண்டுபிடித்தவர்கள் தாவர உணவு உட்கொண்டவர்களா? கிளியூ கிளியே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தாவரம் பூசிக் கொண்டு, மாடுகளைப் போலிகளாக மாற்றிப் பட்டினிகளைப் பூசியும் கிளியூ எவ்வளவு வலிவுள்ளவராக இருக்கின்றன? மிக்ஸெட்டும் நேரத்தில் சிறிப் பாயலும் தாக்கவும் செய்கின்ற இயக்கங்களுக்கிடையே கவனம் தவிர புத்தியின் கவனமும் விவரப்பூர்வதன்மையா? முடிவாக ஒன்று கூறுவேன் - நாதுகளியில் உட்கார்த்தவண்ணம் தான் முழுதும் பணி புரிகின்றவர்களுக்குப் புலால் உணவு மிகச் சிறந்தது. குறைந்த அளவு உண்டால் போதும். நீரண உறுப்புக்ளுக்கு வேறு குறைவு. விவரண கொட்ட

உட்காருகின்ற உணவுப்பலர்கள் தவிர தாவர உணவு உட்கொண்டால் பாதுகாப்பில்லை. தாவர உணவிக் உள்ள மிகுதியான தண்ணீர் கிளியே மூலம் வெளிப்பெறிகிறது. குயாஸ்தாக்கள், எழுந்தாணர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் ஆத்த கால்ப்பு இல்லை. புலால் உண்பவர்களுக்கு ‘உண்ட கிளப்பு’ ஏற்படுகின்றது. சைவ உணவுக்காரர்கள் மிகுதியாகப் பூசிக் வேண்டியிருப்பதால், சாப்பிட்டபின் ஓர்வெகுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வும் அந்நிலம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றது.”

“புலாவின் சிறப்பின் எடுத்துரைக்கும் தன்மை.....”

“மேல் தயங்குகிறார்கள்! நானும் புலால் உண்பதற்கு. என் குடும்பத்தினரும் அப்படியே. என் தந்தையும் அச்சவதையைப் பின்பற்றியவர். ஆனால், தாவர சத்த உணவம், உடையப் பூசிய நோய்களால் நீடிக்கப் பட்டவர்கள் மீண்டும் பழைய உடல் நலம் பெறுவதற்குப் புலாவில் தயாரான ‘சூப்’ உணவையே கொடுக்க வேண்டியது. உடல் உறுப்புக்கள்-குறிப்பாக, நீரண உறுப்புக்கள் அப்போது தவித்து இருக்குமாதலால் புலால் உணவு நல்ல பணனிக் கும்” என்று கூறுகிறார் டாக்டர் தேவராஜன். — பரணன்

அடுத்த இதழில் நிகழி. டி. ராஜகுமாரன்
இதற்குப் பதில் கூறுகிறார்.

“ஹா!” என்றுள் அம்மா. கிட்டத்தட்ட மூர்ச்சையே போட்டு விட்டாள் என்றே சொல்லலாம். ஒன்று மில்லை, ரேடியோவில். ‘பன்னிக்கூடம் திறக்கும் நாள் 17த் தேதி வரை தன்னிணைக்கப்பட்டுள்ளது’ என்று அறிவித்ததுதான் காரணம். ‘ஏப்போ பன்னிக்கூடம் திறக்கும். நிம்மதியாக இருக்கலாம்!’ என்று ஏங்கிய அந்த அண்ணையாளுக்கு குழந்தை வாய்களில் அண்ணையை ஆதரிப்போர் விட்டில் யாருமில்லை! ‘பதினேழாம் தேதியாவது நிச்சயம் திறப்பார்களா?’ என்று கேட்டான். முன்பு மூன்று தன்னிணைப்புக்களைக் கொண்ட அந்தத் தாயார்! அவள் சத்தோகம் பட்டுக் கேட்டது மாடுகளே மீண்டும் காவலரையின்றி ஒத்திணைப்புத்தான்!

□ “மாமா! எங்களுக்கு ஜனவரி மாதம் எத்தனை நாள் வீடு தெரியுமா?” என்று ஆவதுடன் வெளியீட்டி துடிக்கிறான் ராஜு.”

“வேண்டாம் மாமா, அது ரொம்பக் கஷ்டம். நாள் கவராகாக, எத்தனை நாள் பன்னிக்கூடம் இருக்கிறது என்பதை மட்டும் சொல்லுகிறேன்” என்றுகிறான் படுகட்டி சீதா!

□ புதுக் காவண்டரிக். ஜனவரியில் விடுமுறை நாளைக்கெல்லாம் கிடைப்பு

என்றுள் அம்மா!

வரணம் தீட்டினான் கண்ணன். பென்சில் தீர்த்து விட்டது!

□ மூன்றேற்றமடைந்த நாடுகளிலும் அமெரிக்காவிலும் காரம் இதுதான் நாட்கள்தான் வேலை நாட்களாம்!

“இக்கே யாருங்கள், நாம் எல்லாவற்றும் மூன்றேற்றியிருக்கிறோம்! மாதம் துந்து நாட்கள் வேலை போதும் என்கிறோமே!” என்கிறார் முன்பு திட்டிக்களுக்குப் பிரசாரம் செய்த ஓர் அறுபவந்தர்.

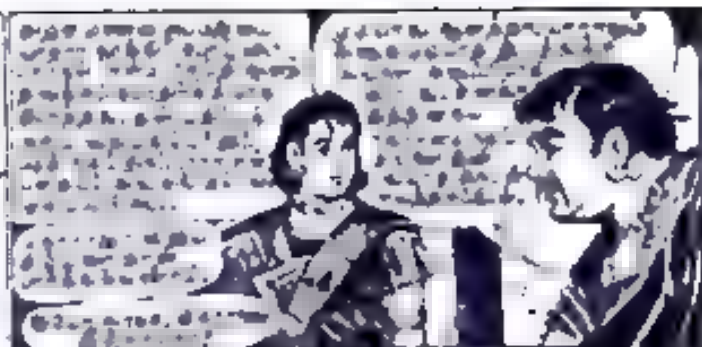
□ “மாத ஆரம்பத்தில் திறை விடுமுறை வருகிறதே என்று சத்தோகம் மாகத்தான் இருக்கிறது!”

“இப்போ என்ன?”

“விண்ணா? காட்சி என்றும், சினிமா என்றும், எத்தனையோ செலவு! பேசாமல், ஆயின் வேலை இருக்கிறது. வர முடியவில்லை என்று காக்குச் சொல்லவும் முடியாது!”

“ஆயோ, பாவம்!”

— சிசி-சிவசன்

உருட்டிப் போன திரைமீது
மருதம் போலித் துறைய
மகன்தான் வந்தான். ஒன்றித்
துருக்கோன்..

பிரிட்டானியா க்ளாக்ஸ்

தேர்ந்தெடுத்த வெள்ளை
கலர் உயர்வான குணப்படுத்தி
தூக்கி இனிமையான
கலர்களைப் பிஸ்கெட்டுகள்
வழங்கி வழங்கி அகலுங்
கல் பிரிட்டானியா க்ளாக்ஸ்
கலர்களைப் பிஸ்கெட்டுகள்
பிஸ்கெட்டுகள் பெரிமளவு
தூக்கிப் பிடித்து
பிடித்து வாங்கு, தேர்ந்தெடுத்த
பாடு, குளிர்ந்த பானம்
குடியைப் பிடித்துக்கொள்
கலர்களைப் பிஸ்கெட்டுகள்
வழங்குக.

பிரிட்டானியா
பிஸ்கெட்டுகள்

9 பிரிட்டானியா பிஸ்கெட்டுகள் கலராகக் கிடைக்க

வதா! வதா! வதா!

கீரீசிரிசுத்து இறப்பினதும் இறங்காதது மடா, "வெங்கு! இப்படி வாயென், உன் விடம் தவிவரக் ஒரு விஷயம் போல வேண்டி" என்று சொல்லி அழைத்தும் போனார் நாரோ பிரபாகர்.

கொஞ்ச நேரம் கழித்து இருவரும் செரி தாகக் கொடுத்துக் கொண்டு செட்டுக்கு வந்து செரித்தார்கள்.

"என்ன வெங்க, படுகவிவா இருக்கிறீர்" என்று பட்டாபதி.

"நம்ம பிரபாகர் இங்கு வந்து என்னுடைய புத்தகத்திலே மேலும் தான் பக்கத்துக்கு அருளையாண்ட விஷயதானம் செய்தார்" என்று கூறிக் கொடுத்தான் வெங்கு.

"புத்தகமா? நீயா எழுதினே?"

"ஆமாம், அதைமட்டும் பிரகரிக்க முடியுமா என்று முதல் பதிப்பிலேயே அட்சம் பிரதி களுக்கு மேலே சென்ரு போயினும்! புத்த கத்தில் தலைப்பைக்கூட யோசிக்க வைக் கட்டினேன். 'தட்சத்திரங்கள்' சொன்ன பக்கமாகக் கதைகள்!"

"அடப் பாவி!" என்று கழித்திப் பட்டாதி பதி வெங்கு கூறியதை கேளுவாக ரசித்துக் கொடுத்தார். மற்றவர்களுக்கும் ஒரு ஆவர்த்தம்.

சிறிப்பு அடங்குவதற்குள் "ஊர்! கிபொன்" என்று தவயல் வரவே. "நீங்கள் இருக்க, தான் கேட்டுட்டு விரைம்" என்று பட்டாபதிவிடம் கூறிக் கொள்ளும் வெங்கு.

திரும்பி வந்தபோது அவன் முகத்தில் கவாடயிங்க. "ஊர்! ரொம்ப கிராஸ்திக் தியும், திருமாய் தேவர்க்கு 'புனக் லாயிட்ட' விட்டுப் போகலாம். படுக்கையை விட்டு ஒரு மாதம் எழுந்திருக்கக் கூடாதுன்னு டாக்டர் சொல்லி விட்டாராம்."

உடனே நடிக்க வளைக்குப் பார்த்த ஊரம் பித்த முதலானி தலையில் கையை வைத்துக் கொண்டு உட்காந்துவிட, டைரக்டர் மட் டும் "என்ன லாயிட்ட, கிட்டப் போச்சு?" என்று ஆவல் குறுகுறுப்புடன் கேட்டார்.

"அதுதான் ஊர் முதலெல்லும் பிழைமைய சிறிப் பருதி. கம்மா இரண்டைப் போட்டு ஊர் ஒடிச்சு ஒடிக்கிட்டே இருத்தா எம் டி? கிட்டப் போச்சு! டாக்டர் கூட லைட் டீலும் தடக்கஞ்சேலும் பாடறச்சேலும் திற தறச்சேலும் கூடக் கழகாரத்தினுடைய பெண் குலம் மாநிசு இடுப்பு அடைஞ்சுக்கிட்டே இருத்தா எத்தன் தானக்குத் தாங்கும்? டக்குன்னு மேலே கப்பிசு ஒடைத்துக் போச்சு!" என்று விவரித்தான் வெங்கு.

டைரக்டர் பட்டாபதிவின் நிலையைப் பார்த்து அனுதாபப்பட்டார். "நீர் பண் ணிக்காதீங்க ஊர்! பிரபாகர் வந்திருக்கிறார். இப்போ போட்டிருக்கிற செட்டை எவ்வக் கிட்டே படம் எடுத்திடலாம். நாரோ யின் ஒடிப்பிவாண்புறம் நாரோ அழகுக் இல்லையா? அத்தக் காட்டி!"

டைரக்டர் டைலாக் எவ்வாறு எடுத்துப் படிக்க ஆரம்பித்தார்.

"வதா, நீ என்ன காரியம் செய்துகிட்ட டாகர் என்னைத் திருத்த முடியாதென்று தீர்மானித்துக் கண்டிச்சித் தான்னை கிட்டே ஒடிவிட்டாயா? வதா, இந்த முடிவுக்கு நீ மப்பா வந்ததாம்? உன்னைப் பற்றி தான் என்ன வெய்யாம் கவலு கண்டு கொண்டிருக்கிறேன்! வதா! வதா! வதா! நீ என்னை இருந்தாலும் தான் அங்கே வந்துகொண்டே..."

டைரக்டர் கூறியவர்களைக் காணாததைப் படித்துவிட்டு, "இந்த டைலாக் மக்க விடலேயே பிரமாதப்படும. இதற்கு எதி ரோகி 'இப்போட்' கொடுத்து அமர்க்காய் படுத்திவிட்டோம் என்ருகொடுத்தோம். நான் எதிர்பார்த்திரு மாநிசு நாரோ இத்தக் கட்டத்திலே பேசி தடிக்கலாம். இது ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு படத்தை நான் தரட்டன் ஒட்டிக் காட்டுகிறேனே இவ்வியா பாலுங்கள்!"

என்று கூறிப் புனவாசிடும் அடைத்தார்.

"ஊர், ஊர்! மண்ணிக்கலாம். படம் தாலுமே நான் தாட்டன் ஒட்டலாம். நாம அதை ஒட்டக்கூடாது!" என்றும் வெள்ளித் திரை வெங்கு.

"போடா போக்கிரி! நீ ஒண்ணும் என் பேசுக்கவேண்டாம் பாஷ்யம் எழுத வேண்டாம்" என்று டைரக்டர்.

"ஊர்! அதை கிருங்க! நாரோ கம்மா தீயதுன்னு கவு சினுக்கு ரத்த மாதிரி வந்திருக்கிறார். அவர் மேக்கப்பப் பெய்யலாம் கடைச்சு, தடுக்கையக் கடைச்சு அவங்கலாம் பண்ணுதுத்தான் கோகக் காட்டிக்குப் பெரகுத்தமாக இருக்கும். முகத்திலே கொஞ்சம் தாடி, மீசை வேறு ஒட்டியாகலாம்."

"தான் அதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டுதான், நீ பேசும் இக்கறையக் காட் சிக்கு வேண்டியவன்களை வெய்யலாம் செட் டுமே தயார் செய்துலாம். காட்டி நிலையு இருக்கிறதா? இன்னொரு முறை சொன்னு கிருந்தேன். கவனமாகக் கேட்டுக்கொள். நாரோ தன் கைக்கொண்டு சொந்தக்கொண்டு சிட்டாடிக்க கேட்டுப் போகிறான். அத்தக்

கேட்ட பழக்கத்தை மாற்ற எவ்வளவோ முயன்று தோற்றுப்போன ஹீரோயின் மனம் உடைந்து எங்கோ போய்விடுகிறது...

"ஹரி, ஹீரோயின் விட்டால் கிட்டிப் போயிட்டாகாததை எப்படி ஹீரோவுக்குத் தெரிவிக்கப் போறீங்க?"

"ஹீரோ ஒரு நாள் ராத்திரி அகாலத் திவே விட்டுக்கு வகுவிருள். அவனைக் கண்டதும் அவன் தாயாரி அழுதுகொண்டே 'வநா நம்மை விட்டுப் போய் விட்டாளா!' என்று கதறுகிறான். உடனே ஹீரோ, 'அம்மா, நீ எவ்வ கொல்லுகிறாய்?' என்று ஞான்று நடையை கேட்டு அவன் தொங்கிய பிடித்து உழுகுகிறான். அவன் உங்கை எவ்வளவு தடவை கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டான்? சிட்டாட்டத்தை விட்டொழிந்து என்னு? நீ கேட்டாயா? அவன் மனம் தூண்டாமல் விட்டால் கிட்டி போய் விட்டாள். நான் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்வேன்" என்பதிலும், அவ்வளவுதான். 'வநா, வநா' எதிரொலி விளம்பக் கத்திக் கொண்டு ஹீரோ நகி மண்ணைப் பிடித்துக் கொண்டு ஓடுகிறான். எப்படி நம் ஹீரோ?"

"ஹீரோ, இது சரிசிலிவ, சார். தமிழ் பட ரசிகர்களுக்கு அப்பித ஆகாது. இதை விட 'இலாடிக்' வழி ஹீரோ இருக்கு."

"சரி. சொல்வேன் பார்த்தால்."

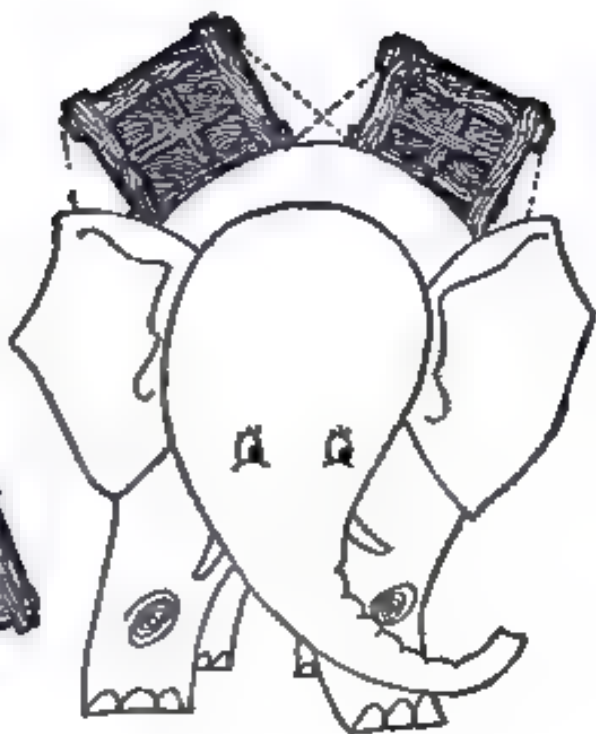
"அதாவது ஹீரோ நள்ளிரவில் வீடு திரும்புவதும் வநாவை வீடு முழுமதும் கேட்கி விட்டுக் கடைமிகி மென்சூயின் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கடிதத்தை எடுத்துப் பதற் தத்துடன் படிப்பான். 'அத்தான், என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்' என்று ஒரு வாக்கியத் தைப் படிப்பான். ஹீரோ ஹீரோவுக்குப் படிக்கத் தெரியும்ததைக் காட்டிலாவதும் பாருங்க! ஒரு வாக்கியத்தை அவன் படிச்ச பிறகு கடிதத்தின் நடுவில் வநாவின் கருவார் தொன்றி மீதிக் கடிதத்தைக் கூறும். அது தான் நம் சிலிரா அவளில் கடைப்பிடிக்கப் பட்டு வரும் ஆகிவத்த வழி. நீங்கள் இதை விட்டு வேறு வழியாகக் கடைப்பிடித்தால் மக்களுக்கு ஏமாற்றமாகப் போய்விடும்."

"அப்படிவதும் ஹீரோவினுடைய அம்மாவின் 'பேசு'னுக்கு இடம் இல்லாமல் போய்விடும! 'பேசுதான்' குறைஞ்சுரும!"

"அதை வேறு விதமாகக் காட்டி. வநா, கடிதத்தின் மூலம் வநாவின் வெளிவெற்றத் தைத் தெரிந்துகொண்ட ஹீரோ அம்மாவை அப்பறமாகக் கத்தித்துக் கூறுவாரமே! அப்படி வநா உங்களுக்குப் 'பேசுதான்' போதவில்லா வானால் ஹீரோவுடைய அம்மாவளவும் அந்த காட்டிலேயே குடுசாஸ் பண்ணிடுங்க. கோகப் தூங்காமல் காட்டும. தாயாரின் உடல் எவ்வ தவிராவெண்டாம். அதுக்காகப் பிரபாகர் இன்னைக்கு தடவை அழ வேண்டாம். ஹீரோ அழக்காக அழுதான் கிளிக்வினாவுகது மிக் மாரும்!" என்பதும் வெவ்வு.

இதற்குள் திருமறா தேவி ஒரு மாதம் படுக்கையில் விடப்பதால் நமக்கு ஏதும் படும தடுடத்தைக் கணக்குப் போட்டு ஹீரோவுக்குத் தாள் படாதும. அவருக்குக் கிளிக்வினா தேவைப்படவில்லை!

**ஊ டன் எஸ்ட
சாமான் ஏற்றும்
யார்கோ
D-300**

நீதித் துறையினிடம் இருந்து பெரிய வசதிகளை உருவாக்கி, குற்றம் செய்வதில் தடுத்தடைய தக்கவகையில் அரசு டி-300, ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஏதேனும் செக்ஸ் அட்டைகளில் அரசு டி-300 செல்லுகின்ற அண்டிமின்ஸ்தரஸ் ஓட்டிலும், போலீஸ்துறையில் செல்லுமாறு வைக்கப்படும் சான்றிதழ்களில் போலீஸ்துறையில் அரசு டி-300 நீதி அமைச்சர் பெயரில் வரும், கட்டெனும் வசதும், ஆய்வு வசதும் ஆகிய வற்றிதழ்மேல் உபயோகிக்கப்படும். தாக்கீதிலும் அரசு துறையினிடமிருள்ள ஆட்டிமின்ஸ்தரஸ் சான்றிதழ்களும் இவ்வந்த மேலும் வந்ததே செல்லும். இவ்வந்த வசதிகளில் அரசு டி-300.

சக்தி மிக 28.35 H.P. பெட்ரோல் என்ஜின் 3,112 மி.மீ. (123") WB அகலது 3,368 மி.மீ. (133") WB ஆகிய இரண்டு கிரூப்மரணமாதத் தேர்ந்தெடுத்தவாறு 4 கம்பமரணத் திரைகளிற்றுக் கிப்பெட் செயல்பாடுகள் திறப்பு வசதி.

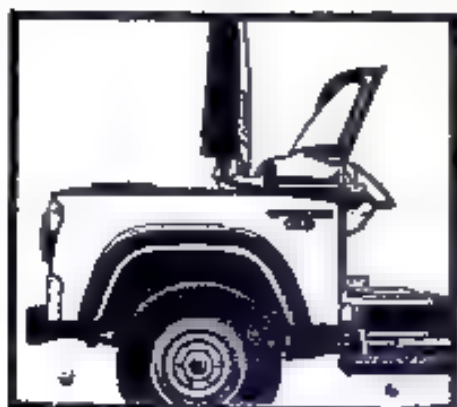
* (Abstracts are available upon request)

தவணை ஏற்பாடு:

கந்தரம் பைனான்ஸ் லிமிடெட்

மூலக் கார்பரேஷன் மாதிரி தவணைகளில் வாங்கலாம்

ஒரு கிலோகிராமிக்கு

அடையுமா? அல்லது அணுகுமா?

டி. வி. கந்தரம் அப்பயங்கர் &

சன்ஸ் ரெசர்வேட் லிமிடெட்,

மதுரை - திருச்சி - திருநெல்

வேலி - புதுச்சேரி - கோவை -

கோவலுத்தூர் - திருவள்ளூர் - திருவாரூர்

கந்தரம் மோட்டர்ஸ் ரெசர்

வேட் லிமிடெட் மதுரை -

மங்களூர் - செந்திரபுரம் (A.P.)

6-42726

அவள்... அந்தப் பிரசவமே அவளைப் படுக்கையில் கிடத்தி விட்டது. பக்குவ வயதில் கணக்கு இந்தக் கதி வாய்த்து விட்டதே என் பதை விடத் தன் கணவருக்குத் தன்னுடன் வாழ்க்கை அளித்தமிகத்துவிடக் கூடாது என்றே கவலைப்பட்டாள் அவள்.

"அழகு, அழகம், தேவ ஆரோக்யமும் உயிர் ஒரே பெண் அவளுக்கு இரண்டாத்தரமாக வாய்க்கப்பட்ட இவரத்தாய்தான் என் கவிதை இடும்" என்றுள் பெருமூச்சுடன்.

"விழுந்த எய்யம்பா இந்த எட்டத்திலேயில் உள்ளதெனறும், வேதனைக்குள்ளாகிக்கொள் கிறீர்கள்? உங்கள் கணவரின் நம்ம் குணத் துக்கு ஆண்டவன் அவருக்கு எவ்விதக் குணமுமில்லைக்க மாட்டானம்மா, நீங்கள் குணமாகி வருந்து விடுவீர்கள்" என்றுள் தாக்கி.

"அடி... அடி... இப் பெண்ணை! இந்த ஆணவைய இந்த நிலையில் என்னைப் பார்க்கும் சிவமா எவ்வுத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? என் மலத்தியுள்ளபடி ஓர் பெண் இருக்கிறாள். அவளுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க, தெரிந்ததாய்?"

என்றான் கியாதிக்காரி தன் வாதனைவையும் மறந்து மலர்ந்த முகத்துடன்.

"பாரம்மா, அந்தப் பாக்கியவழி? கொல் லார்கள், நானே அவளை இங்கு அழைத்து வந்து..."

"அவளை அவருக்கு வரத் என்றுமே போக தவண்டாம், அவள் இங்கேயேதான் இருக்கிறாள். அதுவுள் என் அருகிலேயேதான்" என்றுள் இந்த மலர்.

முகம் சிலக்க நாகம், "என்னைமா, கொல்கிறீர்கள்?" என்றுள் ஏதம் கட்டி.

"என் கணவருக்குத் தகுதியான அந்தப் பெண் தியோதாய் தாக்கி. உங்களை யோதாய் நமம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று கூறினாள்.

நாக்கிற்கு மூச்சை தின்று விடுந் போல் ஆவிவிட்டது. "அப்பா! அவரோ பிரமம்

தெரத்தவர், தானே தாசி குத்தவன். என்
மீதுள்ள அப்பிருக்க தங்கம் இப்படித் தங்கம்
செய்தாலும் உலகம் இதை ஒப்புக்
கொண்டதல்லா" என்று.

இப்போது தாசியின் பட்டுப் போன்ற
சேந்தைப் பந்தைவிட விடத் தந்த அந்தப்
பெண் அப்போது நீயின் கொண்புகுத்தான்

"அப்போ! உன் பெருமை உலகத்துத் தெரி
யாது. உலகம் எப்போதுதான் எதைத்தான்
ஒப்புக் கொண்டது? அவை தெரு வார்
மணந்து கொண்டாலும் உன்னைப் போல்
அவரது தேவைகளை இத்தனை அச்சமையுடன்
கவனிக்க மாட்டார்கள். அதன்பிறகு நீ இங்கு
இருக்கவும் முடியாது. உன் அழகிலும் உயர்
பிலும் அந்தப் பெண்ணுடன் உன்னை இங்கிருந்து
விரட்டி விடுவார்கள். என்னையும் இத்தகு
உணர்வுமே பிழிந்து என் குழந்தைகள் தனிக்
கும். அந்தவர்கள் கொண்டுவிடுவன். என்
கணவர் உலகத்துத் கவனத்தைப் போதிக்கிறார்.
அவரிடம் உலகத்துப் பந்திலும் மரியாதையும்
இருக்கின்றன. ஆகவே, நீ அவரை மணந்து
கொள்ள மாட்டாயும், அவருக்கு ஆகா
தாயவியாக, என் குழந்தைகளைப் போலிப்
பாதுகாக்கும் செவித்த தாயாக இங்கேயே
இருந்து விடும்மா."

"அப்படி வாழ்வது தவறு இல்லையா?"
தனியிடம் கேட்டான் தாசி.

"இதில் தவறு ஏதாவது, பெண்ணா!
உன் தாயார்கடத் தனக்கு விட்டாக நீராக்
கித் கொடுத்தவரையே இப்படிக்காது உண
வது ஏதும் கொண்டாம். உலகத்துத் தெரி
யாது என்று நினைக்கிறேன். அவர்கட
எங்கே உலகினர்தான். எங்கே குடும்பமே
ஒரு கிடை குடும்பம். உன் தாயாருக்கு அவர்
உங்கடம் ஏற்றுக் கொடுத்துக் கொண்புகுத்
தான். இருவரும் உணர்ந்தாலும் ஏதோடு
கொண்டு விட்டார்கள். உன் தாயாரை
அவர் தம் மனைவியாகக் கருத்துக் கொண்டு
விட்டார். உலகம் உலகத்தே அங்குக்குத்
தொண்டையின் மண் ஏறல் ஒரு படுத்த
படுக்கையானபோது அங்குப் போய்
ஒரு தகவியை இடத்தது அப்போது உன்
தாயார் மானிக்கார், தன் தகவியையெல்லாம்
விட்டு அவருக்கு கைத்தியம் மாந்ததான.
உன் தாயார் உத்திய. பிறப்பிலும் தாசி
யானதும் பணியின் உயர்த்தவன் அதனும்
தான் உன்னை எங்கே குடும்பத்தின் அடுத்த
வாகப் பாவித்து வளர்த்து வந்தது" என்று
என்றும் கையினி என்ற அந்த அம்மன்.
அதிகம் பேசியதால் அவருக்கு இரண்டு
ஏற்பட்டது. அவன் ஆதரவுதான் அர
வணத்தது உயர்ந்ததான் தாசி. "இதற்
கா நீங்கள் ஏன்மா, உங்கன் உடம்பை
வருத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள்? நீங்கள் வானத்
தான் போகிறீர்கள். அப்படி ஏதாவது
இளைக்கோ தங்குமானால் உங்கன் விருப்
பத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறேன்மா. கவலைப்
படாமல் கண்ணயருங்கள்" என்றான் தாசி.
மெதினியம்மாளும் தன் கையினினை மெல்ல
மூடினான். அவன் கம்மன் மந்தத்தங்கு இ
தே மன இருத்தது.

இவ்வாறு மனப்பிரம் செல்லும்
வழியில் திருவிடத்தை என்ற ஒரு கண்ண

வதனம். அந்த வானம் சந்திரித் தெருவிட
உள்ள ஒரு விட்டினுக்கேதான் மேலே குழிப்
பிட்ட கையாணி உடத்தது. திருவிடத்தை
பித் வானம் பெருமன் அங்குக்கி
கைத் தவறு இடப் பக்கத்தில் தாய்வைய
எட்டித் தருகதான் இத்த வானம் இப்படிப்
பெண் ஏதாவது. இத்தத் திருவிடத்தில்
உலகம் பூர்த்தித் திருவிட கையாணி
என்று பெண். தாயார் கையாணி
தாசியார். திருவிடக்கையாணியாரால் பாடல்
பெற்று வித்தனம் இது. எழுந்தரு ஆண்டு
ஏதேது மூன்று இத்த வான் மிகப் பிரகாச
மாக விளங்கி வந்தது. இத்தரு அகரக
கா கத்தா! என்று மந்திரெரு பெயரும்
உள்ளது.

திருவிடத்தை சந்திரித் தெருவிட உண்
அந்த விடு ஒரு கைக்கடம். கம்பிரகாச
பந்து விளங்கிய அகன் நீண்ட பெரிய
விளக்கியை ஒரு கைப் பன்னியை
உட்கு கத்தா கையாணியார் என்ற
கையா. சந்திரி, நடனம், காதலிய இதை
இவைகளில் கத்துத் அவர். அவருக்கு
தகவல் படுத்தியாக காய்க் கையினி
யும் கையினினை என்ற கையாணி. இவரு
கரும் கட்டையாழியிலும் பிரபந்தத்திலும்,
நட்புமக் கையினி கையாணிகள். மெதி
கித்த இவன் காரிதம். கேட்போர் மெல்ல
மந்தத் போருப்படி பாடக்கடியவன்.

தேவதாசியான மானிக்கத்தின் மண்
தாசி திரு கையாணியை கையாணி
ராமன் குடும்பத்துடன் காழ்த்து வளர்த்து
வருபவன். அவரை கொடி போன்ற உருவத்
துக்கு தாட்டியக் கை அபாரமான அழ
குடன விளங்கும் என்று கையாணராமன்
அவருக்கு தடவன் கற்று வைத்தான். மருவ
வனது வந்ததும் அந்தக் கையினி பூரண
தேக்கி பெற்று விட்டான் தாசி. ஆனால்
அங்கேதேதி அடி அகைய பிழைக்க கற்றுப்
பின்னர் அந்த கையினி. ஆண்டவனுக்குத்
தன் கையினி அர்ப்பணிப்பதிலும் குருநாதரின்
விட்டும் அவருக்குத் தொண்டு செய்வதிலும்
குருபத்தின் கையினி பின் இவிய தோழியாக
திருப்பதிதியை மன திறைவு கண்டு காழ்த்து
வந்தான்.

இத்த தீவியத்தான் கையினி இரட்டைக்
குழந்தைகளைப் பெற்றுப் படுத்த படுக்கை
யானான். இரு குழந்தைகளை மெதினி பெற்
ருகி தனார். அவ்வகை வளர்க்கும்
பொறுப்பை தாசியிடத்தான் ஏற்றுக் கொண்
டான். மெதினி பத்தத்த போலியை அவன்
முடிவும் இருத்தது. இரட்டைக் குழந்தைகளை
தாசியின் பொறுப்பின் என்ருள்ளும் விட்டு
விட்டு இவ்வகை இருவரும் அடைந்துவிட்
டான். உலகம் போக கட்டையானது.
கையினியைப் பிழைத் தகவத்தினி, கையினி
கையாணராமனுக்கு இரண்டு மாகவன்
ஆகித் தாசிய்கும் தன் கற்று தோழியைப்
பிழைத். மேதனை தகவல் முடியாததான்
இருத்தது. ஆனால் கையாணராமனையும்
குழந்தைகளையும் கையினி கட்டையினி
விருத்து அவன் தவறவிட்டான். அத்தான்
கோரிக் பணியையும் மறத்த விட்டான்.

ஆகையினி அவர்களால் ஏதயின்சி அவன்
கோவிறுக்குக் செல்லும் அவனது இயற்கை

அழகு எல்லாறையும் ஆக்கிவிட்டும். தாசிரியர் மனங்கொண்டவர்கள் அங்கு இருக்கும் காரணம் அவன் அழகின் மயங்கிவிடுதல். கம்பு செய்வது துணிந்தார்கள்.

ஒரு நாள் நாச்சி புஷ்கரணியில் நீராடி விட்டு 100 உடைபட்டன் விடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது அவள் பருவ அழகு பன்மடங்கு பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. எவ்வாறும் கவர்ந்து இழுக்கும் அந்த அழகில் அழகிலே ஒரு கவலை தன்னை மறந்தாள். நாச்சியின் கைகளைப் பற்றி இழுத்தாள். இதை எதிர்பாராத நாச்சி அங்கு நிற்கவில்லை. தன் கையை விடுவித்துக் கொண்டு அவள் கண்ணத்தில் ஒங்கி ஓர் அழகு கொடுத்தாள். ஆனால் அந்த வெறியன் பதிவாக்கு அவனுடைய பட்டுக் கண்ணத்தில் தன் விருங்குதல் சிறிதும் தாங்கப் படுகிறவிட்டு ஓடி விட்டான்.

சிவந்த கண்ணமும் வெண்மையான கண்ணீருமாக வந்த நாச்சியைக் கண்ட கல்யாணராமன் பதறிப் போனார். விம்மலிடையே அவன் நடந்ததைக் கூறிக்கொண்டு கிவ்வானார் அவர். செய்வதறியா தீவந்த அவர் தால் கனிய நாச்சி விழுந்து வணங்கினாள். "என்னை உங்கள் உடைமையாகக்கி கொள்ளுங்கள். கைவிடலாமா தெய்வமாகி விட்டார்கள். அவர்களுக்கு நாள் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றத்தருள் வந்த விபரீதம் இது" என்று விம்மினாள் நாச்சி. அவளது கெண்மையான கண்ணீர் கல்யாணராமனின் கால் களைக் கட்டின. ஆதலால் அவன் அழைத்துத் தூக்கினார். "நாச்சி, உன்விடம் கைவிடிக் வாக்குறுதி வாங்கிக் கொண்டது என்னக்கும் தெரியும். இன்று முதல் நீ அவன் ஆதாரத்தை விலக்கலாம். போய் 100 ஆண்டுகள் கண்ணீர் வளர்ந்த வளர்ந்ததை உடுத்திக் கொண்டு வா" என்றார். கண்ட மாற்றி வந்த அவனிடம் கைவிடலின் திருமாய்க்கயத்தையும், பட்டுப் புடவை ஒன்றையும் கொடுத்தார். அவனாகவே பெற்றுக் கொண்ட நாச்சியின் கரங்கள் நடுங்கின. கண்கள் கலங்கின. கணவனுடன் விட்டிருந்த கை வளங்கி எழுந்தாள். கல்யாணராமனின் மனைவியாகிவிட்ட நாச்சிக்கு அதன் பிறகு ஊரில் உபத்திரவம் ஏதுமில்லை. அவர்கள் வாழ்க்கை இனிதே நடந்து வந்தது -கவிச்சுராயர் அய்யங்குக்கு விஜயம் செய்யும் வரையில்!

மேலும் கவிச்சுராயர் திருவிடத்தைத் தவிர்த்து வருவதை தடுவதாக இருந்தார். அவரை வரவேற்க ஊர்ப் பிரமுகர்கள் ஒன்று கூடினார்கள். மன்னரைத் தடுத்த முறையிலே கொண்டுவிட்டுத் தங்கள் தந்தையின் காபடத் திட்டங்கள் வந்தக்கூப்பட்டன. கவிச்சுராயர் தன்னைக் கையில் கொம்பு கொண்டு உள்ளவர். ஆகவே அவரை மறித்திக் ஒரு நாட்டிய திகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்வதென்று தீர்மானித்தார்கள் ஊர்ச் சபையினர். நாட்டியம் என்றதும் நாச்சியின் பெயர்தான் எல்லோருடைய மனவிலையும் பணிச்சிட்டு. கோயில் கைங்கரியம் செய்யும் அவனிடம் இதைத் தெரிவித்தபோது, அவன் ஆண்டவனைத் தவிர யார் முன்

செய்தியும் சிந்தனையும்

சமீபத்தில் தமிழ்நாட்டில் "மயிசி" என்ற பெண்ணுக்கு ஒரே பிரசவத்தில் 3 குழந்தைகள் பிறந்ததைப் போலவே ஆஸ்திரேலியாவில் முதல் முதலாகக் கடந்த 30-12-87 அன்று திருமதி மேரி பிரகாம் என்ற பெண் மணிக் 3 குழந்தைகள் பிறந்தன. இவரது கணவர் ஒரு வழக்கறிஞர்.

மயிசிகுப் பிறந்த 5 குழந்தைகளும் இறந்து விட்டன. திருமதி மேரி பிரகாமின் 3 குழந்தைகளில் கடைசிக் குழந்தை மட்டும் 3-1-88 அன்று இறந்து விட்டது.

—சென்ட் (இந்து 6-1-88)

இச் செய்தியைத் தொடர்ந்து உங்கள் சித்தனை ஒரு சிறு வேலை...! ஒரே பிரசவத்

திக் கிழக்கை மிகுக்கள் எத்தனை குட்டிகள் போடுகின்றன?

1. பூனை. 2. நாக்கு. 3. பை. 4. செம்மீட்டர். 5. பச்சி. 6. எலி. 7. குதிரை. 8. கண்டெலி. 9. கழுதை.

ஊம்...! எங்கே சித்திக்கப் போகிறீர்கள்! திருப்புகள் 73ம் பக்கத்தை. —சாதி முருகு

கிவ்வியும் தான் ஆடமாட்டேன் என்று கூறுவதாக மறுத்து விட்டான் அவன். ஆகவே கிவ்வியை கல்யாணராமனின் உதவி யின்றதான் அது சாத்தியமென்று அவரை நாடி வந்தார்கள் ஊரார்.

வந்தவர்களைத் திண்ணையில் அமரச் செய்து உபசரித்தார் கல்யாணராமன். அவர்கள் தங்கள் எண்ணத்தை விளக்கி னார்கள். எப்படியாவது நாச்சியை ஆடும்படி சொல்ல வேண்டும் என்று மன்றாடினார்கள்.

"அவன் ஆடுவதை நிறுத்தி ஒரு வருஷ மாகிறதே. அரங்கேற்றத்துக்குக்கூட மறுத்து விட்டான். இந்த நிலையில்..." என்று குழம்பினார் அவர்.

"நாங்கள் என்ன, இதைப்போல தொடர்ந்து தொழிலாக வைத்துக் கொள்ளக் சொல் லினோம்? ஆண்டவனுக்கு அப்பாணம் செய் லும் கவி அது. ஆண்டவனுக்கு அடுத்தபடி அரசன். ஆகவே அவர் மகிழ்த்தால் நமக்கு தன்னை உண்டு. எப்படியாவது அவன் மனத்தை மாற்ற வேண்டும். உங்கள் ஒருவர் யார்தான் தந்தான் அவன் கட்டுப்பாடுவான்" என்றார் ஊர்ப் பெரியவர்.

கல்யாணராமன் யோசித்தார். உட்பென்று அவர் மனதில் ஒரு வழி தோன்றியது. "நமது நிதவ கல்யாண கவாயிக்கு உதவவும் ஏற்பாடு செய்யுங்க. பெருமான அவர் களித்து எழுந்தருள் பண்ணுங்கள். ஆண்ட வனின் துணியைப் பங்கிட்டுப் பார்த்திப் புதுமையாகிய கல்யாணராமனுக்கு அபிமானம் பிரித்து அவன் பெருமான் முன்பு நடமாடுவான். அதற்கு இடத்தில் மன்னர் கவியுடையவரும் இருக்கட்டும். ஆண்டவன், அரசன் இருவருக்கும் அவன் நாட்டிய விருத்து விடைக்கும்" என்றார்.

அவ்வப்போது ஊரார் ஏற்பாடு செய்தனர். மன்னர் வரும் தரும் அன்று கோவிலில் அங்கங்கே தாரர்கள் பெருமான எழுந்தருள் செய்து உதவ மண்டபத்தில் கொண்டு வந்து வைத்தார்கள். கல்யாணராமன் பீடத்துக்குக் கீழ் கல்யாணராமன் வீற்றிருந்தார். ஏதேனும் மன்னர் கவியராமன் உயர்த்தினார் அல்லது அமர்ந்திருந்தார். இருபுறமும் குடிமக்கள், ஆள்பேரர், சாள்பேரர் யாவரும் அமர்ந்திருந்தனர். நடுவிலே அரசரும், அறிவே உடையவர் நாச்சி வந்து நின்றுக் கல்யாணராமன் முகத்தைப் பார்த்து அவன் ஆண்டவனுக்கு வணங்கித் தன் ஆட்டத்தை அடங்கித்தான். அவன் உள்ளத்திலே அரசனின் நினைவே இவ்வ தன்னை மறந்தான். பதி பரவலாகக் கூடினார். அப்போது பாலம் பிரித்துக் காட்டினார். கவித்தவன் பரவலாகக் கூட அவன் கவியும் இருவரும் அவன் பரிமாறவில்லை நினைத்தார். பதிபும் காத்தும் வந்து அப்போது கூடினார் உச்சி.

மன்னர் கவியராமன் தன் ரகசியம் அப்படி ஒரு நாட்டியத்தை அவர் அது வரைபில் கண்டதெனினும், நாச்சி நாட்டியத்தை முடித்துக் காண்க வணங்கியதும் ஒரு காட்சியாக அவளுக்கு வெறுமையாகக் கொடுத்தார். அதன் பிறகு கொண்டு நாச்சி நேரே தன் குருநாதனும் கவியுமான கல்யாணராமனிடம் சென்று அவருக்கு அந்த மானியம் அளிப்பது, வணக்கிட்டு மனத்தான்.

இந்தச் செயல் மன்னரின் மனத்தைக் கிளர்விட்டது. தன் ரகசியமானும் அவர் அகம்பாவி. குணமில்லாதவர். தாம் பரிசாக அளித்ததை அவன் உதாரணம் செய்து யாரோ புதுவகையில் கருத்திலே போட்டு விட்டுப் போவதாகத்தான் எண்ணினார். கொஞ்சமாய். மனம் பட்டிக்கொய்தது. மன்னரின் குறிப்புணர்ந்தவர் பேரிடத்தைக் காட்டி மன்னரின் அருகில் சென்று நினைப்பதை விளக்கினார். "அந்தப் பெண்ணின் ஒரு அவர். அத்துடன் அவன் ஆதரிக்கும் வணங்கும் உடல் ஆகவே தனக்கு இந்தையை கிடைப் போக்கித்தான் அளித்த அவருக்கு மரியாதை செய்யலாம் அவன் அப்படிச் செய்தான். தங்களை உதாரணப்படுத்து அவன்" என்று எக்கனியோ சொன்னார். ஆனால் பிடிவாதமாக மன்னர் மறுதான் அவன் தம் மூன் வரவேண்டும் என்று கூறித் தம் இருப்பிடத்துக்குக் கிடைப்பி விட்டார்.

ஊரான்கு ரொம்ப வேதனையாகப் போயிற்று. ஏதோ நினைவுப் போய் எப்

படியோ ஆதிபதி என்று மனம் தொத்தான். நாட்டியமாக மறந்தவனாக உடம்புக்குத் திடச் செய்து எழுந்தருள் குணமாகி விட்டோமே என்று எண்ணினார். மறுதான் கல்யாணராமனும் நாச்சியும் மன்னரின் இருக்கைக்குப் போயினர். அவரு நாச்சிக்கு ஒரு புது உத்தரவைக் கொடுத்தார்கள் அதாவது அவன்மனை யில் அரசு குமாருக்கு நடைபெறும் வரலாகுதர அவன் உடனே மன்னருடன் கல்யாணராமனும் எப்போதான் அந்த உத்தரவு.

"நாட்டியமாக குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறேன். அது தனிப் போயில் பணிதான் என் குழிய உடைய, நாட்டியத்தைக் கொண்டு தான் பொருளிட்டிருப்பவனில், தவறு செய்து தங்கள் விருப்பத்துக்கு இடைபடும் முடிவாகிய என்னை மன்னர் மனத்தின் பண்பும்" என்று கேட்டுக் கொண்டு விடை கொடுத்து நாச்சி, அவன் மறுப்பு மன்னரின் கோபத்தைக் கிளர்விடாது அவருடைய பிடிவாதத்தையும் வளர்த்தது. "ஒரு பெண்ணுக்கு இந்தியை?" என்ற விடையும் விடும் அவருது அதனை மறுக்கச் செய்தான். நாச்சியின் மீது காரணத்தை குற்றங்களாகக் கருதி அவன் மீது அபராதம் விதித்து அதை வகுக்கிற்படி அவர் அனுப்பினார். நாச்சி தன் உடல் பண்பைத் தர மறுத்து விட்டே, அவளுக்குச் சொந்தமான நினைவை எவன் போடுமோ ஏற்பாடு செய்தார். ஊரார் தனித்தாரின். பவர் பணிதான் மன்னரின் கோபத்தைத் தணிக்கும் முயற்சி பணிதான். அதனால் அந்த அபராதத்தை எதிர்க்க ஊராரும் முடிவு செய்தார்கள். எவற்றுக்கு வந்த நினைவை யாரும் மனம் எடுக்க முடியவில்லை. இது மன்னருக்குப் பெருந்த அவமானமல்லவா! ஊர் கல்யாணராமன் பிடிபட்டார். அவர்கள் தங்கனிடம் அதை வாரியலாதாகக் காண்பிப்பது என்று கூறிவிட்டார்கள். அந்த நினைவிலும் உடல் மன்னருக்கு விசேஷம் ஏற்படவில்லை. கோவிலுக்கு அந்த நினைவை வாரியலாகக் காட்டிவிட்டார். வேறு வழியில் வராமல் ஆண்டவனின் திருவாரணங்களை விட்டு அந்தத் தொண்டின் நாச்சியின் நினைவை வாரியலாகக்.

"நான் ஆண்டவனுக்குப் போக வேண்டும் அதுதான் என்னுடைய உடைய அருமை. நானே இந்த என் நினைவைக் கொண்டு எழுதி வாரியலாக இருக்கிறேன். இதுவே வணக்கம் கோவிலின் சொந்தாதி விட்டது. எப்படியும் என்னை மனத்தின்" என்று நாச்சி.

மன்னர் வெற்றி பெற்றதாகப் போய்வாக எண்ணிக் கொண்டு தம் ஊர் போய்ச் சொந்தார்.

ஒரு வேதனையாக ஊரார் இப்படி நடந்து கொண்டுக்கொண்டே என் மனம் எழலாம் இதைப் படிப்பவர்களுக்கு. இது உத்தரவு என்னை. இந்தச் செயல்தான் விளக்கும் உத்தரவு இருக்கிறதெனக் கொவிலின் பரிசாகக் கவியைப் போதித் திருப்பதை இன்னதற்கும் கவனமாக. அந்தக் கவியைப் கொண்டு என்னை என்னை இது.

நீ மிகவும், நிமிஷமாக மணி ஏதிக் கொண் டிருந்தது. டாக்ஸியில் பீட்டர் ஏறுவதுபோல. இருபது நிமிஷங்கள் ஓடியும் சர்வரைக் காணோம். அவன் பொறுமைக்குப் பெருந்த சோதனை. அதைத் தொடர்ந்து ஒரு மோசலை, சட்டென்று எழுந்தான். அடுத்த மெஷினை அடைத்து. "அண்ணாவுக்கு என்ன வேண்டும்? சார்வாரைக்கு என்ன தேவை? ஏன் பைபா! நீ ஏதாவது சொல்லி யிருக்கிறாயா?" என்று மட்டமடவென்று சர்வரைக்கும் மெயாக விசாரித் தான்.

அடுத்தகணமே அந்த ஐதர அதிர. "போண்டா இரண்டு பிளேட்! கோசை நூறுகல் மூன்று! இட்டிவி சாம்பார் இரண்டு பிளேட்!" என்று குரலும் கொடுத்தான்.

கல்வாவில் தூங்கி வழிந்து கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தவருக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. அவர் மிரள மிரள விழித்து விஷயத்தை விளக்கிக் கொள்வதற்கு முன் பாகவே. அவன் அடுப்படியில் நின்று.

"ஓய். சரக்கு மாஸ்டர்! இதென்ன தோசைக் கல்லா, ஐஸ் கட்டியா? குளிய லீரம் ஐயா நல்லா திறமை உண்டே! இப்படி மாமகண்ணு இருந்தால், என்னிக்குத் தோசை தயாராகிறது. சப்ளை பண்ணு?" என்று இரைந்தான்.

சரக்கு மாஸ்டர் குளிர் காய்ந்து கொண் டிருந்தவர் நிமிர்ந்து பார்த்தார். அதுவ் காத நல்லுங்காத அவன் உடம்பையக் கண்ட தும். முதலாளிக்கு தெருங்கிய உறவுக்காரனாக இருப்பாரே என்று எண்ணினார். "இதோ, ஆயிரேத்து அண்ணா!" என்று அவர் கூறிய குட்டோடு தோசைக் கல்லுக்கும் குடு பீடித் தது. "சொல்" என்ற சத்தம் "இதோ தோசை தயார்" என்பதுபோல ஒலித்தது.

"ஏன் ஐயா, சாங்கி! எப்போ போண்டா ஸைத் டடிக் கொடுத்தாக்கிட்டு நிற்கிறே? அதுக்கு வலிக்காது, போடயாள் பிளேட் டுக்கு இரண்டாக!" என்றவன். "உட்சனை மாசத்தான் வேலை செயல்படு! இப்பே கொண்டா ஐயா!" என்று சேயிட்டாக்கிப் பிடுங்கிக் கொண்டு. தானே வாடிக்கைக்காரர் களுக்கு வழங்கப் போனான்.

"டேய், பைபா! தம்ளரில் தண்ணீர் வைக்கப்படாது? நல்லா வேலை செய்றீங்க, அப்பா!" என்றவன் பைபாஸ் மட்டும் முறைக்கலிங்க: கல்லாக்காரரையும் ஒரு முறை பார்த்தான். "சாருக்கு ஓவலா, உயா, காப்பியா?" என்று கேட்ட வாயோடு. "என்ன ஐயா, நோரட்டில் நடத்தறீங்க? கேட்கிறதைச் சட்டுப்பட்டுறே கொடுக்க வேண்டாம்? — என்ன, குழாயில் தண்ணி வரலியா? கல்வாவிடே எதையக் கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தா, கம்மா வியாபாரம் நடத்துமோ? எடுத்து வாய்லா, அருக்கைச் சட்டித் தண்ணியை!" என்று ஒரு போடு போட்டான்.

கல்வாஸை விட்டு இறங்காத முதலாளியே தண்ணீர் தூக்கி வரக் கால்பாலாமல் ஓடினார்.

"நீர் ஏன் ஐயா, இறங்குகிறீர்? காசு வாங்கிப் போடக் கல்வாவின் யார் இருப் பாங்க அப்பாறம்? வேலை வாங்கத் தெரியணும் ஐயா, வேலை வாங்கத் தெரியணும்! இப்பே

அிட்டப் அப்பாசாமி

பாருங்க! என்டமர் காலை ஒடிக்கிறுக்கிங் போலிருக்கே! சில்லறை வாங்கிப் போட்டுக் கொள்ள இத்தனை நேரமா? உமக்குக் கணக்கு வராது? கூடும் ஸா! " என்றவன் கல்வாப் பெட்டியையும் கவனிக்கத் தொடங் கவே. அழுது வடிந்து கொண்டிருந்த அந்த நோரட்டில் வியாபாரம் களை கட்டத் தொடங்கியது. நாளொன்றுக்கு தர ஸ் ஸாவுக்கு வியாபாரம் நடக்காத அந்த நோரட்டில் தானுரது ஸ்டாங்கும் மேல் வியாபாரம் நடக்காத தொடங்கியதும் போலாகி விட்டது.

அப்பறம் அவன் அதிகாரத்தோடு ஒரு மேஸையில் உட்கார்ந்து சிற்றுண்டி அருத்தி ணான். கல்வாவுக்குடில் சென்று பித்துக்கும்ப் பணத்தை எண்ணி வைத்தான். "அதெய் வாம் வேண்டாம், சார்!" என்று கையைப் பிசைத்தார் ஸ்தலாவி.

"ஓய்! நீர் என்ன தர்மசத்திரம் நடத்து கிறீரா? அக்கலு தான்தான் காகக்கு விதியத்தவனு? போசாமல் வாங்கிப் போடும் ஐயா!"

"கவறும். அதுக்கில்ல. இன்னும் ஒரு மாசத்துக்கு முன்னால் நீங்க இப்பே வத் திருத்து இத்தனை ஸ்பர்தஸ்தும் பண்ணி யிருந்தால் ஒரு வேலை நானும் பிழைச்சினை யிருப்பேன். இது நோரட்டிலும் பிழைச்சினை யிருக்கும். ஆனால் தேத்திக்குத்தான் நங் டத்தை இனி தாக்குப்பிடிக்க முடியாது என்று மஞ்சன் கடிதாக தாக்கல் பண்ணினேன். நமடி. என் ஸைக்க அநேகமா இன்னும் இரண்டு நாள்லே கோர்ட் உத்தரவோடு ஆன் வத் துடும்" என்று கூறி அவனைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தார் நோரட்டில் முதலாளி.

அன்டமர் அப்பாசாமிக்குக்கூட இது அதிர்ச்சியாகத்தான் இருந்தது. - குதம்பன்

உணவம் தொன்றிய நான் முதலே பூகம் பங்கமும் ஏற்பட்டுத்தான் வந்திருக்கின்றன. மனித சரித்திரத்தின் ஆரம்ப காலம் தொடர் அடிநிலை நில நடுக்கங்கள் பரிசேல மான் ஒன்றாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. பூகம்பங்கள் பற்றிய புராணக் கதைகள் அனாதம்.

ஆதிசேஷன் தான் பூமியைத் தன் தலையில் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறான் என்பது கவித்துக்களின் நம்பிக்கை. பாரம் தாங்காமல் ஆதிசேஷன் சில கம்பங்களில் மேல்வ அசைத்து கொண்டிருப்போது பூகம்பம் ஏற்படுவது என்பது.

விசேஷ ஆரவி அரிட்டாட்டில் விஜயாசரீதிராக இவ்வாவிட்டாலும் திக்கரிவிராக நில நடுக்கங்களுக்கான காரணத்தைக் கூற முற்பட்டார். இவற்றையின் ஓங்குகளானது 31 தெருப்பு காற்று ஆடுவதை ஒன்றுடன் ஒன்று

புலம்: கொங்கு நகரம் ஏழாட்ட பூகம்பம் தன் போது ஒரு விசேஷம் காட்டு. விசேஷமும் இருந்து வந்து தனக்கெனவே விட்ட நிலமேறும் கம்பியைக் கவனி பூகம் ஈட்டப்பட்டிருந்த காலம் கட்டுக நிலத்திலும் பகையுள், படம் சிறிதும் வேறியிருந்திருப்பதையும் காணலாம்.

* புலம் எடுத்தவர்: சாபின்னன்

அனுப்பியவர்: ஏ. முரளிதாசு

★ சமீபத்தில் கொங்கு நகரிலும், சில நாட்களுக்குமுன் விசேஷிலும் ஏற்பட்ட நில நடுக்கங்களை வாரும் மறுத்திருக்க முடியாது. எனினும், சரித்திரத்தில் இடம் பெறும் சில பெரிய பூகம்பங்களைப் பார்த்துக்கொள்ள இவை இயற்கையின் சிறந்தமம். சிறு விசேஷாட்டு என்னே தோன்றும்.

உறவாடும்போது பூமியினுள்ளே இருக்கும் வேந்திடங்களுக்குள் காற்றோ வார்பிலை யுத்த விடுவது என்றும் அது மீண்டும் வெளிவராத முயற்சி போது நில நடுக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன என்றும் கூறுவர். பூகம்பம் ஏற்படுவது மிகவும் புறக்கணாக இருக்கும் என்ற அவரது கூற்று விஜயாசரீதிரிய சரிவாக இன்னாவிடும் பூகம்பத்துக்கு முன்னரும் சூழ்நிலையில் சில மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பது மட்டும் உண்மை. இக்க மாறுதல்களை மீள்கள் உணர்வின்மூலம் கடலின் மேல் மட்டத்திலிருந்து ஆழத்துக்கு விளரவின்றன. தாய்களும் பூமியினுள் விபரீதம் நிகழப் போவதை முன்கூட்டியே உணர்ந்து விடுவது மான முறையில் நடந்து கொண்டதன்றோ.

நில நடுக்கங்களில் பல ரகங்கள் உண்டு. கொங்கு நகரில் சமீபத்தில் ஏற்பட்டது ஒரு விதம். எரிமலை வெடிப்பதுடன் ஏற்படும்

நீண்டநிலம் நிற்கும்
நில நடுக்கங்கள்

பூசம்பப் பெருகு விதம், விவிலியம் அல்லாமல் இத்தகைய நில நடுக்கம் ஏற்பட்டுத் தூத்துக்குள்காணாய்களைப் பரிவாங்கி விட்டது.

நிய அதிர்ச்சியை அங்கிலும் கருவிக் குளியோவிராய் என்பது பெயர், மிகையாததால் இயங்குவது. இத்தகை கருவி ஒவ்வொரு பூசம்பத்தையும் அது எங்கு ஏற்பட்டாலும், ஏற்பட்ட இடம், அகல் தன்மை, விவிலிய அவிவரத்தை ஒரு வரைபடமாகக் கற்று விடுவது. ஆனால் இக்கருவி பூசம்பப் பெருகு போகிறது நமக்கட்டியே கண்டித்து செய்தல் வரது.

பூசம்பத்தின் காரணம் என்ன? பூமியின் அடிவாரத்தில் உருவாகும் ஒரு சக்தி அங்கு உள்ள பாண்டுகளை அசைக்க முற்படுவதால் ஏற்படுகிறது. அப்பாண்டுகள் இச்சக்தியை எதிர்த்துவிடும். அச்சத்து கொடுக்காமல் இத்தகை முயற்சியின்றி, இத்தகை போராட்டத்துக்கிடையில் நில நடுக்கம் ஏற்படுகிறது. அந்த அரிச்சுவை அளவிடவும் முடியிறது. பூமியின் மேல் மட்டமும் கிடுகிடுத்துப் போகாதும் உயிர்களுக்கும் சேதமாவின்றும்.

சராசரியாக ஓர் ஆண்டில் உலகில் ஒரு மிகப் பெரிய பூசம்பம், பத்து பெரிய நில நடுக்கங்கள் ஓராயிரம் சேதம் விளைவிக்கும் நில அதிர்ச்சிகள் ஆயிரக்கணக்கின்றும் உள்ள கணக்கிட்டிருக்கின்றன. இவை கணித ஒரு மட்டம் அதிர்ச்சிகளை அமை மிகச் சிறியவைவராக இருப்பதால் நாம் கணராமமே விட்டு விடுகிறோம். ஆனால் நில அதிர்ச்சிகள் அங்குள்ள விவிலியோவிராய் கருவிகள் இவற்றையும் பதிவு செய்கின்றன. மேலே குறிப்பிட்ட மிகப் பெரிய பூசம்பம், மற்ற எல்லா பூசம்பங்களும் சேர்த்து விவிலிக்ககூடிய சேதத்தையே அடிப்படையாக உயிர்களுக்கும், உடைமையாளர்களுக்கும் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியது.

விநாயகம் பூசம்பம் பருதி என்று பூமியின் சில இடங்களாக குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதற்கும் மற்ற இடங்களில் பூசம்பங்கள் சிறுதான் என்று அர்த்தமல்ல. எனினும், தொண்டாறு சாதனை நிலநடுக்கச் சக்திகள் விநாயகிகள் குறிப்பிடும் இத்தகை குறிப்பிட்ட பகுதிகளிலேயே உள்ளன என்பதால், இத்தகைய பகுதிகளைத் துக்காக்குவதற்கு "பெய்ட்" அணிவித்தாற்போல் ஒரு பகுதி அளவிடிக் கொடுக்கிறது. மற்றொரு "பெய்ட்" மத்திய தரைக் கடலை அண்டித்துக் கொண்டு ஆவியாகக் குறுக்கே செல்கிறது.

நில நடுக்கங்கள் பூமி மட்டத்துக்குச் சற்று மேல் ஏற்படலாம். ஆய்வு பூமி மட்டத்துக்கு நான்கு மைல் மேல் அதன் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

சில பயங்கர பூசம்பங்களில் பாண்டுகள் அருகி் போலக் கொட்டும். கட்டடங்களுக்கும் மக்களுக்கும் அழிக்கும். பூசம்பங்கள் பல இடங்களில் இருப்பிப்பென்று தீவிரத்திற் கொள்ளச் செய்யும்.

1908ல் ஸான் பிரான்சிஸ்கோவில் ஏற்பட்ட நில நடுக்கத்தில் நேர்த்த நஷ்டம் இருபது மில்லன் டாலர்களாகும். ஆனால் அந்த நேரத்தில் தீயிதம் ஏற்பட்ட நஷ்டம் தானாறு மில்லன் டாலர்கள்!

இந்த மேல் 1923ல் போரோநோவா தும், போக்கியோவிலும் நேர்த்த பூசம்பங்களில் போது தொண்டாறு நேர்த்து சாதனை நஷ்டம் தீவிரத்தி் எரித்ததாலேயே ஏற்பட்டது. போக்கியோ நார் பலமான பூசம்பம் ஏற்பட்ட இடத்திலிருந்து ஸம்பத் அமைத் தொவனில் இருந்தது. இருப்பினும் கட நூற்பத்தி எட்டு மணி நேரத்துக்குள் அந்தகில் மொத்தம் இருநூறு தனித் தனி இடங்களில் தீயிடுகின்ற கொண்டது!

கொண்ட நகரில் திவருக்கம் ஏற்பட்ட போது உறும் ஷலிதம் நன்றி கொடுப்பது போன்ற ஒன்றையும் கெட்டன. இவை பூமியில் ஏற்படும் சாண்டுகளால் காற்றுப் பாதிக்கப்படும் போது ஏற்படுகின்றன. விவிலியோவிராய் கருவி இரண்டிற்கு அதிர்ச்சிகளைப் பதிவு செய்தது. ஒன்று கருவியை சக்தி; மற்றொன்று கருவியைப் போடுகின்ற சக்தி.

உலக சரித்திரத்தில் இப்ப் பெரும் பெரிய நில நடுக்கங்களில் இப்போதில் ஏற்பட்ட பூசம்பங்கள் மிஷும் இடம் பெறுகின்றன. 1923ல் விவிலியில் ஏற்பட்ட பூசம்பம் 85,000 மக்களால் பலி கால்கியது. இம் நேரது பெரிய பூசம்பம் 1923ல் அப்போது உச்சகாரர்களின் அதிகத்தில் இத்தகை பனிதிக் தீவுகளில் ஏற்பட்டது. 36,000 மக்கள் உயிரிழந்தனர். நமக்குவது பெரிய பூசம்பம் ஸம்பாஸில் 1921ல் நேர்த்தது. 7,000 மக்கள் பலிதாய் மரணமடைந்தனர். 1927ல் அன்ஸாயில் ஏற்பட்ட பூசம்பம் பதினேழு மட்டத்து ஸம்பதியுயிரும் சதர கையகம் பரப்பாய்க்கும் பரவி இருந்தது. 1902ல் மேற்கத்தியத் தீவுகளில் பூசம்பத் தாக நார்பதாயிரம் மக்கள் மரணமடைந்தனர்.

இன்று விவிலியில் மூன்றுது போகத்தகு மேல் பலி கால்கிய பூசம்பத்தை 1908ல் அங்கு நேர்த்த பூசம்பத்துடன் ஒப்பிடுகும் போது ஒன்றுமேயில்லை என்பதால். 1908ல் விவிலியில் 36,000 மக்கள் இறந்துபட்டனர்.

உலகில் நேர்த்துள்ள மேலு பல பயங்கர பூசம்பங்கள் பலி வாரியுள்ள மக்களின் எண்ணிக்கையைப் பாருங்கள்:

ஆண்டி	தேசம்	மரணமடைந்தோர்
1923	ஸப்பாய்	85,000
1925	இத்தியா (குடெட்டா)	80,000
1925	பதுபிந்தான்	60,000
1929	சிலி	50,000
1939	துருக்கி	1,00,000
1949	கெயுடார்	8,000
1950	அன்ஸாய்	30,000
1951	நியூசிலி	3,000
1954	அல்ஜீரியா	1,600
1956	இரான்	10,000
1957	இரான்	1,000
1960	மொராக்கோ	12,000
1963	புகோல்வாவியா	20,000

- டி. பி. எல்.

வாபஸ் வாங்கு!—கத்தகா—

சென்னைவில் கைதத் தமிழாராய்ச்சிக் குகத்தரங்கு நடத்து கொண்டிருக்கிறது. மேலையில் தின்று பேசிக் கொண்டிருக்கும் திரு. க. சத்தானம் அவர்கள் 'தமிழ் வெந்நீர்வர்கள்' என்ற பதத்தை உபயோகப்படுத்தி விட்டார். உடனே திரு. சிவசுப்பிராமணியார் எழுந்து, "அத்திப் பதத்தை வாபஸ் வாங்குங்கள்" என்று சொல்லார். முதலில் வாபஸ் வாங்க மறுத்த திரு. சத்தானம், பிறகு கூட்டத்தில் குழப்பம் ஏற்பட வேண்டாம் என்று கருதி வாபஸ் வாங்கினார்.

இந்தச் சேதிமேல், கூட்டத்துக்குச் சென்ற வர்கள் சொல்லக் கேட்ட எனக்கு நான் திரு. சத்தானமாக இருத்திருந்தால் என்ன செய்திருப்பேன் என்று எண்ணியபோது இதேன். எனக்கும் திரு. சிவசுப்பிராமணியாரும் பிச்சுறு மாறு வாக்குவாதம் நடத்தினோரும்.

நான்: நான் வாபஸ் வாங்குவது இதுக்கட்டும், முதலில் நீங்கள் வாபஸ் வாங்குங்கள்.

அவர்: நான் எத்தனை? வாபஸ் வாங்க வேண்டும்? எதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும்? நான்: 'தமிழ் வெந்நீர்வர்கள்' என்ற பதத்தை வாபஸ் வாங்குங்கள்" என்று சொன்னிடம் கூறுகிறபோதே வேண்டாம் தமிழ் வெந்நீர்வர்கள் என்ற பதத்தை உபயோகித்தேன். ஆகவே, அதை முதலில் வாபஸ் வாங்குங்கள்.

அவர்: நீங்கள் சொன்னதாக நான் குறிப்பிட்டேன ஒழிய நான் முதலில் அந்தப் பதத்தை உபயோகிக்கவில்லை.

நான்: அப்படியானால், நான் தடவை யாகச் சொன்னதான் தவறு. இரண்டாம் தடவையாகச் சொன்னால் தவறு இல்லை. அது இருக்கட்டும், நான் துரிதச் சொல் களைத்தான் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று

சொல்லும் நீங்கள் 'வாபஸ்' என்றிரு உருதச் சொல்லி எப்படி உபயோகிக்கலாம்? அதை முதலில் வாபஸ் வாங்குங்கள்."

அவர்: நீங்கள் இப்போ நுது வாபஸ் என்கிற உருதச் சொல்லை உபயோகித்தீர் களை அதை வாபஸ் வாங்குங்கள்.

நான்: சற்று முன்னர் தானே ஒப்புக் கொண்டீர்கள். முதல் தடவையாகச் சொன்னால் தவறு. இரண்டாம் தடவையாகச் சொன்னால் தவறு இல்லை வேண்டு. வாபஸ் என்கிற சொல்லுக்கு முதல் தடவையாகச் சொன்

னது நீங்கள்தான். ஆகவே, நீங்கள்தான் வாபஸ் வாங்க வேண்டும்.

அவர்: நீங்கள்தான் வாபஸ் வாங்க வேண்டும்....

இதற்குக் கூட்டத்தினர்: "நீ வாபஸ் வாங்கு". "நீ வாபஸ் வாங்கு" என்று எவ்வளவு இருவரையும் பார்த்துக் கத்த ஆரம்பித்து விடுவார்கள். கடைமையில் வாபஸ் என்்கிற வார்த்தை தமிழிலிருந்து உருதுக்குச் சென்று அங்கு உருதுவிலிருந்து தமிழுக்கு வந்ததா என்று தீர்மானிக்க ஒரு நேரம் சிவசுப்பிராமணியாரும் என்றும் அதில் தாமதம், இராமணியாரும் அங்கம் வகிக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானமாகும்.

அவர்: திரு. சத்தானம் நினைவற்றவரே இக்கண் சமர்த்தியமாகச் சொல்கிறாய். முதலில் வாபஸ் வாங்க மறுத்து, பிறகு திரு. சிவசுப்பிராமணியார் நாம் கூட்டத்திலிருந்து வெளியேறுவோம் என்று சொன்ன பிறகு நான் வாபஸ் வாங்கினேரேன்.

வாபஸ் வாங்க அவர் புது இதனை வய்க்கியிருக்க வேண்டும் என்பதுதான் எனக்கு கிளங்கியிருக்க. வாபஸ் வாங்குவது உபயோகம் என்று அவர் நினைத்திருக்க வேண்டும் அத்தரிக்கும் வாயன் வாங்குகிற தவறில்லை என்பதை முதல் நாள்தான் திரு. சரதராஜன் அவர்கள் பெயர்ந்திருந்தார். திரு. தி. டி. நாயுடு அவரை மெதிர வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லி, திரு. சரதராஜன், "நான் தனதுகக் கொடுக்கிறேன். ஆனால் திரு. தி. டி. நாயுடு தவறு என்று கருதினால் நான் ஆரம்ப தடவை வாபஸ் வாங்கத் தவிர" என்று சொல்லார். என்னைப் பொறுத்தவரையில் வாபஸ் வாங்குவதில் ஓர் அலமானும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. நம்மை வாபஸ் வாங்கச்

சொல்லுகிறவர் வாய்மொழி கொண்டு வந்திருக்கும் வரை ஏன், தம் நோக்கத்தை நிறைவேற்றப் பரந்தகாரத்தில் இறங்காத வரையில், நாம் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிவிட்டு, நீங்கள் அதை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுவதைப் போன்ற சமர்த்தியம் கிடையாது என்றுதான் கூறவேண்டும்!

உதாரணமாக, எனக்கு ஒருவரை, பலர் முன்னிலையில் (இந்தக் காரியத்தைப் பலர் முன்னிலையில் செய்வ தித்தான் ஆனதாம் இருக்கிறது) குழு மண்டபம் என்று கூறி, (சரி, வேண்டாம்,

மீடப்பட்டதாகவும் குழு மடைபிடித்து விட்டதையும் என்று துணைமாக இருக்கிறார்கள் என்று கூறியது. இவ்வாறு கூறியதற்கு அப்பிரமாணம் என்ன தெரியவில்லை. மேலடையில் நின்று கொண்டு மேல்மேயத்து வரவர குழு மடைபிடி என்று குறிப்பிட்டுவிட்டால் (தூர் காக்கரிக்காரர்) இந்தக் காரியத்தில் மடைபிடித்து நின்று கொண்டிருப்பார்கள் என்று சொல்லும். அந்த காரியம் புகுத்திமேயத்து நின்று கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படி என்னதான் எனக்கு எப்படித் தெரியும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்! குழப்பத்தினால்தான் பதில் இருக்கிறது என்று எனக்கு இன்று இருப்பதற்குப் பதில்கள்தான் இருக்கின்றன என்று சொல்லும். பரிந்து கொள்வோம் என்று சொல்லிவிடுங்கள். கூடவே, "காபல் காங்கு", "காபல் காங்கு" என்று எல்லாரும் கத்துவார்கள். நான் கூடவே, "அம்மர அம்மர" என்கிறார்கள் என்று கூறியதை வரம்பில் காங்குவிடுங்கள்" என்று கூறுகிறேன். இதற்கு மடைபிடி என்று கவனம், "குழு" என்பதற்கு அடைகொழியைச் சேர்த்ததாகக் கூண்டாண்டு காங்குதற்குப் பார்த்திருக்கிறார்கள்!

வாபஸ் ஈரங்குவதால் நாம் செல்லாதிருந்த காரியம் ஒன்றும் தடைப்படுவதில்லை. யாரி யானதும் பற்றி நம்முடைய உண்மை யான அபிப்பிராயத்தை வெளிப்பட வேண்டியோ அளவு வெளிவிட்டுவிட்டு, பின்னர் அந்த யார்பயல் வாரியத்துவதும் என்னதான்? ஆனால் எனக்குத் தெரிந்து வெகு அறி யுபிகள் இப்படி வெண்ணம் அதுபாட்டுத் கொள்வதில்லை. சொல்வ வேண்டிய எதுவத னதக் கற்றி விடுத்துச் சொல்வ இயுபிகள் தங்கு கற்றுக் கொண்டிருப்பதால், இவர் களை வராம் ஒன்றும் பண்ண லாது.

கனம் உறுப்பினர்: இவ்வாறு பதிலளித்தார். கனம் பேரவையினர், தமிழ்நாடு பிரித்தானியாவிலும் எங்கும் விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகோம். மொட்டையாக. 'தமிழ்நாடு பிரித்தானியாவிலும்' என்று கதிரினும் அது சட்டப்படி குறிதமாகும். ஆனால் அந்த விஷயத்தைப் பின்பற்றுவது உறுதி வராததுக் கொள்ளும் இவ்வாறு என்ற பதிலை வழங்கினார்.

“இன்றுள்ள சூழ்நிலைகளைப் பார்த்தும் போது, உணர்ச்சிவாப்பட்ட சிலர், தமிழ்நாடு பிரிந்து போக வேண்டும் என்று கேட்டும் போது, இதுதானும் அப்படிக்கூறி வந்தவர்களை எதிர்த்து வந்த தான். அவர்கள் மொழியுதில் உண்மையான இனத்தொழிபாவத்தினைத் தோன்றுகிறது என்று எண்ண ஆரம்பித்தான். அதை எப்படித் தவறு என்று சொல்ல முடியும் என்று நான் உங்களை இதைச் சமயத்தில் கேட்டது தவறுகாது என்று நான் இதைக் கிறேன் என்று சொன்னால் அதுதான் நீங்கள் நம்பித்தான் ஆகவேண்டுமே பொழிய, நம்ப மாட்டேன் என்று மறுக்கவே, எதிர்த்தவரை உடனடி என்று பிச்சு பணிவாட்டினும், வணக்கத்துடனும் கேட்டுக் கொள்வீர்கள். (தமிழ்) எவ்வளவு தூரத்துக்கு வளர்ந்து விட்டது பார்த்தீர்களா! எடுத்துக்கொள்வென்பது மட்டும் பயன்படாமைக்குத் தக்கவை மறைக்கவும் பயன்படாதுதான் அந்த மொழி வளர்த்துள்ளது என்று பொருள் என்று யாரோ ஒரு பேசியவர்

தருமபதி கந்தர்வம் ப.வந்தி

ஸ்ரீமதி அம்மா கிருஷ்ணசாமிநாயக்கர் அவர்கள்
 கீழ்க்கண்டிரு எவ்விதத் தொண்டை முடி
 யும் நகுல ரீகருத்தாகப் பாங்கிநி
 தனிப் பிழை ஒன்று ஒதுக்கப்பட்டுள்
 ளது. பாங்கிக் காமாந்தரக்கருத்துக்
 நகுலரீகரின் எழுத்து முயற்சியில்
 பரிதி அளிக்கப்படுகிறது. குருடர்
 கருடன் அவர்களது பாளையங்கோட்டை
 கடிதப் போக்குவரத்து எவ்விதத்
 தொண்டைதொகை. அது மட்டுமல்ல,
 குருடர்கள் பாங்கிக்கு வந்து சேரம்ப
 படராமல் இருக்க. தமர்த் தனி துட்
 டராமல் குருடிகள் கடிதம் எழுதவும்
 சதுக்கை தரப்பட்டுள்ளது !

ஆதாரம்: வெஸ்டர்ஸ் டைரீஸ்
தகவல்: ச. பூதரன்

கோவ்வூர். அத்தம் பேரிலவர் நான்தான் என்று என்ரு குறிப்பிடுவது அடக்கமுடையதாகும் புறம்பானது என்று கருதுகிறேன்.)

ஆகவே, தாம் சொல்ல வேண்டிய கருத்
துக்களை இது போன்று சுதந்திர வளைத்துச்
சொல்லும் தோ ஊக்கியத்திற்குள் லுடி
மையத்து விட்டால், யார் தமைய எயி
வாய்து வாக்கச் சொல்ல முடியும்? அல்லது
யார்தான் தம் மீது கமருந்து தொடர
முடியும் என்று தான் உங்கள் இதழச் சமயத்
தன் பேட்டித் தலருகது என்று தான் நினைக்
கிறேன் என்று சொல்லும், அனாத் நீங்கள்
தம்பத்தால் வேண்டுமென்பதில், தம்ப மான
பேசு என்று மறுக்கவோ, எதிர்க்கவோ...
சரி! ஆகவே! இப்படிச் சுதந்திர
வளைத்துச் சொல்லும் பழக்கம் என்வென்றி
யாமல் எங்கே சுந்து விட்டது என்று
தான் சொல்லும் அனாத் நீங்கள் தம்பத்தி
தான் ஆகவேண்டுமென்பதில், மறுக்கவோ
எதிர்க்கவோ... அட, கடவுளே! விளக்கம்
கொடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் (சுதந்திர வளைப்பா!)

ஆக, தனி நோயை வந்தது என்னவென் றாக, தாம் இம்மாதிரி கறியி வந்ததற்கு யோசக் கருத்துக் கொண்டால் நம்மை "யாபாஸ் வாங்கு" என்று வாரும் கோட்பாட்டார்கள். கட்டடத்தில் வாராவது ஆள் இருந்தாகயதுமே நம்மயக் கோட்பாத்தினு் இந்தக் கறியி வந்தத போதும் எத்தனை பேர் எத்தனை நேரம் கோடிக் கொண்டிருக்க முடியும்?

६४

நீலகண்டன்: என் காலத்திலே கரத்தாவி பாசிரி என் தமையிநிதானே ஓயித்தது. நான் அப்பறம் சர்வகுக்கு விளக்கிச் சொன்னேன். அவன் கொண்டு வந்து வைத்தான்.

நீலா: நீங்க அபிதாடு விட்டிருக்க மாட்டீர்களா? கத்தரிக்காய் எப்படியும் பவிரிடப் படுகிறது. அந்தத் தன்மை சித்தோஷண நீல தேவன் என்பதில் ஆரம்பித்து, உருப்பி ஒட்டப் பற்றிக் கீரணிக் கத்த ஆயிரமேத வெவியப் சாப்பிட வேண்டும் என்பது வரை போய் எட்டியிருப்பீர்களே!

நீலகண்டன்: ஆனால் அந்த எவ்வை வரை போயேன். ஆனால் அப்பறம்தான் அவன் வாகுங்கறதைச் சொன்னான். இதாவி தாட்டியில் பெரிய ஒட்டலுக்குச் சொந்தக்காரனும், உலகத்தின் பல பாகங்களிலிருக்கும் ஒட்டல் களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறானும். கச்சிதமாக பகலத்தினை மாநிரி இரண்டு வாரி சொன்னான். 'உணவுப் பண்டங்கள் விற்றது எங்கள் கடனும். திரைப்படம் அவர்கள் கடனும்' என்றான்!

(வேணுவும் நீலாவும் கைகொட்டிச் சிரிக்கிறார்கள்.)
வேணு: நீலா! அபிதா மின்டர் சாட்டரிக்கடச் சிரிக்கிறார். அப்பா தோக் ஆவர் காதிக்கட விழுந்து விட்டது.

நீலகண்டன்: சாட்டரிஜி?... (திரும்பி எழி) வராதாங்கயப் பாரித்துக் கரம் கப்பி விட்டுத் தணிந்த குரலில் நீலா! இந்த ஆசாமிதான் காகியிலே எங்கடப் பேசிக் கொண்டு பல சண்டாண்டுக்கு வந்தவரா! புத்தகங்களுக்கு குத்தகைக்காரரி! இவ்வரை மறந்துட்டு நான் முழிச்சிருக்கேன்!

(சாமாணத்த சாட்டரிஜி வருகிறார்.)

நீலகண்டன் (ஆவியைத்திழி): வாகியோ! வாகியோ! மின்டர் சாட்டரிஜி! உட்காருங்கோ.

(ஹம்பது வலகத் எட்டிய சாட்டரிஜி இன்னும் தமிழ் பேசக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர் பேச மெல்லாக ஆக்கித்தான் மூலம் தான். அவருடன் பேசும்போது மற்றவர்களும் ஆக்கித்தான் தான் பேசுகிறார்கள்.)

சாட்டரிஜி: நீங்கள் ஏதோ தாமாணாகப் பேசிக் கொண்டு இருக்கீர்கள் போகிறுத்ததே! நானும் பங்கு பெறலாமா?

வேணு: பேசுகா... உச்சரிப்பு விஷயம்! சிறு மொழிகளைப் பேசும்போது ஏதற்கும் ஒளிபெறங்கள்...

சாட்டரிஜி: ஓ! ஹூ!... எனக்கும் தமிழ் பேச வேண்டும் என்ற ஆசைதான். ஆனால் உச்சரிப்புக் கொணாது வந்து விடுமோ என்று பயப்பட்டுச் சும்மா இருக்கிறேன்.

நீலா: நீங்க பயப்படவே வேண்டாம். கைதவமாக எங்க ஒட்டப் பேச ஆரம்பித்து விடுங்கள். நாங்கள் அவ்வப்போது திருத்திக் கொடுக்கிறோம். அதேபோல...

நீலகண்டன்: நாங்களும் உங்களுடன் வரக்கூட மொழியில் பேசக் கற்றுக்கொள்ளலாமல்லவா?...

சாட்டரிஜி: கரெக்ட்!... வங்காளத்துக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் இடையே வாழ்க்கை முறைவியோ உலாசாரத்தியோ, கை உணர்ச்சியோ அதிக வித்தியாசமில்லை...

வேணு: இரண்டு பேரும் கொஞ்சம் கவலாகிவிட்டார்கள்!

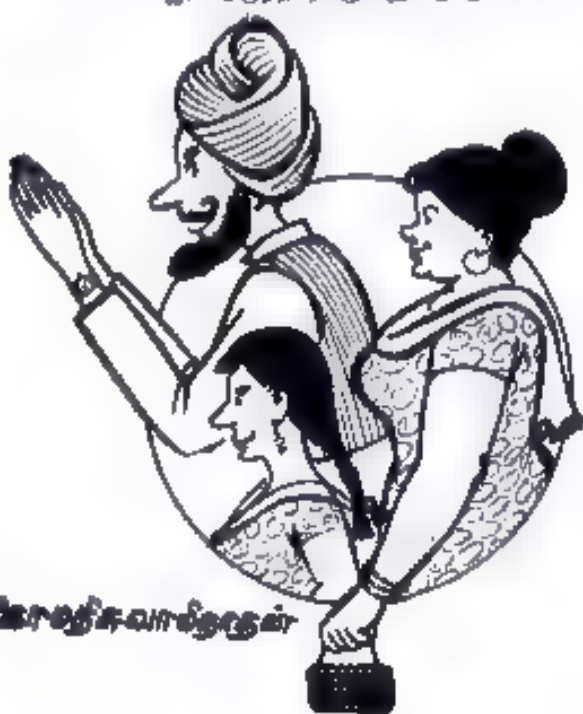
(மாயுப் பழகம் வந்தாக வரும் கண்ணாண் இவர் கண் பார்த்து நினைக்கிறார். சிறு கரம் கப்பி நீலகண்டன் தோக்கி வருகிறார். கண்ணாணும் ஆக்கித்தந்தான் பேசுகிறார். ஆனால் அவருக்கும் சில தமிழ் வார்த்தைகள் தெரியும்.)
கண்யாவா! (உட்கார்ந்துகொண்டு): சாட்டரிஜி! சேன்கியமா?

நீலா: நீங்கள் அவருக்குத் தனியாக ஒரு தீ போடவேண்டாம். பெயர்செய்யே இருக்கிறது.

நீலகண்டன்: நண்பர்களே, இந்த யோசனைக்கு முதலில் நடி புருத்தவன் என்ற முறையில், நான் ஏன் உங்களை என்னுடன் ஒரு விருந்துச் சாப்பாட்டுக்கு அழைக்கக் கூடாது? சாட்டரிஜி: நல்ல யோசனை. வரவேற்கிறேன். எழுதியிருக்கும் பகுதிக்கும் நண்பர்கள் வாராவது குடிவரட்டுமே. அதுவரை ஒத்திப்போடலாமல்லவா?... என் நண்பர் இருக்கிற வர முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

வேணு (தனியாக நீலாவிடம், அந்த 'தமிழ்' விஷயமாக அப்பாணை முடுக்கிவிட்டு, கண்யாவா: அப்படியா மின்டர் சாட்டரிஜி என் உறவுக்காரருக்காக நான் சிபாரிசு செய்கிறுக்கிறேன்!)

(கண்யாவி இரண்டு டாகக்கன் வந்து நித்தித்தன. முதல் டாகக்கிவிருந்து பஸ்திதம் சிங்கம், இரண்டு குழந்தைகளும் இரங்குகிறார்கள். சின்

கொஞ்சுவார்த்துள்

பாரதிய வித்யா பவன்

முப்பதாவது ஆண்டு விழா

ஒரு வேண்டுகோள்

பாரதிய வித்யா பவனத்துக்கு இது ஸ்பீட தாலது ஆண்டு.

சிறிய அளவில் ஆரம்பித்த இந்தப் பவனம் இப்போது அகில உலக இயக்கமான வளர்ந்து விட்டது. சத்தியம், சிவம், சத்திரம் (வாய்மை அன்பு, அறநாடு) இரக்க ஸ்பந்தம் அம்சங்களைப் பிரதானமாகக் கொண்ட சுவீரத்து தர்மத்துக்குப் புத்துயிர் அளித்து நாடு முழுவதிலும் இளைஞர் பரம்பரை பணிவையே மேற்கொண்டு இயங்கி வருகிறது இது. பல யுகங்களாக வந்துள்ள நமது பாரத தரிசத்தில் தத்துவமாகிய சிரத்தை, நம்புபொருக்கம், அமைதி பவனம் ஆகியவற்றை உலகமெங்கும் பரவச் செய்யும் உயர் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது பாரதிய வித்யா பவனம்.

வாழ்வுரைப் பெருமை வாய்ந்த நமது பன்னியூட்டி, சமயம்-கலாசாரம் ஆகியவற்றால் நன்கு இயக்கப்பட்டு வலுப்பெற்றுள்ளது. ஆக்கமும், ஆற்றலும், ஆதிம சக்திரும் புரணமாகப் பெற்ற ஆதிச புருஷர்களான நாமசி, கிருஷ்ணர், விசுவகர், வைசம்பாயனர், கௌதம புத்தர், வசித்தமகன் மதுராயிரர் போன்ற சரித்திர கால மகாவுகளும், நமது காலத்தைச் சேர்ந்த ராமகிருஷ்ணர், அரவிந்தர், மகாத்மா காந்தி போன்ற பலரும் ஜாதி, மதம், இனம் போன்ற வேற்றுமைகளைக் கடந்த மற்றும பல பெரிபோர்களும், நமக்கு வழிகாட்டிகளாக இருந்துள்ளனர். அவர்கள் ஐக்கிய பொன்மொழிகள் - வேலுவிருப் பியும் கருத்து நன்றே. சிறுதயத்தின் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, உள்ளத்தில் ஒரே மொழியை அவர்கள் பேசினார்கள். மக்க விடையே அவர்களுடைய வாழ்ந்ததைக்கு அதுவும் மகத்தான் வரவேற்பு கிடைத்தது. நாடெங்கிலும் மக்கள் அவர்களை மதித்துப் போற்றினர்.

கடந்த கால சாதனைகள்

சென்ற முப்பதாண்டு காலத்தில் விஞ்ஞான வளர்ச்சி வேகத்தில் உலகம் தூள்

தாளாகச் சென்று போகக் கூடிய நிலையில், இந்திய கலாசாரத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை உறுதியாக நிலைநாட்ட இப்பவனம் விடாமறாதுவெடல் செயல் புடுகிறது. அவற்றுக்குப் புத்துருவம் கொடுத்து நவீன சூழ்நிலைகளுக்கு அவற்றைப் பொருத்தி, இக்கால மக்களிடையே நிலைக்கச் செய்ய முயன்று வருகிறது. தனது 30 கிராமம், 18 இந்திய வெளி நாட்டுக் கெந்திரங்கள், 500 நிபுணர்களில் 50,000 பேர்களுக்கு நடைபெறும் பயிற்சிக்ருத, பகவத்கீதத் பிரசாரப் பரீன்குகள், கமாரி சீடலாசம் பிரதிகள் விநியையாடியுள்ள 500 உயர்ந்த நூல்கள், இந்தியர்களில் கலாசாரமும் வரலாறும் என்ற பதினொரு பருதிகளைக் கொண்ட மகத்தாவ நூல் தொகுப்பு, வெவ்வேறு இந்திய மொழிகளில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் எட்டு சஞ்சிகைகள், அடிவாய்போது மேற்கொள்ளப்படும் பயிற்சிக்ருதவிசால் புனித சாத வாத்நிறைகள், கல்குயி நாடகப் போட்டிகள், நடனங்கள், இயல்வசக குழுக்கள் - ஆகிய பல்வேறு வழிகளில் தனது இலட்சியங்களைப் பரப்பி வருகிறது பாரதிய வித்யா பவனம்.

இந்தியாவின் தேவிய வாழ்வில் உள்ள எல்லாத் துறைகளையும் கொடும் ஓர் அகில இந்திய தேவிய நினைவம்மான் இது. இந்தியாவின் ஆன்மீக, தாரமீக, கலாசார ஒற்றுமைக் காகவும், இந்தியா பிளவுபடாமல் இளைந்து திகழத் துணை புரியும் ஸ்தாபனமாகவும் விளங்குகிறது. தீவ சக்திகளில் வேகத்தைத் தடுத்தும் மக்கள் வாழ்க்கையில் இமக்கிய, கலாசாரப் புது ரத்தத்தைப் பாய்ச்சியும், இந்தியா முழுதும் பரவிப் பெருகிக் கொண்டே போகும் பவன் குடும்பத்தினரை இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் ஏராளமாகப் பெருக்கிக் கொண்டுள்ளது.

இமையபித்தும் கடந்த கால சாதனை சாதனைகள், எதிர்வரத்தில் செயல் வேண்டியது மையோம் முன்னே திற்திறது, அதைச் செய்து முடிக்க வேண்டியதில் தாமதம்

12. பம்பாயில் குடியிருக்க விரும்பு உள்ளவர்களுக்கு உதவியளிப்பது.

13. பம்பாய், அந்தோரி கடற்கரைப் பகுதியில், உடற்பயிற்சி போன்ற இயற்கை மூலையில் கிடைக்கக்கூடிய விடுதி ஒன்றைத் தொடங்குவது.

14. ஆயுர்வேத மூலிகைகளைப் பயிராக்கி நாட்டுக்கொள்வாரும் கிடைக்கச் செய்ய அந்தோரி பகுதியுள்ள 'பொடாங்கி'த் தோட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்தல்.

15. பவனாபுரம் தக்கோரா பள்ளியைப் வளப்படுத்தி, அங்கே ஒரு விவசாயப் பள்ளியைத் தொடங்குவது.

16. இந்தியச் செய்திகள் உலகெங்கும் வரவும் இந்திய மக்களிடையே பரப்ப உதவியாக உள்நாடு பவன் இண்டர்நேஷனல் பள்ளியை விவரித்தல்.

உங்கள் மேலான ஆதரவு தேவை

இந்தத் திட்டங்களை செயல்படுத்த நிறைவேற்றி வைக்க மேல்மேலும் அங்கத்தினர் கூடும். தண்பரங்கூடம் ஆதரவாளர்களும், ஊழியர்களும் - எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, நிதியும் தேவை. ஆகவே, முப்பதாவது ஆண்டு விழாவையொட்டி முப்பது லட்சம் ரூபாய் நிதி திரட்ட பவன் விதாபனம் முன்வந்திருக்கிறது. இந்தத் தொகையைத் திரட்ட பவன் விதாபனம் சீர்தரண்புரம் முனிசிபல் மேற்கொண்டுள்ளது :

1. மேலும் முத்திரை ஆயுட்கால உறுப்பினர்களைச் சேர்த்தல். ஆயுட்கால உறுப்பினர் செலுத்த வேண்டியது - ரூபாய் 1000-00.

2. ஆண்டுக்கு ரூ. பதினாறு லட்சமாகவும், பிரவேசக் கட்டணம் ஒன்று ரூபாயும் ஆக, சுமார் 30,000 அங்கத்தினர்களைத் தான் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்தல்.

3. தற்போது எதிர்த்து நின்றபடியுடன் பவனாபுரம் வெளிவிடாகம் 3000 செட்டு புத்தகங்களை 80 புத்தகங்களைக் கொண்ட செட்டு ஒன்றை தரது ரூபாய்க்கு விற்பனைத்தல்.

4. பவனின் முப்பதாவது ஆண்டு விழா மலரில் 300 முழுப் பக்க விளம்பரம் சேலித்தல் (முழுப் பக்கத்துக்கான - விளம்பரக் கட்டணம் 3000 ரூபாய். அரைப் பக்கத்துக்கு ரூ. 1200.)

5. 'தாராட்சி மன்றங்கள், மாதிரி அரசுகள், மத்திய அரசு - ஆலோசனையுடன் நங்கொடைபாகக் கிடைக்கக்கூடியவை.

6. தனி நபர்கள் தரும் தங்கொடைகள், விதாபனங்கள், சங்கங்கள், குழுக்கள், வர்த்தகச் சங்கங்கள் போன்றவை அளிக்கும் தங்கொடைகள்.

பவனத்துக்குக் கொடுக்கப்படும் இந்தத் தங்கொடைகளுக்கெல்லாம் வருமானவரிச் சலுகைகள் உண்டு.

பவனத்தின் மகத்தான இயல்புகளைப் பூர்த்தி செய்க உதவுவதன் மூலம் பாரத நாட்டின் பழம் பெருமைக்கு ஏற்றமும், புதிய வரலாறு படைக்க உட்காரும் நீங்கள் அளிக்க விரும்பு. இந்தப் பணியில் செய்தவற்றை உறுதிப்பாடவும், செய்ய வேண்டியவற்றைச் சீரும் சிறப்புமாகச் செய்து முடிக்கவும் உங்கள் ஆதரவைப் பவன் கோருகிறது.

பவனுக்கு ஆதரவு தந்து உற்சாகம் அளித்து வரும் ஒவ்வொருவருக்கும் பவன் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறது. அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களையும் பவனின் வளர்ச்சிக்கு உதவி கொடுக்க இருப்பவர்கள்.

பவனின் ஊழியர்களின் முக்கியமான எம்ப் ஸல்மான அமைந்துள்ள இந்த ஆண்டில், அகஸ்டுமாதம் எதிர்காலத் திட்டங்களைப் பூர்த்தி செய்க எல்லாருக்கிடய தாராளமான உதவியைத் தயங்காது அளிக்க வேண்டுமெனும்.

எஸ். ராதாபிரகாசன்

சி. ராஜகோபாலசுந்தரி

ஜி. வி. சி.ரி

ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண்

எஸ். கே. பாட்டில்

கே. எம். முகஷி

எச். வி. இவேதிரா

எஸ். நிஜலிங்கப்பா

விவாவிதி முகஷி

நீங்கள் செய்யக்கூடிய உதவி

நீங்கள் இந்தாட்டவரானாலும் வெளி நாட்டினரானாலும், தொன்றுதொட்டு வந்துள்ள பாரதியைப் பண்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்களான, சிறந்த, நல்லொழுக்கம், சமர்ப்பணம் ஆகிய இம்மூன்றிலும் நம் பிச்சைகளுள்ளவர்களாகவும், பாரதிய விதயா

பயனில் சேர வார்த்தைகள் என உத்தரவு
விட்டனர் அமைச்சர்களும். நீங்கள் பவனா-
தன் கீழ்க்கண்ட வகைகளில் உதவி புரிவதாம்:

அங்கத்தினராதல்

நூறு ரூபாயோ, ஐம்பது பவுண்டு
அவ்வது 150 அமெரிக்க டாலரோ செலுத்
திப் பவனின் ஆயுள் அங்கத்தினராகச் சேர
லாம். ஆயுள் அங்கத்தினர்களுடைய உரிமை
கொண்டன :

1. ஆயுள் காலத்துக்கு ஆயுளை சஞ்சிகை
யான "பவன் சஞ்சிகை" அங்கத்து
ருவராத் தி மொழி சஞ்சிகையான
"ஸ்கிரிப்பனம்" இவற்றில் ஒன்றை
இலவசமாகப் பெறலாம். இச்சஞ்சிகை
பல பிரமுகர்களின் வாழ்க்கை, இளம்
வயம், கொச்சாரம் ஆகியவற்றை
விளக்குவது.
2. ஒத்தகலையே பிரகரமாகவும், இனிப் பிர
சுரிக்கவிருக்கும் நூல்களையும் விநியோகம்
35 சதம் தள்ளுபடி செய்து பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.
3. 55000 நூல்கள் அடங்கிய பவன்
தலைமை கதாபாச புத்தகங்களுக்கும்
அதன் கெற்றிர கதாபாசங்களுக்கும்
நூல் நிதியங்களுக்கும் தாராளமாகச்
சென்று பவன்பெறுதல்.
4. பவன் விடுதிவளில் தங்குவதற்கு முன்
உரிமை. தங்கும் வசதியில்லாத கெற்றிரக்
களில் இவற்றை அமைத்துக் குறைந்த
வாடகையில் விட உத்தேசித்துள்ளது.
5. பாரதிய வித்யாபவன் நிஷேதிகள்
எல்லாவற்றுக்கும் இலவச அனுமதி.

தமிழ் அங்கத்தினர்களாக ரூ. 20 செலுத்தி
(தாமதவுக் கட்டணம் ஒத்து ரூபாயும்,
ஆண்டுச் சந்தா பதிலித்து ரூபாயாக) கீழ்க்கண்ட உரிமைகளில் அங்கத்தினராக இருக்
கும் வகையில் பெறலாம்:

1. பவன் சஞ்சிகையை இலவசமாகப்
பெறுதல்.
2. பவன் பிரகரங்களில் விநியோகம் 35 சதம்
தள்ளுபடி பெறுதல்.
3. அத்தத்தக் கெற்றிரங்களில் தடைபெறும்
நிஷேதிகளுக்கு இலவச அனுமதி.
4. முப்பதாண்டு பூர்த்தியை அனுசரித்துப்
பவன் கலாசாலை நூல்களுக்கு விநியோக
விசேஷத் தள்ளுபடி.

முப்பதாண்டு பூர்த்தி விழாவையொட்டி
1968 ஜனவரி 31 வரை பவன் புத்தகங்களில்
நிஷேதம் விரும்பும் எந்த எண்பது புத்தகங்கள்
அடங்கிய செட் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதம்

குறைந்த விலைக்குக் கொடுப்போம். இது
சாதாரண வித்யா விநியோக பாதி விநியோக
யாகும். எண்பது புத்தகங்களுக்கு மேல்
வாங்குபவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை உண்டு.

1951ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட
பவன் நூல் நிதியக் கண்துரி, நாட்டியபெயர்
இத்துறையில் முன்னமையானது. பாரதிய
கலாசாரத்தில் ஆழ்ந்த கருத்துக்களை உலக
னுக்கு அளித்த கருந்த நூல்களைத் தயாரித்
தும் பவனியை இது மேற்கொண்டுள்ளது.
இதுவரை 150 புத்தகங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டு
இருப்பது கட்டாயம் பிரதிகள் உலகெங்கிலும்
விநியோகப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகங்கள் நிலவத்
தின் ஆசிரியர்கள், மகாத்மாவாந்தி, வினோபா
பாவே, டி. ராஜகோபாலாச்சாரி, ஸார் டி.பி.
ராமச்சந்திரன் அய்யர், ராதா குமார் முகர்ஜி,
கே. எம். பவன்கள், ஸ்ரீ பிரகாசா,
ஜான்சேவி. கெய்லாவித், இளவரசர்,
எ. கொரோலித், ஜார்ஜ் பிபிஷர் முதலிய
அறிஞர்கள், பல நூல்கள் பிரதிக், கம்பனியின்
ஜெர்மன், ருமேனிய மொழிகளில் மொழி
பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தங்கொடைகள்

நீங்கொடைகள் மிகவும் விரும்பி வர
கொடுப்பதற்குள்ளன. பவனாடைய பல
தூதர்ப் பவன்களுக்கு தங்கொடைகள்தாம்
பெரிதும் உதவுகின்றன.

உங்களுக்கு விருப்பமிருந்தால் பவன்
கட்டுப்பாட்டின் பிரதீதியை அங்கங்களுக்காக
கெய்து குறிப்பிட்ட தங்கொடைகளை வழங்க
லாம்.

குறிப்பிட்ட கதாபாசங்களின் பெயர்
களைக்கட தங்கொடையாளர்களின் அங்கத்து
அவர்களுடைய வாரிசுகளின் பெயர்களுடன்
இணைத்து அமைக்கப்படும் சாத்தியமும்
உண்டு.

விசேஷப் பரிசளி அளிக்குகாது ஆன்
டுக்கு ரூ. 1000 வீதம் ஒவ்வொரு வித்யார்த்
திக் ரூ. 10000 தங்கொடைகளிக்கலாம்.
பவனுக்கு அளிக்கும்படி தங்கொடைகளுக்குக்
கெய்தலாம் வசுமான வரிச் சலுகை உண்டு.

வினாம்பரம்

முப்பதாண்டு ஆண்டு சம்பந்தமாக
கெய்விட்டபடிமும் விசேஷ மலரில் வினாம்பரம்
செய்ய நீங்கள் முன்வரலாம்.

இதில் பல அரிய கட்டுரைகளும் கருத்துக்
களும் அடங்கியுள்ளன. பல அறிஞர்களால்
எழுதப்பட்டவை.

வினாம்பர விநியோகம்: முழுப்பக்கம் ரூ. 3000
அரைப்பக்கம் ரூ. 1100

"கெய்ததர்களின் கெய்தம் தற்பணி
கெய்தத் கெய்விடுவதற்கே!"

கேசு குப்பெற்ற பண்ணை

அம்மு கேசு
பேசிய பத்திரிகை
எய்த திறந்தபோது,
ஓர் அதிர்ச்சி ஏற்
பட்டது!

ஆம், அவருக்கு ராஜ்யரப்பி, "பத்ம பிரபாகர்" என்று புது விருது அளித்திருப்பதாகப் பார்த்தவுடன் அவருக்கு ஏற்பட்ட விப்படி கொஞ்ச நஞ்சுமேல்.

சதராஸ் (சதுரங்கப் பட்டணம்) சர்வகலாசாஸியில் சர்வகலாநாண தலைமைக் குமான் தாவுக்கு இப்படியொரு பட்டம் கிடைப்பது எவ்வளவு நம்பக்கூடிய விஷயமாகவோ இருக்கிறது!

இந்த விப்படி அவருக்கு மட்டுமல்ல, பல்கலைக் கழகத்தின் பிரபல பேராசிரியர்கள், ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள், துணை வேந்தர் - இப்படி எத்தனையோ பேர்கள் இருக்க, அச்சர்வகலாசாஸியில் பட்டம் பெறுபவர்களைச் சந்தாட்சிப் பத்திரம் எழுதித் தரும் சர்வபிரகட இயக்காளிகள் தலைமை குமான்தாவுக்கு இப்பட்டம் கிடைத்திருக்கிறது என்பதில் உணர்வோடு விப்படியும் அதிர்ச்சியிலும் ஆழ்ந்து விட்டது!

சிறிது நேரத்தில் பேசிக்கொே, விப்படி நீங்கி மழிச்சி போன்றத் தொடங்கியது. மற்ருேரு பக்கம் தானன்றி வேறு யாராவது இருக்குமோ இந்த விருதுக்கு உரிமையர் என்று ஒரு கணம் சந்தேகம் எழுந்தது. ஆனால் சதராஸ் சர்வகலாசாஸியில் சர்வபிரகட இலாக்காளிகள் தலைமைக் குமான்தா இரு கேசுபெளசியில் அருமையான நாட்டுப் பணியைப் பாராட்டி இப்பது விருது கொடுத்திருப்பதாக அவ்வளவு எழுதியிருக்கிறது? ஆகவே, தன்னிச்சை தவிர வேறு யாருமல்ல என்பது இரு கேசுபெளசியைக்கு உறுதிப்பாடுவது. இருக்காதுமே துணை வேந்தர், பேராசிரியர்கள், ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் - இப்படி எத்தனையோ பேர் இருக்கத் தன்னை ஜெபிபதி தேர்த்தெடுத்துப் பட்டம் வழங்குவானேன்? இரு என்ன மரம் என்று ஒரு கணம் நினைப்பார். அடுத்த கணம், இந்த இலாக்காளிகள் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக வேலை செய்கிறேன். நான் கண்டது என்ன? பெரிய பெரிய பேராசிரியர்கள், நிபுணர்களிடமிருந்து திட்டிக்கணும் வசவுகளும் தான் வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன்? ஏன், முத்தாநாங்கூட அந்தப் பேராசிரியர்

கணரத்தினம் என்னமா என்னைத் திட்டி விட்டுப் போனார். இப்படி அவர் மனத்தில் சித்தையோடியதும், அந்தக் கார்டியே மனத்திரையில் நிழலாடியது!

திருவாளர் கணரத்தினம் தாவர சாஸ்திரத்தில் பல அற்புதமான ஆராய்ச்சிகள் செய்து இருப்பதாண்டுகளாகச் செய்து, அவர் பொருக்குப் பின்னால் பலப் பல பட்டங்களைக் கட்டிக் கொண்டவர். மேலாட்டுத் தாவர சாஸ்திர ஆராய்ச்சி உயலில், அவருக்கு மிக உயரிய வுதானமுண்டு. அவர் சதுரங்கப் பட்டண சர்வகலாசாஸியில் அடிநிலைத் தாவர சாஸ்திரம் படித்து முதன்மையாகத் தேறிப் பட்டம் பெற்றவர்.

சமீபத்தில் அவருக்கு அமெரிக்க சர்வகலாசாஸியிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகள் தங்களை ஆராய்ச்சிக் கட்டத்தில் பணி புரிய அனுப்பி வைத்தது. அந்த ஏற்றுக் கொண்டார். பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளில் இறங்கிய போது அமெரிக்க அரசாங்கம் இருபதாண்டுகளுக்கு முன்பு, சதராஸ் சர்வகலாசாஸியில் முதன் முதலாயாகப் பெற்ற பட்டம் தேவை என்று தெரிவித்தது. திருவாளர் கணரத்தினம் நாம் பெற்ற பட்டங்களில் குவியலில் அளத்த தேடினார். கிடைக்கவில்லை. அதனால் என்ன? சதராஸ் சர்வகலாசாஸியை எழுதியுள்ள பழைய சிக்கார்டுகளைத் தேடி ஒரு பிரதி கொடுத்து விட்டுப் போனிருக்கான் என்று நினைத்து எழுதினார். ஒரு லாரம் கழித்து 'நீங்கள் இருபது ரூபாய் வீட்டைப் பாங்கில் செலுத்தி செலான் அனுப்பினால் தேடித் தரப்படும்' என்று பதில் வந்தது. அப்படியே செல்தார். பதிகைத்து நாட்களாயின. எவ்விதப் பதிலும் இல்லை!

இதற்குள் வெளிநாட்டுப் பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய மற்ற சாங்கியங்களையெல்லாம் முடித்துக் கொண்டிருந்தார். இருபது நாட்களாயின. பதில் இல்லை!

ஆம், திரு கணரத்தினத்துக்கு என்ன தெரியும்? அவர் கடிதம் திரு கேசுபெளசியே மெலையில் ஒரு மாபெரும் பாறாங்கல்யின் கைத்தடிப் பெற்று அசையாமல் இருக்கிறது என்பது!

இதற்குள் அவர் புறப்படும் நான் தெருவிக் கொண்டிருந்தது. அவர் வடக்கே திவ்வி சர்வகலாசாஸியில் பணிபுரிந்து வந்தார். அந்த வேலையை விட்டு விட்டுத்தான்

அமெரிக்கா போர்த் திட்டமிட்டிருந்தார். இன்னும் ஒரு வாரம்தான் இருந்தது அவர் புறப்படவேதற்கு! அவருக்குச் சதாரஸிலிருந்து தனது பட்டத்தின் கீழே இம்மூன்று வார எல்லாவிடையிலும் எப்படி இருந்த கவனமாக விட்டது. இன்னும் இங்கேயே இருந்தால் போதாது என்று நேரே போய் வரக்கே வேண்டிப் எடுத்து விட்டார். நேரே வந்தால் சாலை மண்டபத்துக்குள் போய், திரைப்பட பீஸ்கள் இறக்காவதற்கே போனால், அம்மாதிரியாகப் படுத்திக் கொண்டார்.

திரு கோவாச்சேனா, "ஓ, நீங்கதான், திரு கணகரத்தினம்? என்மேலும் நீயே போது கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.... இதை மாருதப்பிள்!" என்று இருபது நாட்களாக அளிப் பேசுதலின் போல் வந்து பக்கம் துங்கியது. திரு கணகரத்தினம் அதற்குமேல் வந்தார்.

"நான் இதை அப்படிச் செய்து வந்திருக்கிறேன் என்று என்னவா சொல்லுவேன்...!" என்று திரு கணகரத்தினம்.

"நீங்கள் இப்படி நாட்களாகத் தாங்கி அனுப்பியே வந்தீர்கள் பற்றிச் சொல்லு விடுங்கள்...." திரு கோவாச்சேனா.

மாதிரிக்கு முன்பாகச் சாத்திரத்தையும் கடிந்தவர்...." என்று இது பக்கம் ஒரு போதாக்கத் துணிந்து விட்டார்! கடிந்துக்கொண்டிருந்தார். இருந்தும் ஓர் இளைப்பைக் காண.... வந்தார்.... என்று கோவாச்சேனா கவனத்தை இருக்க முயன்றான். திரு கணகரத்தினம் தன் போலிக் கோவாச்சேனா இருந்தார் இளைப்பை பக்கம் திரும்பி.

"என்ன, என்ன நாட்களாகத் தாங்கி மதுரை விட்ட சாத்திரம் வரவில்லை? சொல்லுங்கள் வரவில்லை. எ. பட்டம் நீதி வேண்டும் என்று கேட்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இன்னும் வரவில்லை...." என்று இருவரும்.

திரு கணகரத்தினம் என்று நாட்கள் மறந்த அனுப்பியும் வரவில்லை இப்படி சொன்னால் என்ன கொள்வனவுக்குமிருந்து என்று சீக்கிரமாகக் கொண்டார். கொள்வனவு இங்கே பக்கம் பிள்ளை. கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் கொள்ள வேண்டியதுதான் என்று நினைத்துக் கொண்டார்.

திரு நாட்கள் இங்கே போல் நிலைய வரவில்லை திரு கணகரத்தினம்.

திரு கோவாச்சேனா தம்மால் என்னவா சீக்கிரம் தர முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அளிப் பட்டிப் பிரதிபலித்த தருவதாக வரக்

கனித்து அன்றையப் பொழுதுக்குத் திரு கணகரத்தினத்தை அனுப்பி வைத்தார்.

மறு நாள் திரு கணகரத்தினம் மற்ற போது, அளிப் பட்டம் பெற்றது இப்படி ஆண்டு களுக்கு முந்தியதாயினால் அந்த நிலைமையே காணவில்லை; இதற்குக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லி வைத்தார். கணகரத்தினம் முகம் சோர்ந்து திரும்பினார்.

மறு நாள் சென்று போது என்னவா சாலை, கைதியர் சாரை காண்பாதிவிட்டதால், காண்பாதிக்குக் கிரிமுறை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

அதற்குத் தான் திரு கோவாச்சேனா விட்டது மாருதப்பிள் உடம்பு சரிவியலாமல் போய்தான், அவர் கிரிமுறை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

இப்படி அவர் புறப்பட போவதானால் நெருங்கிக் கொண்டிருக்க அளவுக்குக் கிடக்க வேண்டிய வந்திருக்க. பிரதி கிடைத்த நாடும் தள்ளிப் போய்க் கொண்டிருந்தது. கணகரத்தினத்துக்கு மனம் சந்திர அளிப் பட்டம் பட்டம் பட்டம், என்ன செய்வார்? அவராகச் செய்யக்கூடியது ஒன்று மட்டும். அவர் புறப்படுவதற்கு இன்னும் ஒன்று நாட்கள்தான் இருந்தன. நாளைக்குக் கிடைத்தாலும் போதும், ஆகா விரைவாகத் திள் திளிக்கப் பற்றித் சென்று, குறித்த நாளைத் திளையிவிடுத்து வேளாட்டுக்குப் புறப் பட்டி விடாமல் என்று மனத்தினைத் தேற்றிக் கொண்டார்.

மறு நாள் காலை வரக்கப் போல் திரு கணகரத்தினம், திரு கோவாச்சேனாவைப் பார்க்கச் சென்றார்.

"வாள், உங்களை வந்திருக்கேன். உங்களை ரொம்ப விட்டது!"

"அப்படியாவது ரொம்ப வந்தோனாம், அப்பிடி கொடுத்து விடுங்கள்...."

"நீயோ! வரவில்லை கொடுக்கக் கூடாது! நிதிவந்த தபாலில்லாதே அனுப்ப வேண்டும். இதை காலை நிதிவந்த தபாலில் அனுப்பி விட்டுப் போய், உங்கள் பெருக்கு...." என்று கருத்துக் கோவாச்சேனா அளித்தார்.

கணகரத்தினம் அந்த நிமிஷம் நெருங்கக் கண்களைத் திறக்க வேண்டுமாதலால் ஆகி விட்டார்.

"வாள், தபால், நிதிவந்த தபாலில் அனுப்பி லும் ஒரு தாளில் திளையிப் போய்க் சேர்த்து கொண்டு நாளை மறு நாள் நான் புறப்படத் திட்டமிட்டிருக்கிறேன். ஆன் நேரில் இருக்கும் போது என் மனத்தில் கொடுக்காமல் என்ன தபால், எட்டித் திரு...." என்று கத்து கத்து என்று கத்தி விட்டார்.

"இது ஆகிவிட்டது. உங்களுக்குக் கூச்சம் போட அனுப்பி விட்டேன்...." என்று கோவாச்சேனா என்னதான்மனம்.

என்கிற சொல்லியில் என்னென்று விருது போளிருந்தது!

என்ன சொல்ல முடியும்? திளையிக்குத் திரும்பினால் கணகரத்தினம், திளையிக்குத் திரும்பிப் புறந்து சென்றார் கறித்து அவர் பட்டம் விட்டுச் சென்றார்.

அதற்குத் தான் அமெரிக்க சர்க்கரை சாலைவிருந்து, அளவுக்குப் பிழை ஒரு

ஜப்பானியப் பேராதிக்கார திவாதித்துவிட்டதாகத் தகவல் வந்தது !

இப்படி எத்தனை மாணவர்கள், பேராதிக்காரிகள் திரு செவபிண்டியை வாழ்த்தியிருக்கிறார்கள் !

இருந்தாலும், செவபிண்டி, "என் மனம் எட்டிவிட்ட விரோதயில்லாமல் தான் நானே வரம் உண்டாக்வினேன் ! வாய் வாழ்த்தையும் புகழ்ச்சியையும் எதிர்பார்த்தாயன் வேலை செய்ததற்குக் கடிவுறாகப் பார்த்து இந்தப் பட்டம் வழங்கியிருக்கிறேன். அதனவதான் கடிவுள் இருப்பது உண்மை" என்று கிணத்தூக் கொண்டார்.

பட்டமணிப்பு விழா வந்தது ! திரு செவபிண்டி தில்லி ராஜ்புரபதி மாணிகஞ்சு சென்னார், ராஜ்புரபதி கம் கையாபிவிய பத்ம பிரபாகர் என்ற பட்டம் வழங்கினார். அதில் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தது :

நாட்டை விட்டு ஏராளமான விஞ்ஞானி எனும், பொறி இயல் விஞ்ஞானம், உட்கட்டி கலையும் மேலாதிக்கிய வேலை தேடித் துடிபெறும் இந் சமயத்தில், நாட்டின் அறிவுச் செல்வத்தை வெளியேற விடாமல் கருதது. அரும் கருதவே இவ்வியை என்ற எண்ணம் மனத்தில் எழுந்த போது அவர் இடங்களை மெய்கிய புரவரைத் தவற்த்தது.

இவ்வப் படித்தவுடன், தாது பணிக்கு இவ்வாறும் ஏகத்தாய் கொடுத்த வந்தது ! இப்படிக்கூடப் பாராட்டிக் கொட்கும் எவ்வு கருதவே இவ்வியை என்ற எண்ணம் மனத்தில் எழுந்த போது அவர் இடங்களை மெய்கிய புரவரைத் தவற்த்தது.

"தூக்கத்திலேயே என்ன சிசிப்பு வேண்டிக்கிடக்கிறது ? பகல் தூக்கத்திலேயே உணவா ? நன்றாக இருக்கிறது ! தூர் காப்பி கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எழுந்திருத்து எப்பிடுங்கன் !" என்றார் செவபிண்டியின் இவ்வத்தரவி.

செவபிண்டி நிறுத்தார் செவபிண்டி, தமது என்மான் நாற்காலியிலிருந்தபடியே ! அவர் மாந்திரி மெல் அன்றையக் குடியரசு இனப் பத்திரிகை விடத்தது !

குடியரசு இன விடுதலை பகலின் எப்பிட்டு விட்டுச் சாயமான நாற்காலியில் படுத்தும் கொண்டே, குடியரசு இன விடுதலைப் பெற்றவர்கள் பெயர்ப் பட்டியலைப் படித்துக் கொண்டு, தூய்மை போது புகழ்வித்து !

"என் பட்டம் வேண்டிக் கிடக்கிறது ! அத்தனை பட்டங்களும் இவன் விடுதலை நாளை மத்தியானம் போட்டுத்தரும் தருமண காப்பிக்கு உடம்பம்மா ?" என்று செவபிண்டி கொண்டே எழுந்தார் பிண்டி.

நாடக கிமீசனம்

மண் பொம்மை

இவ்வத்தனை நாட்களாகவும் நாடகத்தை உண்மையாகக் கூறுவது போல், ஆண்டவனை மாவக் குயவனாகவும், அவன் படைத்த உயிரினங்களை மண் பொம்மைகளாகவும் காணும் மரணம் மூட்டி எழுந்த இந்தக் கதைக்கு முக்கிய கதாநாயகன் ஆறுமுகன் என்றும் ஒரு குலகன், அவன் வாழ்க்கைச் சுற்றிப் பாரும் கதைகளே மண் பொம்மை எனக்கு வேலை இருக்கிறது. அப்படி வரும் ஒரு பொம்மை கவிதை விட்டு நமத்திருக்கிறது. அம்மது மருத்திருக்கிறது என்னும் கூறலாம். தடிப்புக் கலையும், மேலை உத்தியும் மிக வளர்ந்திருக்கும் இந்த நாளைவே அது உடைந்து கடை துறாதி மடிவனாகக் காட்டும் அத்தனே உயர்ந்திருக்கக் கடும். எதைவும் தத்ப்புமாவாக 1944 தடித்து வெற்றி கான வேண்டும் என்ற ஆணையில் பொம்மைகளைய பரிசொடுத்திருக்கும் இந்த நாடகத்தில் தடிப்புக்கு எத்தனை முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பார்கள் என்பதைக் கூறத் தென்மையில்க. அபிதாடு உத்தமையும்க கவடு மாதந்திக் கொண்டு போயிருப்பது பாராட்டிக்குரிய அம்சம்.

ஆறுமுகமாவக் வரும் ஸ்ரீ ஜி. சீனிவாசன் உணர்ச்சியோடு தடித்து ரசிகர்களின் இரு தயத்தின் இடம் பெறுகிறார். ஒட்டு விட்டு உண்மையான வரும் டாக்டர் சேஷாத்ரி தடிப்பை தடிப்பாகப் பயின்று அதாவது மாவப் புகழைத் தட்டிக் கொண்டு போகிறார். உண்மைமா - மயங்கு சோழாவாக வே. ஆர். விஜய கமலமும் மதுரை கோஜும் "நினைவுப் பட்டத்தின் தாவலம் நாடக மேடை" என்னும் சொல்லைப் புதுப்பித்து நாடக மேடையில் திரையுலகைக் கொண்டு வருகிறார்கள். நாடகக் கதைக்குப் பொருத்தாக நகைச் சுவையானதும் தடிக்கன் தகைச்சுவைக்குப் பொருத்துகிறார்கள். எப்ப் பாத்நிரத்துக்குக் குற்றம் கூற இயலாமல் எல்லாருமே தடித்திருக்கிறார்கள். கருங்கக் கொள்ளுல் குறை குறைகளாகவும் நினை நினைவாகவும் உள்ள 'மண் பொம்மை' இன்னும் 'தகை' பெற்றால் மிளிர்க் கூடிய ஒரு நாடகம்தான்.

57ம் பக்கத்துக்கு விடை :

1. 400 ரூபாய் 6 லக்.
2. 300 ரூபாய் 12 லக்.
3. 1 லக்.
4. 1 .. 3 ..
5. 600 ரூபாய் 12 லக்.
6. 3 .. 9 ..
7. 1 லக்.
8. 3 .. 1 ..

9. 1 லக்.

பாஸ்போமின்

சக்தியை

அதிகரிக்கிறது பசியைத் தூண்டுகிறது.

வலினை

பெருக்குகிறது.

புறாய்களை

எதிர்க்கும் சக்தியை கூட்டுகிறது.

சுருங்கச் சொன்னால் — குடும்பத்தில்
அனைவரும் திட ஆரோக்கியத்துடன்
திகழ உதவுகிறது பாஸ்போமின்

பாஸ்போமின்... 'பி' காம்ப்ளெகஸ் வைட்டமின்களும்,
பலவகை கிளிஸ்டிரோபாஸ்பேட்டுகளும் அடங்கிய,
பழரசு மணம் கமழும் பச்சைநிற டிராஸிக்.

சரஸ்வதி

இரு. ஆ. ச. கம்பி அண்டு என்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்
சிதிலாட்டி ரோட மாசைகாடும் அமரகத் பீரம்சத்தி ப்ளாஸிட்
கிசிடெட் இதை உபயோகிப்பதில் உரிமை பெற்றவர்கள்.

SARASWATI CHEMICALS

Adapt SC 36A/47 Yen.

பலத்திற்கும்

ஆரோக்கியத்திற்கும்

மனமுடங்குகுபாண்டிசார்முன்

ஜீவாம்ருதம்

69 வருடங்களாக
வீரகேசரி பெற்றது

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

மீனாட்சிபுரம் கீழே
சென்னை - 17.

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்
நம்பிக்கையான

ஹைட்ரன்ஸா

உபயோகித்து
நிவாரணம்
அடையுங்கள்;

— ரண

சிகிச்சையையும்
தடுங்கள்

DOLETT/4 1981

கீட்டம் போட்ட குட்டிக் கரணம்

கிருஷ்ணன் கண்ணன்

இன்று வெள்ளிக் கிழமை.

யாரோ ஒரு மத்திரி இறந்து புண்ணியத்தைக் கட்டிக் கொண்டார். அறுவடைத்துக்கு விடுமுறை. அங்கு சென்று பின்தான் தெரிந்தது. இரண்டு நிமிடம் மௌனம் என்று பெயர்தான். அரை நிமிடத்திலேயே அவருடைய ஆத்மாவை அமைதியில் இருக்கச் செய்து விட்டோம்!

சாதாரண விடுமுறை நாட்களிலேயே இந்த தலையாள் மட்டியில் பொழுதைப் பிடித்துதான் தன்னை வேண்டும்! இந்த ஸ்பெஷல் விடுமுறையை எப்படிக் கழிப்பது?

விட்டுக்குள் நுழைந்து, செருப்புக்களை 'ஸ்டோர் ரூம்'ல் விட்டபொழுதுதான் பரிசு சென்று கந்த லூசுநாயம் ஏற்பட்டது! என்னுடைய 'ஸ்டோர் ரூம்' ஒழிப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவல் என்ன?

விட்டுக்கு விடுவாசற்படி என்பார்களே, அப்படி விட்டுக்கு விடு ஒரு 'ஸ்டோர் ரூம்' இருக்கத்தான் செய்கிறது. அநேகமாக எப்போர் விட்டாலும், இது ஒரு திருஷ்டி பரிசாரம்தான். ஆவதும் திறமாகச் செய்கிறது நிறை. 'சைலன்ஸ்' மிஷியமிடெவ்வாய் என் விட்டு ஸ்டோர் ரூம் நுள், பிச்சை வாங்க வேண்டும்!

அவர்களுடைய பரந்திக் விடத்த காமான் கீழ் ஒரு மாதிரியாக பங்கிடு செய்து ஸ்டோர் ரூமம் பார்க்கிறாற்போல் 'நிட்டாக வங்கி கயா'வென்று இந்த 'சா. அ. ஐ. திட்டம்' (சாமான் அரை ஒழிப்புத் திட்டம் - ஸ்டோர் ரூம் ஒழிப்புத் திட்டத்தின் சரிவான கமிஷனராய்) ரூபகம் எந்தவுடன் 'தேவாய் மிஷியமிடெவ்வாய்' (ககதர்மியை) எந்தித்தேன், இதுபற்றி விவாதிக்க.

"கடும்" வாழ்த்தென். இத்தனை நாட்களாக ஸ்டோர் ரூம் ஒழித்துக் கிழித்தேன்!

இன்னிக்குதான் ஒழிக்கப் போறேனாகும்!" - அவன் சாடினான்.

"சரி! ஆரம்பத்திலேயே 'அலக்' போட்டு விட்டாங்கக்கும்." - நான் வாடினேன்.

"காரியம் ஆனதுபோலத்தான்."

மகிவி சொல்வதும் வாந்தவம்தான்! இந்த 'சா. அ. ஐ. திட்டம்' இன்று போட்டால் அது தாண்டாவது நடவை!

இந்தக் நடவை விடுவதில்லை! திட்டம் எப்படியும் நிறைவேறியே ஆக வேண்டும்!

"டேர், பரக்கனா! இன்றைக்கு எங்கா குக்கும் வீவுதானே! யாரும் விட்டை விட்டு நகரப்படாது. என் கடமாட ஒத்தாசை செய்யலாம்." - அழகு வேட்டையை நூல்க் கச்சமாகக் கட்டிக் கொண்டே நான் கொண்ைக் கேட்டதும், "ஸ்டோர் ரூம் ஒழிக்கிறதுக்கா?" - கேட்டும் போதே ஏன் 'அதுகள்' எழுதி 'அதுகள்' வாழைப் பழம் தின்ற மாதிரி ஆகிறது!

பிறகு என்ன போன்றியதோ! ஒன்றின் முகத்தை ஒன்று பார்த்துக் கொண்டு ஒரு வாழியாகச் 'சரி' என்று தன்னை ஆட்டிவிட்டன. தவல் வேலை, அம்மாக்காரியிடம் 'கண்ணிட' சொல்லிவிட்டே!

மணி மத்தியானம் இரண்டரை.

"டேய், கன்னு! முதல்லை மெதுவா ஸ்டோர் ரூமில் இருக்கிற கரிப் பெட்டியை வெளியே எடுத்து வை" என்று உத்தரவு போட்டுவிட்டு ஒரு மடக்குத் 'தண்ணீர் குடித்து கர உன்னே சொன்றேன்.

"துணையோ! அ...ப...பா...! அப்பா!" என்று கரலில் கண்ணு போட்டுக் கொண்ட மாதிரி கண்ணுதான் அவறினான்.

"என்னடா, சரியின்! உயிர் போகிற மாதிரிக் கத்திறே?" நானும் காலில் விநந் தரைக் கொட்டிக் கொண்டவன் மாதிரி விநரத்தோடி வந்தேன்.

"அப்ப... பா! பாம்... பாம்...பாம்பு!"
 "எய்யோ? எங்கே? சொல்கிறீர் தோவ!"
 அவன் தலையில் தலுக்கென்று ஒன்று வைத்தான்.

"அதோ! அதோ!" - அமுக்கையினாடு எங்கோ ஒரு மூலையில் கைவைக்கப்பட்டிருந்தது.

"தன்னு இருக்கு! அப்பாவும் பிள்ளையும் அடிக்கிற கொய்யாளம்!" - தூக்கக் கைக்கத் தில் இருந்த மூலையி வந்து விட்டான் அங்கே.

"அம்மா! அம்மா! பாம்பு, அந்தக் கரி! பெட்டியில் பிச்சுதல்!" - கண்டது.

"என்ன பாம்பா? சொன்னால் கேட்டால் தானே? வெவ்விவ் வேலையில் வேண்டா மென்றால் விட்டுட்டோம்" என்று அவன் எரிச்சலுடன் கத்தினான்.

"அதோ! அதோ! வாய் தெரிவதற்கு!" - கண்டு அவறினான்.

எனக்கிரக சையும் ஒடவில்லை; காலும் ஒடவில்லை.

"ஏன் இப்படிச் சிலையாட்டமா நினைவுரை? அடிபுங்கோனென் அதை!" என்று கம்பை என் கையில் திளகித்தான்.

எப்படியோ எதிர்ப்புக் கை வரவழைத்துக் கொண்டு ஸ்டோர் ரூமில் அடியெடுத்து வைத்தேன்.

அவனும் தான் வந்தான் பிள்ளை வேலை!

பாம்பை எப்படி வெளியில் கொண்டு வந்தது? பெட்டியை அப்படி இழுக்கவே பாம்பு, என்ன ஆனதும் ஆகட்டு மென்ற அசட்டுத் தைரியத்தில் கரிப் பெட்டியை 'டம்' என்று ஒரு கட்டுத் தட்டினான். வாரி மட்டுக்குக் கார்ட்டுக் கொண்டு வந்த 'அது' உள்பிளையே போய் விட்டது.

"இந்தெதிரை கரிமயி! உங்களைப்போய்விட்டேன்!" - பெத்தப் பேத்தப் பரிதாபமாக விழித்தேன்.

"வாழ்ந்தேன்! கொடுங்கள், அந்தக் கம்பை. நகுங்கள்!" - பம்புத்தனாக என்னைக் கம்பைப் பிடுங்கிக் கொண்டு, என்னை யும் இடித்து ஒரு தள்ளுத் தள்ளிவிட்டுப் பெட்டியைத் தரதரவென்று இழுத்தவயின் முகம் ஒரு இப்போது என்று நினைத்தது?

"அட... அது நாசமாலை போக! பாம்பு மிளகா, கெட்டியில்லை! பாம்பு அரண்! அதுவும் செத்தது!" என்று அதைக் கம்பால் கொடுத்த கொண்டே கடுக்கத் தானே பார்க்கவான்!

என் முகத்தில் வழித்த அசட்டுக்கு எழு எண்ணெய்க் குடங்களும் போதாது!

"போதும், நீங்கள் ஸ்டோர் ரூமில் ஒழித்து!" என்று என்னை வெளியில் தள்ளி, 'ஸ்டோர் ரூம்' கதளையும் என் முதுகியில் அடித்தாற் போல் 'டடட!' என்று இழுத்துச் சாத்தித் தாழ்ப்பாள் போட்டுவிட்டு, ஒரு கவர்ப் புறத்து மூலையாகப் பூர்த்தியை

புடவைத் தலைப்பால் துசுவைத் தட்டிவிட்டு, அதையே தரைக்கு விரித்துக் கொண்டு படுத்து விட்டான்.

தான் தலைவைத் கொடுத்து கொண்டு 'அவ்வையே பார்க்குக் கொண்டிருந்தேன், அவன் கண்ணைப் பார்த்துக் கொண்டு

தொட்டுப் பார்த்தேன். தன்னுதத் தூங்கி விட்டான் என்பதைச் சிறியவருக்குக் கொண்டுதும் ஒசைப்படாமல் 'ஸ்டோர் ரூம்' தாழ்ப்பாள் அகற்றி உள்பை புகுத்தேன். மணி மூன்றுரை.

தான் கருமமே கண்ணை வேலைவைத் தொடர்ந்தேன். கரிப்பெட்டி, ஒலிப்பெட்டி - என்று ஒவ்வொன்றாக வெளியுறறுதலில் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு, முதலில் வீறாகக் கட்டைகளை ஒழுங்காக அடுக்கி வைக்க ஆரம்பித்தேன்.

"ஜியோ!" - ஒரு வீறாகச் சொம்புதான் அளகாட்டி விரைவில் உதம் பார்த்துவிட்டது. இன்னும்மேல் அடகுமமா? சந்தம் கேட்டு எங்கே மலை வந்து விடுவார்களா என்று பயந்து கொண்டே ரத்தம் வழியும் விரைவாக தன்னுடைய கையில் வைத்துச் சரிசெய்துக் கொண்டு வெளியைத் தொடர்ந்தேன்.

மணி நானே கால்.

"காலம் பா!" - என்ற கத்தம் கேட்டுக் இரும்பினால், ஒலிப் பெட்டியைத் தலை குப்புறக் கவிழ்த்துக் குடைந்து கொண்டிருந்த கம்புவிதான் ஒரு துரையான வெளியில் எடுத்தான்.

"அதென்! அதைத் தட்டி, இப்பொழுது கவரட்டா கொஞ்சம் பார்க்கு வாய் முதுகத் தோலை உரித்து கப்பித் கடன் விடுவென் தூக்கிராது!"

அவன் கத்தும், வாய்க்கிக் கொள்ளுவது தானே! போதாது! இன்னும் கண்டு கொண்டு விட்டுச் செத்துக் கொண்டான்.

"ஜிஜா! ஜிஜா!" என்று கப்பலி ஜாஸ் கைத் தட்டி, "தமிழாராயணம்... ஹரிதாராயணம்..." என்று தன் சிவனதும் பெரிது மான குரலில் கண்டு பார்த்துப் பாட்டியைப் பாடி, 'தாபா' என்று நான் அழகிகள் முதுகில் திப்பா தட்டியதுதான் (அவர்தித் தான்) தாமதம் - அவர்களின் புகழ்பெற்ற 'இரு குரல் அழகைகள்' தொடர்ச்சியை விட்டனர், என் புத்தி கொமனிகள்!

தாமதம் பார்த்து.

அப்படியே அவர்கள் இருவர் வாய்க்கையும் ஒரே அழகாக அழகில் பொத்து வாய்க் வரை கொண்டு விட்டு உள்ளே வந்தேன்.

மணி நானே முக்கால்.

"இதுக்கு 'தா' (டா) இவ்வையா பா!" - முற்றத்தில் பளையா முன்று

யால் எங்கென் மேல் ஆரோகணித்திருந்த என் குட்டிக்கத்தான் ஜிஜாதான் ஹரேயேற்றான். அவன் அதை ஒட்டமுயன்று கொண்டிருந்தான்.

"ஊ! அதை ஒட்டி இப்போ தரைபெய் வாய் பெயர்த்து விட்டே! கிப்பேர் செய்த

பிறகு ஓட்டலாம். என் கண்ணெல்லியோ?" என்று சொல்லிக் கொண்டே நடக்கிற விருந்து அவன் இறக்க முயற்சியை.

அவன் கால் வழுக்கி முன் சக்கரத்தில் மட்டிக்க கொண்டு அவன் கண்களில் கிழைக்கிற அவன் மேல் சாய, "ஐ" என்று கத்திப் போய்க் கொண்ட மாதிரி அழ ஆரம்பித்து விட்டது சகிவன்.

மறுபடியும் மலிவி வந்துள்ள குழந்தை எய்த தூக்கிவிட்டு, 'அப்பா, தாயா' என்று அதன் கையைக் காப்பப் பிடித்துக் கொண்டு, கொஞ்சி சுவாசநாணப்படுத்தி வைக்குமுன், என் தாவு தீர்ந்து விட்டது. முன்கிக் கொண்டே குச்சி மிட்டாய்க்கு ஒரு மூன்று சுவாசநாண வாய்க்கிக் கொண்டே பிறகுதான் அது போய்ச் சென்றது.

மணி ஐந்து.

'பரடிக்' - காலில் என்வெனோ இடமிற்று, கணித்து பார்த்தேன். ஒரு துருப் பிடித்த இருப்பிக் கம்பியைக் கொடுத்து வைத்திருந்த ஒரு கடிதக் கொத்துப் பழைய கண்களுக்கு முனி அகிலம் என்வெனோ, (வசனம் சொல்லக் கேட்டிருந்தான்) நான் குடித்துப் பார்த்த நிலைப் அப்படித்தான் பழைய கடிதங்களைப் படிப்பதிலே ஒரு கவராகியும். அதுவும் திரும்பமான பூதிலும் என் மனைவி அசட்டுப் பிசுட்டென்று எனக்கு எழுதிய பல கடிதங்கள் அதில் இருந்தன. அவற்றை வைத்துக் கொண்டு 'அவனைச் சேண்டவா' என்று ஒவ்வொரு கடிதமாகப் படிக்க ஆரம்பித்தேன்.

"அப்பா!" - என்றபடியே பெரிய பெண் அம்மு வந்து நின்று - காதல் கட்டத்தில் மோமானி வந்தது போல்.

"வாடியம்மா! நீங்கள் பாக்வி என்? மிச்சம் பீதி இருக்கிற என் கயிற்றெரிச்சலை ஏன் கொட்டிக் கொள்ளப் போகிறாய்?"

"போங்கப்பா! அதோ, மேலே இருக்கே அந்தப் பல்லாங்குழியை மாரத்திரம் எடுத்துக் கொடுத்துக்கொப்பா. நான் ஓடிப் போயிடேன்" என்று கொஞ்சினான் குழந்தை.

"பல்லாங்குழியும் வேண்டாம்! கிவ்வாங் குழியும் வேண்டாம். புல்தகத்தை எடுத்து வைக்கிக்குப் படி."

"ஆமாம்! அந்த மனைக்குத்தான் படிப்பா னாக்கும்! போடிக்கும்! அப்பா... அப்பா!" கண்கள் பிணைத்த அம்மு.

"ஏய்! கம்மாப் போக மாட்டே?"

"அப்பா...! அப்பா...!" - முணு முணு என்று மூட்டைப் பூச்சி மாதிரி பிடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டது.

"அடி, கவிவனே! இப்போ பேசாமல் போய்ச் செல்கிறாயா? இவ்வ, மறுமலையுடன் கட்டட்டுமா?" - என்றபடி பழைய கடிதக் கவிச் குழிவிட்டேன்.

"தட தட" என்று சத்தம் கேட்டு நியிர்ந்து பார்ப்பதற்குள் 'கொட, கொட' என்றும் ஓட்டை ஸ்டூலின் மேலிருந்து பல் வாய்குழி சதும் அம்மு 'தொடிக்கை!' என்று கருத்து அடித்துக் கொண்டு பிற, பல்வாய் குழி 'பொச்' என்று திறந்து கொண்டு அதி விருந்த புதியக் கொட்டைகள் தாங்கு பக்க

மும் சிற, கடவே, 'கவ்வாவனே' என்று விழுந்து கருட்ட கண்கள் செம்புவானால் பிளந்து கொண்டு தண்ணீர் வழிந்தோடி, 'தப்'பென்று விழுதி டப்பா என் தண்ணீர் விழுந்து விழுதி என் தலை, வாய், தேகம் முழுதும் அப்பிக் கொள்ள... ஒரே அமரக் கனம்தான்.

விழுதி வேஷதாரியாய், கண்கள் கரித்துக் கிவ்க் என்னைப் பார்க்க வேண்டுமே - அசல் குதரழித்திதான்!

சத்தம் கேட்டுத் 'தடுக்'கென்று வாரிக் கருட்டிக் கொண்டு எழுந்த என் மன்கவாங்கப் பார்க்க வேண்டுமே - பதரவானியின் தரும தரிசனம்தான்!

ஆனால் மறு நிமிடமே 'பக் பக்' வென்று கிந்தித்து விட்டோம் எல்லாரும்.

"அமுததாய் போங்கம்!" அவன் முக வால்க்கட்டை 'கவ்வ'கென்று அவன் போய் பட்டையில் போதிக் கொண்டது. "இருந்த தாயும் இப்படியும்! உடம்பைத் துண்டிக்கி் கொடுவோ, முன்னாடி வாராயும் வரதுக் குள்ளே! சமீதித்துச் சொட்டறது!"

நான் அவன் புடவைத் திண்பாடுவெனே சொத்திருந்த மூஞ்சி முகவரையில் 'மிகக்' கென்க அப்பிக் கொண்டிருந்த விழுதிவயத் துடைத்து விட்டுக் கொள்ளும் போதே -

"ராத்நிரி முழுக்க அந்தச் சின்னச் சகிவன் 'கொய் கொய்' என்று தூங்க விடாமல் பிராணனை வாந்திற்று. இப் பொழுதும் ஒரு ரணவத் தூக்கம் தூங்க விடாமல்.....!" - அவன் முடிக்கவிசை.

"ஆமாம்! ஆமாம்! ஒரு ரணவத் தூக்கம் என்ன? ஒரு கிவோ ரணவத் தூக்கம்தான் தூங்கிலுய்!" - நான் அவனைச் சேண்டேன்.

மணி ஆறு ஆமாம்! ஏன் திரெற்ற வானம் கருத்து என்னென்க் குடம்போய் ஆகி விட்டது? 'பர...பர....' என்று தகரத் தில் கற்களை விசிறுத்தபோல் ஏதோ சத்தம் கேட்கவில்லை?

"அச்சேபோ! மழை! எனக்கென்ன? முற்றத்தில் வச்சிருக்கிறதெல்லாம் தலைவ தது!" என்று அபாயக் குரல் கொடுத்தான்.

நான், என் மனைவி, குழந்தைகள் எல் லோரும் அரக்கப் பரக்க முற்றத்தில் இருந்த வற்றை வெவ்வாய் வாரி அரைதொடியில் க்போர் குயில் கெஞ்சிவ்ளா என்று கண் கண்ட இடத்தில் கை போன போக்கில் போட்டுத் திணித்தோம்.

க்போர் குயில் பழையபடி க்போர் ஸுமாவே... அபத்தக் கெஞ்சியமாவே... மாதிரி விட்டது. பீத்தல் பாய், பழஞ் செருப்பு... எவ்வாய் அதனதன் வந்த வந்தை பின்னும் கைப் பற்றிவிட்ட பெருமை யில் என்னைப் பார்த்து ஏன்மாயல் புண்ணை புரிவென்றன.

இம்முதையும் எனக்கே தோய்வியா?

துவறோ! க்போர் ஸுமே! உனக்கு விடிவு காலமே வராதா? அந்தச் சாமான் குழிப்புத் திட்டம் குட்டிக்கரணம் போடாமல் நிறை வேறும் காலம்தான் எதுவோ? அடுத்ததும் கிழமுறைகளுக்கே வெளிச்சம்!

- ★ தியாகத்தின் சிகரம்
- ★ கதைமீயே தொழில் அடம்பம்
- ★ இனிய தமிழில் நம்வதிக்கு எத்திரம்
- ★ தமிழ்த்தொழில் கவனத்துக்கு.....
- ★ மொழிச் சூழ்ச்சி

வெகுநாட்களாக நம்முடைய ஒரே விட்டில் குடியிருந்து பழகிவிட்ட ஒரு குடும்பம் - போர்வாசிக் காலி செய்து கொண்டு புறப் பட்டுச் சென்று விட்டதைப் போன்ற உணர்வு எதைக்கு ஏற்பட்டது - 'மணக்கோலம்' முடிவு பெற்றவுடன்தான்.

இதுதான் நாவலில் சிறப்புத் தன்மை! நிகழ்ச்சிகள்: பி. ராகவாசு

'எப்போதுமே தன் கவந்தால் பெரிது' என்று இருந்த தூரன் எந்தச் சகத்துக்காக எவ்வளவையும் எதிர்த்து நின்றானோ, அந்தச் சகத்தையே உருவிக் தள்ள முடிவு செய்து அவனாகவே உயிர் துணிவுடன் சென்றார். இவர்க்கிடையே கிராமம் நம் மனங்களில் நிறைந்து நிற்கிறது. மூலக்காரர்கள்: வளத்து

"திரு வயிற் றொரு ரயில்" என்ற நெடுங் கதை அற்புதமான கதை. கவிஞரின் திறமை எல்லா நுணுக்கமான விவரங்களையும் நுட்பமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்தக் கதை திறமை இத்தக கதையில் ஒரே வேரால் இடத்திலும் ஒளிவிடுவதைக் காட்டு மனிக்கிறதும், சமீப காலமாக வெளிவந்துள்ள கதைகளுடன் இவ்வளவு தொழில் நுட்பவகையானது விடாமல் கூறும் போது ஒரு கதை என் சிவங்குக்கு வரவில்லை. மனித உணர்வு களைத் திறமைமயம் வகையாண்டது கதையின் சிறப்பை மீண்டும் அழகுபடுத்துகிறது.

ஸ்ரீ வெண்கோடாங்குக்கு என் பாரபட்டுக்கள்! சென்னை-5 வன். பொதுமயமிகுஷணம்

ஸ்ரீ வெண்கோடாங்கு எழுதிய "நடுவழியில் ஒரு ரயில்" என்ற கதை மிகவும் அருமை யாக இருந்தது. ரயில் எந்தென் இவர்க்கும் வித்தகை, பண்டு அந்த இயக்கப் பட்ட அவன் கதையை நான் நேரில் பார்த்ததுமே "மிகவும் அருமைமாக எழுதியுள்ளார். கண்டி வரிகள் உள்ளததைத் தொட்டன.

பி.வி.ஆர். எழுதிய "மணக்கோலம்" உள் ளத்ததைத் தொட்ட அருமைமாக தொட்ட நாவல்களும் மிகவும் சிறந்து விளங்கும் ஒன்றாகும். சென்னை-1 ரங்கராஜன்

"அழுவின் இரகசியம்" என்னும் அருமைமான கட்டுரை எழுதியதன் மூலமாக துறாக்கதையை மிகுந்த விவரங்களில் விளக்குவதற்குத் தமிழை எவ்வளவு வாகவ மாகப் பயன்படுத்துவதன் என்பதைத் தெளி வாக நிரூபித்துள்ளார். டாக்டர் எம். எம். கயாரியாதன் அவர்கள் கருவிகளைச் சேதி

மாந்தத்திலும் (Muralion) அதிக உணவு உற்பத்திக்காகச் செய்து வரும் சிறத்த ஆராய்ச்சிகள் நல்ல பலனை அளித்திருக் கின்றன என்பதை அறிய விவசாயிகள் பொதும மனிக்கிறதையும் கூறும். அவர்க ளுடைய முயற்சி மோம்மேதும் வெற்றி பெறுவது தமிழர் அனைவருக்குமே பெரு மிகம் தரவல்லது.

அவத்தகாண்டவதும் மூ. குந்திநாதன்

உலகத் தமிழ் மாநாடு செவ்வியை நுட்பம் மிகுந்த இந்தத் தருணத்தில், தற் போதைய தமிழ்ப் பட்டங்கள், வெறுவாகப் பேசப்பட்டு வரும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பரிபூரணமில்லை என்பதை என்னிடம் வகுத்ததாக உள்ளது. மாநாட்டில் பொதும மனிக்கிறதையும் கூறும். அவர்க ளுடைய முயற்சி மோம்மேதும் வெற்றி பெறுவது தமிழர் அனைவருக்குமே பெரு மிகம் தரவல்லது.

அ. கிருஷ்ணன்
சென்னை-5
அ. ராஜாராமன்

மிகுதிய சர்க்கார் செவ்வியைப் போலவே பக்கமாக கழகங்கள் தமது பிரதேச மொழி களையே பாட மொழியாக்கிக் கொள்வதன் என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ரீதியில் இன்றியமையாத கல் துறிகள் உள்ளன. நமது மாநிலத்தில் இருக்கியதும், ஆகிரிப் பிரதேசத்திலும், வாரங்கல் நகரிலும், கெரளத்தில் கன்னிக் கோட்டையிலும் இப்படி மாநிலத்துக்கு ஒரு கல் துறை இருக்கிறது. இந்தக் கல் துறைகளில் 50 சதவிகிதம் பிரதேச மாணவர்களும், மீதி 50 சதவிகிதம் வேறு எல்லாம் பிரதேச மாணவர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படு கிறார்கள். 50 சதம் ஒரு மொழி பேசுவாராக வும், மீதி 50 சதம் பிற மொழிகளைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவராகவும் இருப்பர். இக்கல் துறைகள் அமைத்தும் அந்த மாநில பக்கங்களைக் கழகங்களுடன் இணைத்துக்கொள் ளும். இப்படி இருக்கையில் ஆய்விதனை எடுத்துவிட்டுப் பிரதேச மொழியைப் பாட, மொழியாக ஆக்கினால் 50 சத மாணவக் களுக்கு எந்த மொழி பாட மொழியாகும்? நடுவில் இத்தியைத் திணித்து விடலாம் என்பது மிகுதிய சர்க்கார் எண்ணமோ?

திருச்சி-15
மண்டலப் பொறியியல் கல் துறை

Spartan auto-lacquers...

...ensure FIVE star features:

- ★ Depth of shade
- ★ Ease of application
- ★ Extreme durability
- ★ Lasting shine
- ★ Uniform quality

First to manufacture in India and still first

ADDISONS PAINTS & CHEMICALS LTD
SEMIAM MADRAS-11

Member: Indian Paint Association

